

DOSAR NR.71076/3/2011

3736/2011

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA I PENALĂ

Î N C H E I E R E A NR.455/R

Ședința publică din data de 14 noiembrie 2011

Curtea compusă din:

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București este reprezentat de **procuror M.M.**

Pe rol, se află judecarea cauzei penale având ca obiect **recursurile** declarate de **inculpații L.L., M.S., B.I., Ș.G., A.Z., Ț.O., R.M.V., R.R.F., V.S.O. și B.D.L.** împotriva încheierii din Camera de Consiliu de la data de 08 noiembrie 2011, pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Penală în Dosarul nr.71076/3/2011.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns recurenții inculpați **L.L.**, personal, aflat în stare de arest preventiv și asistat juridic de apărători aleși, avocații **D.A.** și **I.D.**, în baza împuternicirilor nr.610955/10.11.2011 și nr.414441/14.11.2011 (atașate la filele 21 și 22 din dosar), **M.S.**, personal, aflat în stare de arest preventiv și asistat juridic de apărător ales, avocat **A.D.**, în baza împuternicirii nr.383175/14.11.2011 (atașată la fila 23 din dosar), **B.I.**, personal, aflat în stare de arest preventiv și asistat juridic de apărători aleși, avocații **M. C.S.** și **O.P.**, în baza împuternicirilor nr.344756/13.11.2011 și nr.190203/14.11.2011 (atașate la filele 24 și 26 din dosar), **Ș.G. și A.Z.**, personal, aflați în stare de arest preventiv și asistați juridic de apărător ales, avocat **I.D.**, în baza împuternicirilor nr.414443/14.11.2011 și nr.414442/14.11.2011 (atașate la filele 17 și 18 din dosar), **Ț.O.**, personal, aflat în stare de arest preventiv și asistat juridic de apărător ales, avocat **V.E.**, în baza împuternicirii nr.185500/07.11.2011 (atașată la fila 15 din dosar), **R.M.V. și R.R.F.**, personal, aflați în stare de arest preventiv și asistați juridic de apărători aleși, avocați **S.B.** și **F.Ș.**, în baza împuternicirilor nr.647901/10.11.2011 și nr.290829/14.11.2011 (atașate la filele 14 și 19 din dosar), **V.S.O.**, personal, aflat în stare de arest preventiv și asistat juridic de apărător ales, avocat **M.N.**, în baza împuternicirii nr.611715/11.11.2011 (atașată la fila 20 din dosar) și **B.D.L.**, personal, aflată în stare de arest preventiv și asistată juridic de apărători aleși, avocat **A.M.**, în baza împuternicirii nr.219127/14.11.2011 (atașată la fila 25 din dosar) și avocat **A.M.**, în substituirea avocatului **C.N.**, în baza

împuternicirii nr.160766/14.11.2011 și delegației nr.475563/11.11.2011 (atașate la filele 27 și 28 din dosar).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Apărătorul ales al recurentului inculpat Ț.O. depune la dosar motivele scrise de recurs.

Apărătorul ales al recurentului inculpat L.L., avocat D.A., depune la dosar motivele scrise de recurs.

Apărătorul ales al recurentului inculpat M.S. depune la dosar motivele scrise de recurs.

Fiind întrebați de Curte, după ce li s-au adus la cunoștință dispozițiile art.70 alin.2 din Codul de procedură penală, recurenții inculpați L.L., B.I., A.Z., Ț.O., Ș.G., V.S.O. și B.D.L. precizează că nu doresc să dea declarații în fața instanței de recurs, prevalându-se de dreptul la tăcere. De asemenea, recurenții inculpați M.S., R.M.V. și R.R.F. arată că își mențin declarațiile date în fața judecătorului de la Tribunal și că nu doresc să dea noi declarații în fața instanței de recurs.

Apărătorul ales al recurentului inculpat L.L., avocat I.D., solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, constând în Hotărârile A.G.E.A. nr.13/18.09.2007 și nr.16/24.09.2008, la care sunt atașate mandate speciale de reprezentare, din care rezultă că acesta nu a reprezentat societatea cipriotă și A.S. din P. în cadrul acelor adunări.

Apărătorul ales al recurentului inculpat Ț.O. solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, pe care le va invoca în contestarea legalității încheierii atacate.

Apărătorul ales al recurenților inculpați R.M.V. și R.R.F. solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, în dovedirea stării precare de sănătate a primului inculpat.

Apărătorul ales al recurentului inculpat V.S.O. solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, constând în acte medicale și jurisprudență în materie.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere căile de atac exercitate de inculpați, solicită încuviințarea probelor solicitate.

Curtea, după deliberare, încuviințează probele solicitate, apreciindu-le pertinente și utile în raport cu motivele precizate și procedează la administrarea acestora, prin depunerea la dosar a înscrisurilor prezentate.

Nefiind cereri prelabile de formulat sau excepții de invocat, **Curtea constată cauza în stare de judecată** și, făcând aplicarea dispozițiilor art.385¹³ din Codul de procedură penală, acordă cu V.I în dezbateri asupra recursurilor.

Apărătorul ales al recurentului inculpat L.L., avocat I.D., critică încheierea atacată pentru nelegalitate și netemeinicie. Arată că, în cuprinsul acesteia, se preiau, prin copy/paste, toate motivele invocate în referatul cu propunerea de arestare preventivă, fără ca judecătorul să își formeze propria convingere cu privire la ceea ce a fost sesizat și fără să analizeze probele și indiciile din dosar. În contestarea temeiului prevăzut de art.143 din Codul de

procedură penală, referitor la calitatea inculpatului L.L. în cadrul SC P. SA, arată că acesta deține numai 2.000 de acțiuni, ceea ce reprezintă un procent sub 0,01% din capitalul social. Prin urmare, inculpatul nu este acționar majoritar, pentru a se putea reține că a determinat adoptarea respectivelor hotărâri. Învederează că inculpatul a participat și și-a exprimat votul în cadrul A.G.E.A. din datele de 18.09.2007 și 24.09.2008, doar în calitate de acționar care deține un număr mic de acțiuni, iar nu în calitate de acționar majoritar, astfel cum se reține în referatul parchetului și în încheierea atacată. Susține că inculpatul nu a votat pentru E. LTD, astfel cum se afirmă, acest fapt fiind probat cu împuternicirea prezentată, prin care reprezentantul legal al acelei societăți a împuternicit un birou de avocatură să reprezinte interesele acesteia. De asemenea, arată că inculpatul nu a votat nici pentru A.S. din SNP P., deoarece aceasta avea desemnat un reprezentant care să-i susțină interesele, după cum rezultă din împuternicirea depusă la dosar. Învederează că, în concluziile scrise pe care le va depune la dosar, a adăugat și extrase privind atribuțiile pe care le avea inculpatul, în calitățile deținute în cadrul S. și al A.S. din SNP P.. În ceea ce privește încadrarea juridică a presupusei fapte săvârșite de inculpat, respectiv infracțiunea de delapidare, solicită să se constate că subiectul activ al unei asemenea infracțiuni nu poate fi decât o persoană care are calitatea de funcționar și care, în această calitate, gestionează sau administrează bunuri. Or, inculpatul nu deține o astfel de calitate și, prin urmare, nu i se poate reține săvârșirea unei asemenea infracțiuni. Susține că, la dosarul cauzei, există un raport de evaluare privind împrejurările care au condus la intrarea în insolvență a SC P. SA, din care rezultă că apariția stării de insolvență a societății s-a datorat popririi pe conturile acesteia și executării silite a unor sume de bani, ca urmare a numărului mare de litigii de muncă (aproximativ 18.000). De asemenea, arată că, din același raport, rezultă că nu poate fi reținută răspunderea vreunuia dintre persoanele din conducerea societății. Referitor la temeiul de arestare preventivă prevăzut de art.148 alin.1 lit.b din Codul de procedură penală, arată că, la dosar, nu există date ori indicii în sensul că inculpatul, dacă ar fi lăsat în libertate, ar zădărnici aflarea adevărului, cu atât mai mult cu cât acesta, în afară de cele 2.000 de acțiuni, nu mai deține alte acțiuni sau părți sociale în altă societate, iar toate documentele privind societățile implicate în dosar se află în custodia Parchetului. Referitor la temeiul de arestare preventivă prevăzut de art.148 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală, arată că nu este îndeplinită condiția pericolului concret pentru ordinea publică, acesta nefiind dovedit. În consecință, solicită admiterea recursului, casarea încheierii atacate, iar, pe fond, în principal, revocarea măsurii arestării preventive, iar, în subsidiar, în situația în care se va aprecia că se impune luarea unei măsuri preventive, luarea față de inculpat a măsurii obligării de a nu părăsi țara sau localitatea, pe care o apreciază suficientă, întrucât acesta înțelege să adopte o conduită adecvată în societate. Depune la dosar concluzii scrise.

Apărătorul ales al recurentului inculpat L.L., avocat D.A., susține că nu este îndeplinită niciuna din condițiile prevăzute de lege pentru a se dispune

privarea de libertate a inculpatului, astfel încât solicită admiterea recursului, casarea încheierii atacate, iar, pe fond, în principal, revocarea măsurii arestării preventive, iar, în subsidiar, ca o garanție a îndeplinirii actului de justiție, având în vedere datele concrete ale dosarului, exigențele legale și jurisprudența internă și a C.E.D.O., luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara. Susține că situația de fapt reținută în textul acuzatorial nu are nicio legătură cu textul incriminator al art.215¹ alin.2 din Codul penal. Astfel, nu se face nicio referire concretă la modalitatea în care inculpatul i-ar fi determinat pe cei care au votat să voteze în sensul acelor hotărâri și nu se descrie fapta, pentru a se putea analiza dacă există indicii temeinice cu privire la săvârșirea acesteia. Consideră că nu există indicii temeinice în susținerea acuzației, astfel cum a fost descrisă de către organul de urmărire penală și nici pentru a se reține o posibilă faptă, astfel cum a fost gândită de legiuitor. De asemenea, arată că nu sunt dovedite nici temeiurile prevăzute de art.148 alin.1 lit.b și f din Codul de procedură penală. Sub aspectul pericolului concret pentru ordinea publică, invocă hotărârile pronunțate de C.E.D.O. în cauzele Letellier c. Franței și Calmanovici c. României. Arată că judecătorul fondului nu și-a îndeplinit rolul activ, copiind toate aserțiunile din referatul parchetului, care nu sunt decât afirmații de ordin general și abstract, prin care nu se indică nicio probă certă care să susțină că lăsarea inculpatului în stare de libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică. Susține că, potrivit art.136 alin.8 din Codul de procedură penală, alegerea măsurii ce urmează a fi luată trebuie raportată și la circumstanțele personale ale inculpatului. Mai arată că, la judecata în fond, a invocat nulitatea absolută a actului de sesizare, motivat de faptul că unul dintre cei doi procurori semnatori ai referatului cu propunerea de arestare preventivă, respectiv procurorul șef de secție H.V.Ș., nu a fost delegat în mod legal să efectueze urmărirea penală în cauză. Astfel, la dosar, nu există decât o rezoluție olografă, prin care cei doi procurori sunt delegați pentru a efectua urmărirea penală, fără a fi indicate însă numele și funcția (care ar trebui să fie superioară procurorului șef de secție) celui care i-a delegat. În consecință, nefiind delegat în mod legal, procurorul șef de secție nu avea cum să semneze referatul. Chiar dacă pare o condiție formală, prin neîndeplinirea ei, se viciază grav actul de justiție și lipsește apărarea de posibilitatea analizării, în condiții optime, a legalității acțiunilor organelor judiciare. Prin urmare, solicită să se constate că, nici până la acest moment, nu se știe cine a semnat acea delegare, astfel că, necunoscându-se cine a semnat-o, nu se știe dacă semnatarul era abilitat de lege să o facă.

Apărătorul ales al recurentului inculpat M.S. susține că măsura de arestare preventivă adoptată în cauză este nelegală și netemeinică pentru următoarele motive. Instanța a fost nelegal sesizată, propunerea de arestare preventivă provenind din partea unui organ de urmărire penală incompetent după materie, ceea ce constituie o cauză de nulitate absolută dintre cele prevăzute de art.197 alin.2 din Codul de procedură penală, a cărei înlăturare nu poate fi realizată decât prin respingerea acelei propuneri. Astfel, în cauză, a fost reținută față de unii

dintre inculpați (V.S.O. și Ț.O.), săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art.23 alin.1 lit.a din Legea nr. 656/2002. Potrivit art.12 alin.1 lit.a din Legea nr.508/2004, urmărirea penală cu privire la această infracțiune revine, în mod obligatoriu, D.I.I.C.O.T., fiind un caz de competență specială, astfel încât este inacceptabilă procedural efectuarea urmăririi penale de o structură nespecializată, cum este Secția de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă I.C.C.J.. Prima obligație care revine instanței de judecată, după verificarea propriei competențe de a soluționa o cauză (funcțional, material și teritorial), este aceea de a verifica legalitatea actului de sesizare, utilizând prioritar același criteriu al competenței. Aserțiunile din cuprinsul încheierii, în sensul că instanța nu poate proceda la declinarea competenței între două structuri ale aceluiași parchet, este total neavenită, deoarece nu s-a solicitat și nu era posibil a se solicita ca Tribunalul să pronunțe un regulator de competență, singurul remediu procedural fiind acela ca propunerea de arestare preventivă să fie respinsă, ca provenind din partea unui organ de urmărire penală necompetent după materie. Această excepție are un caracter dirimant, ea primează față de orice alte considerații. Prin urmare, solicită, în baza ei, admiterea recursului, casarea în întregime a încheierii și respingerea propunerii de arestare preventivă. Privitor la temeiul de drept substanțial în baza căruia a fost adoptată măsura de arestare preventivă, urmează a se observa că acesta îl reprezintă art.215¹ alin. 1 și 2 din Codul penal, iar importanța unei corecte calificări juridice a faptelor descrise în referat decurge din necesitatea stabilirii instanței competente să soluționeze fondul cauzei (în speță, Tribunalul București), dar, pe de altă parte, și din necesitatea identificării limitelor de pedeapsă pentru infracțiunea în legătură cu care se solicită luarea măsurii preventive, astfel încât să poată fi stabilită realizarea exigenței prevăzute de art.148 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală. Arată că Tribunalului i-au fost S.ate o serie de grave inadvertențe care decurg din modul de calificare juridică a faptei și descrierea împrejurărilor considerate a fi de natură infracțională. Astfel, Parchetul reține în sarcina inculpatului că, în calitate de Președinte al Consiliului de Administrație al SC PSV C. SA, ar fi votat, în două rânduri, pentru achiziția unor pachete de acțiuni de la două societăți comerciale din Republica M., cu privire la care se reține că, urmare a votului dat în C.A., ar fi fost plătite sume mult mai mari de bani decât cele care decurgeau din prețul de piață al acțiunilor, având în vedere că acestea erau listate pe bursa din Republica M., fapt de natură să genereze un prejudiciu în patrimoniul societății. Consideră că este de domeniul evidenței că această stare de fapt nu este asimilabilă infracțiunii de delapidare, definită în art.215¹ din Codul penal ca presupunând o însușire, folosire sau traficare, de către un funcționar, a unor valori sau bunuri pe care le gestionează sau administrează. Solicită să se observe că însuși Parchetul, în cuprinsul referatului, constatând că încadrarea juridică dată faptei este total neconformă cu situația de fapt descrisă, atrage atenția instanței că nu este vorba despre infracțiunea prevăzută de art.272 pct.1 și 2 din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, deși este evident că modul în care

s-au derulat faptele reprezintă o dobândire, în contul societății, a unor acțiuni ale altor societăți, la un preț pe care administratorul sau reprezentantul legal al acesteia îl știe vădit superior valorii lor efective, ceea ce constituie exact infracțiunea anterior menționată. Împrejurarea că organul de urmărire penală a dat o calificare juridică vădit greșită faptelor reținute în sarcina inculpatului se datorează limitelor reduse de pedeapsă, stabilite de art.272 din Legea nr.31/1990, respectiv închisoare de la 1 la 3 ani, care nu permiteau luarea măsurii arestării preventive, forțând o încadrare juridică cu limite de pedeapsă de la 10 la 20 de ani, pentru care aplicarea dispozițiilor art.148 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală rămâne fără dubiu. Consideră că, în momentul discutării propunerii de arestare preventivă, instanța nu poate să recalifice fapta, de altfel nici nu s-a cerut acest lucru, dar judecătorul are deplină competență să analizeze, pe aspecte de legalitate, conținutul propunerii și să constate că dispozițiile art.68¹ din Codul de procedură penală fac vorbire de existența unor indicii temeinice privind săvârșirea faptei, în sensul în care aceasta a fost încadrată juridic de procuror. Prin urmare, instanța are nu doar dreptul, ci și obligația ca, luând act de existența unor inadvertențe vădite între prezentarea faptei, în materialitatea ei și încadrarea juridică, să o sancționeze prin respingerea propunerii de arestare preventivă, cu menționarea, în cuprinsul hotărârii pronunțate, a motivelor care au determinat o asemenea soluție. Tot în legătură cu temeiul de fapt care determină luarea măsurii arestării preventive, solicită a se observa, cu privire la învinuirea adusă inculpatului, în sensul că a acceptat activitatea de intermediere a unor societăți înmatriculate în Cipru, pentru achiziționarea pachetelor de acțiuni aparținând F.C.C. și SA M., că, potrivit dispozițiilor Legii nr.297/2004 privind piața de capital, cumpărarea de acțiuni nu se poate realiza în mod individual și neautorizat de către persoane fizice sau juridice, ci numai prin intermediul brokerilor, care, la rândul lor, tratează cu societăți de investiții financiare acreditate în acest sens de CNVM. Prin urmare, reproșul adus inculpatului, ca, de altfel, și celorlalți membri ai Consiliului de Administrație, în sensul că, observând cotația pe bursa din Republica M. a unor acțiuni, nu au realizat în mod nemijlocit achiziția, este nefondată, în măsura în care pătrunderea pe o bursă străină nu poate fi în niciun caz realizată direct de către societate și nici cumpărarea unor pachete masive de acțiuni nu putea fi efectuată în termenii descriși în referatul parchetului. Activitatea de brokeraj este strict reglementată și se realizează doar acreditat, în condițiile prevăzute de Legea nr.297/2004, implicând în mod evident plata unui comision de intermediere. După cum rezultă chiar din situația de fapt prezentată, pentru SA M., a fost achiziționat un pachet masiv de acțiuni, respectiv 47,33%, care era deținut deja de H.I. LTD, deci iese din discuție posibilitatea accesării bursei din Republica M. și cumpărării la bucată a peste 900.000 de acțiuni. Bursele au o sensibilitate deosebită la cumpărări masive, astfel cum este și cazul de față și, în momentul în care se încearcă tranzacții la nivel de milioane de euro, acestea sunt considerate speculative, iar bursa se blochează, deci este evident că H.I. LTD a acționat, la rândul său, prin

intermediul unor brokeri, a cumpărat acțiunile pe parcursul unei perioade îndelungate și, apoi, a tranzacționat în profit revânzarea acestora. Situația este identică în cazul F.C.C., de la care au fost achiziționate inițial 73.000 de acțiuni, reprezentând 32,65% din capitalul social, ulterior 288.209 de acțiuni, reprezentând 18% din capitalul social. Prin urmare, tranzacțiile nu se puteau realiza de maniera simplistă în care sunt descrise faptele în referatul cu propunerea de arestare preventivă, preluat integral de judecătorul de la Tribunal. Arată că observația din încheierea atacată, în sensul că auditorii și evaluatorii, servind interesul infracțional al inculpaților L. și V., au stabilit valori mult mai mari decât cele reale ale terenului deținut de fabrica de conserve, prețurile fiind considerate similare cu cele aflate în zonele rezidențiale din orașul C., este lipsită de fundament, în condițiile în care terenurile erau poziționate strategic și urmau a servi unor investiții în infrastructură, respectiv construirea unei autostrăzi pe ruta Iași - C., deci evaluarea nu este departe de valoarea de piață reală a terenului respectiv. Referitor la temeiul prevăzut de art.148 alin.1 lit.d din Codul de procedură penală, care a determinat luarea măsurii arestării preventive, susține că, pe lângă ambiguitatea textului de lege, care nu stabilește care este momentul la care se raportează analiza situației de săvârșire din nou a unei infracțiuni, imputarea concretă adusă inculpatului este aceea că a mai fost cercetat și este trimis în judecată, într-o cauză aflată deja pe rolul Tribunalului București, faptele fiind de aceeași natură cu aceea care face obiectul prezentei cauze. Arată că, în condițiile în care dosarul de față este disjuns din acela în care inculpatul a fost arestat preventiv în cursul anului 2010 și care se află în prezent pe rolul instanței de fond, este evident că organele de urmărire penală au deținut informații în legătură cu toate împrejurările de fapt petrecute în perioada 2006-2008, iar măsura disjungerii cauzelor și instrumentării lor separate a fost impusă, conform referatului cu propunerea de arestare preventivă, de necesitatea obținerii unor informații de la autorități judiciare străine, respectiv din Republica M. și Cipru, ceea ce nu reprezintă însă, în ceea ce-l privește pe inculpat, săvârșirea din nou a unei infracțiuni, în sensul textului de lege reținut. Consideră că, atât timp cât faptele sunt concurente, iar urmărirea penală se desfășoară pe etape, din considerente ce țin de organizarea activităților la nivelul structurilor de urmărire penală, faptele fiind cunoscute din primul moment al cercetărilor, imputarea adusă inculpatului este total nefondată. În ceea ce privește temeiul prevăzut de art.148 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală, în sensul că luarea măsurii arestării preventive trebuie să răspundă unor așteptări publice, că unii dintre inculpații cercetați în prezenta cauză dețin o anumită notorietate, iar neluarea măsurii respective ar fi de natură să încurajeze săvârșirea de infracțiuni și de alte persoane, consideră că aceste alegații nu au și nu trebuie să aibă vreo legătură cu scopul măsurii preventive, deoarece organul judiciar acționează potrivit legii și nu pentru a oferi satisfacție publicului, activitatea judiciară neavând semnificația unui spectacol și nici măsura preventivă nefiind o modalitate prin care persoane care nu cunosc chestiuni specifice legate de o cauză penală sau alta să primească un

răspuns la așteptările lor. Chiar și referirea la chestiuni de notorietate este total neavenită, deoarece interpretarea ei literală ar trebui să genereze concluzia că represiunea penală trebuie să se orienteze direct și violent împotriva acelor persoane care, dintr-un motiv sau altul, sunt persoane publice, ceea ce ar reprezenta un dezavantaj vădit și o inechitate, în vreme ce persoane cărora această notorietate le lipsește ar putea fi tolerate în comportamente antisociale. Pe de altă parte, arată că inculpații au o notorietate pozitivă, iar nu una negativă. Sub acest aspect, solicită să se țină cont că inculpatul este un cetățean responsabil, cu un înalt nivel de pregătire academică, care a deținut numai funcții de mare responsabilitate și a adus societatea pe care a condus-o pe locul 6 în rândul marilor contribuabili la bugetul public. Învederează și faptul că inculpatul se află sub puterea unei măsuri restrictive de libertate, respectiv obligarea de a nu părăsi țara, măsură pe care a respectat-o întocmai, fiind prezent la toate termenele de judecată în cauza ce reprezintă reperul pentru aplicarea față de el a dispozițiilor art.148 alin.1 lit.d din Codul de procedură penală, deci nu există elemente din care să rezulte concluzia că măsura preventivă este necesară pentru a asigura prezența acestuia la urmărirea penală și judecată. Pentru aceste motive, în temeiul art.140³ alin.7 din Codul de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea încheierii atacate și revocarea măsurii arestării preventive.

Apărătorul ales al recurentului inculpat B.I., avocat M. C.S., susține că luarea măsurii arestării preventive nu corespunde scopurilor enumerate limitativ de art.136 alin.1 din Codul de procedură penală, în consonanță cu jurisprudența CEDO. Prin prisma dispozițiilor art.136 alin.8 din Codul de procedură penală, învederează faptul că inculpatul are o situație socială și familială stabilă, este tatăl unui copil major, are studii superioare, fiind absolvent al Academiei de Studii Economice, urmând și numeroase cursuri de specializare, după cum rezultă chiar din înscrisurile depuse la dosarul cauzei, în fața Tribunalului, are o carieră profesională neștirbită, ocupând diverse poziții în cadrul mai multor societăți, îndeplinindu-și cu profesionalism atribuțiile, nu are antecedente penale, are o situație financiară bună, care îi permite să se întrețină în condiții de legalitate. Sub aspectul temeiului prevăzut de art.143 din Codul de procedură penală, solicită să se constate că încheierea Tribunalului este nemotivată. În primul rând, susține că, din ansamblul probator invocat în referatul cu propunerea de arestare preventivă, nu rezultă vreo dovadă care să facă referire la presupusa activitate ilicită a inculpatului, altfel decât în sensul prezenței sale la ședințele Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor și Consiliului de Administrație și semnării hotărârilor adoptate de aceste structuri, în calitate de membru. Participarea și votul în sine nu pot conduce la ideea de infracțiune, în caz contrar creându-se o vădită instabilitate a circuitului corporativ comercial, prin faptul că orice membru al organelor deliberative ale unei societăți ar fi prezumat a fi săvârșit o infracțiune, prin simpla exercitare a votului în cadrul acelor organe. Solicită a se observa că, din cele 29 de volume ale dosarului de urmărire penală, doar un singur volum conține declarații,

Însă, din cuprinsul niciunei declarații, nu rezultă vreun indiciu care să confirme ipoteza acuzatorială a Parchetului, în sensul că inculpatul ar fi avut vreo manifestare infracțională caracteristică încadrării juridice date acțiunilor acestuia. În al doilea rând, susține că nu există vreun indiciu temeinic și, cu atât mai puțin, vreo probă, din care să rezulte că inculpatul a intenționat (a urmărit sau a acceptat) ca, prin acțiunile sale, să prejudicieze patrimoniul SC P. SA, în folosul său ori al altei persoane. De altfel, adoptarea primelor două hotărâri, în cadrul A.G.E.A., s-a realizat prin votul unanim al tuturor persoanelor prezente, 30 și respectiv 19 persoane, care au participat și au votat pentru propuneri de principiu de achiziții de pachete de acțiuni la anumite societăți cu obiect similar de activitate. Participarea inculpatului la adoptarea hotărârilor A.G.E.A. nu e cu nimic mai importantă decât a tuturor celorlalți acționari minoritari, în condițiile în care acesta deține aproximativ 0,001% din acțiunile ce compun capitalul social al SC P. SA. Prin urmare, este inexplicabilă conferirea un caracter infracțional acestor acțiuni, în condițiile în care, chiar în referatul Parchetului, la pagina 7, în cadrul notei de subsol nr.30, se precizează că *„ceilalți acționari persoane fizice participanți la adunări votau întotdeauna la fel ca acționarul majoritar, având în vedere că participațiile acestora erau ne semnificative, astfel încât nu puteau influența rezultatul votului și nu cunoșteau detaliile legate de activitatea societății”*. În acest context, numărul de acțiuni făcea ca participația inculpatului să fie ne semnificativă, iar acesta nu a obținut vreun folos material propriu, ci, dimpotrivă, societatea, fiind în insolvență, se poate considera prejudiciat în egală măsură cu ceilalți acționari minoritari. Pe de altă parte, arată că, la momentul când s-au dat hotărârile în cadrul A.G.E.A. și C.A., au fost respectate dispozițiile art.144¹ din Legea 31/1990, fiind avute în vedere concluziile unor rapoarte de evaluare. Solicită să se constate că starea de insolvență a societății nu a fost cauzată de acțiunile conjugate ale inculpaților, după cum, în mod greșit, se reține, ci de cauze obiective, respectiv litigiile de muncă în care societatea a avut calitatea de pârât și repercusiunile crizei economice actuale, potrivit raportului întocmit de administratorul judiciar. Prin urmare, din concluziile administratorului judiciar, rezultă, cu claritate, faptul că starea de insolvență a societății nu se datorează, în niciun caz, acțiunilor inculpatului. În plus, conform dispozițiilor Legii insolvenței nr.85/2006, administratorul judiciar avea posibilitatea de a introduce acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor, în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor, iar neintroducerea de RVA I., în calitatea sa de administrator judiciar al PSV C., a unor astfel de acțiuni conferă contractelor încheiate de societate, în baza hotărârilor A.G.E.A. și C.A., care fac obiectul prezentei cauze, un caracter prezumat de legalitate. Pe de altă parte, consideră că este cel puțin suspectă și nejustificată propunerea luării măsurii arestării preventive, la aproximativ 3-4 ani de la momentul presupusei săvârșiri a

infracțiunii, în condițiile în care, din perioada 2007-2009 și până în prezent, nu s-a luat niciun fel de măsură cu privire la inculpat. De altfel, indicarea vagă a cronologiei activității organelor de conducere ale societății, lipsa unor referiri clare și directe la o activitate infracțională precis determinată și descrierea unui cadru general, în care toți inculpații au săvârșit presupusele infracțiuni, în care însă Parchetul nu poate preciza, în mod exact și detaliat, care este acțiunea infracțională a fiecăruia, face ca propunerea de arestare preventivă să nu fie motivată. Referitor la cerințele prevăzute de art.148 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală, arată că indignarea opiniei publice nu poate echivala cu un pericol concret pentru aceasta. Nu se poate reține o stare de primejdie care ar putea fi creată de inculpat, având în vedere datele ce caracterizează persoana acestuia, care are o reputație profesională neștirbită și nu este cunoscut cu antecedente penale. De asemenea, arată că, potrivit jurisprudenței C.E.D.O., riscul de tulburare a ordinii publice nu trebuie să fie apreciat în mod abstract, iar motivarea instanței nu se poate margini doar la natura infracțiunii, cu atât mai mult cu cât folosirea expresiilor „*pericol concret*” și „*probe*” denotă intenția legiuitorului de a limita incidența acestor dispoziții legale la acele cazuri în care rezultă, în mod neechivoc, pericolozitatea lăsării în libertate a acuzatului, fiind excluse din ipoteză cazurile în care pericolul respectiv nu este probat în mod cert, ci doar presupus de către autorități. Un alt argument reținut de Tribunal și care nu poate fi primit în cazul inculpatului este cel referitor la mecanismul infracțional financiar transnațional, prin utilizarea unor societăți din Cipru. În realitate, inculpatul nu a avut și nu are vreo legătură, formală sau de altă natură, cu vreuna dintre societățile menționate de Parchet. În consecință, solicită admiterea recursului, casarea încheierii atacate, iar, pe fond, respingerea propunerii de luare a măsurii arestării preventive și punerea de îndată în libertate a inculpatului. În situația în care se va aprecia că se impune totuși luarea unei măsuri preventive, solicită să se aibă în vedere o măsură preventivă neprivativă, ci numai restrictivă de libertate, și anume obligarea de a nu părăsi țara sau localitatea.

Apărătorul ales al recurentului inculpat B.I., avocat O.P., învederează că acesta este singurul membru neexecutiv din Consiliul de Administrație care este arestat preventiv, ceilalți doi, care au o situație identică (N.B. și R.R.), fiind, în mod legitim, cercetați în stare de libertate. Precizează, referitor la cauzele care au determinat starea de insolvență a societății, că, din raportul lichidatorului, rezultă că judecătorul sindic și-a însușit concluzia acestuia și a reținut, în mod neechivoc, pe lângă aspectul că stare de insolvență a fost cauzată de litigiile cu salariații societății, și împrejurarea că societatea, la acel moment, avea de recuperat creanțe de peste 220.000.000 RON. Susține că nu sunt dovedite temeiurile avute în vedere la luarea măsurii arestării preventive, după cum a arătat și antevorbitorul său. Precizează că notorietatea inculpatului nu poate fi avută în vedere, ca un temei al arestării preventive, atât din perspectiva jurisprudenței naționale, cât și din perspectiva jurisprudenței europene. Solicită să se observe că nu este valabil, pentru acest inculpat, caracterul transnațional al pretinselor operațiuni financiare

desfășurate. Învederează că inculpatul are o anumită poziție socială, este căsătorit, are copii, nu are antecedente penale și se bucură de o bună reputație, atât profesională, cât și socială. Prin urmare, nefiind îndeplinită niciuna din condițiile prevăzute de lege pentru a se dispune luarea măsurii arestării preventive, solicită admiterea recursului, casarea încheierii atacate, iar, pe fond, în principal, revocarea acelei măsuri, iar, în subsidiar, luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara. Depune la dosar practică judiciară.

Apărătorul ales al recurenților inculpați Ș.G. și A.Z. arată că aceștia, în calitățile de director general și director financiar ai societății, au semnat acel memorandum și actul adițional la acesta, prin care confirmă că societatea dispune de resursele necesare încheierii contractului și se poate angaja în respectivul proiect. Cu privire la cauzele care au determinat intrarea în insolvență a societății, solicită a se avea în vedere concluziile formulate în susținerea recursului declarat de inculpatul L.L.. Învederează că, până în prezent, societatea a reușit să respecte programul de plăți și, mai mult, să efectueze plăți în avans, datorită eforturilor celor doi inculpați. Referitor la temeiurile prevăzute de art.148 alin.1 lit.c, d și f din Codul de procedură penală, susține că niciunul dintre acestea nu este incident în cauză, nefiind dovedit. În consecință, solicită admiterea recursului, casarea încheierii atacate și, pe fond, în principal, revocarea măsurii arestării preventive, iar, în subsidiar, luarea unei măsuri alternative.

Apărătorul ales al recurentului inculpat Ț.O. arată că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art.143 din Codul de procedură penală și nici cele reglementate de art.148 alin.1 lit.b, c, d și f din Codul de procedură penală, pentru a se putea dispune luarea măsurii arestării preventive față de acesta. Astfel, susține că, la dosar, nu există probe sau indicii temeinice din care să rezulte că acest inculpat a săvârșit faptele de care este acuzat. Menționează că, în construcția juridică făcută de procurori, acest inculpat este relaționat cu inculpații L.L. și V.S.O.. Prin urmare, având în vedere că inculpatul L.L. deținea doar calitatea de acționar și pe cea de lider sindical, consideră că acesta nu poate avea calitatea de autor al infracțiunii de delapidare și, pe cale de consecință, nici inculpatul Ț.O. nu poate fi acuzat de complicitate la acea infracțiune. Referitor la circuitele financiare prezentate de Parchet, solicită a se constata că acestea nu au fost realizate de niște specialiști financiari bancari, ci chiar de procurori, în baza unor procese verbale și site-urilor de internet. Consideră că, procedând în acest mod, organul de urmărire penală și-a încălcat atât competența materială, cât și pe cea teritorială. Solicită să se constate că o parte din înscrisurile aflate în dosarul de urmărire penală nu sunt în limba română, iar o altă parte reprezintă probe extrajudiciare, care au fost preluate din alte cauze disjuncte și nu sunt certificate potrivit art.205 alin.3 din Codul de procedură penală. Referitor la temeiul prevăzut de art.148 alin.1 lit.b din Codul de procedură penală, arată că nu există date în sensul că inculpatul ar fi încercat în vreun fel, după începerea urmăririi penale în cauzele penale care l-au vizat până în prezent (de doi ani), să zădărnicească aflarea adevărului. Învederează

că, în cursul anului 2010, a mai fost formulată o propunere de arestare preventivă, care a fost respinsă de Curtea de Apel București, pe considerentul că nu mai era oportună și actuală în raport cu data comiterii presupusei fapte, ceea ce este valabil și în prezenta cauză, având în vedere că faptele se află în concurs cu acea faptă. Nici temeiul prevăzut de 148 alin.1 lit.c din Codul de procedură penală nu este incident, întrucât inculpatul s-a aflat în permanență monitorizat de organele de urmărire penală, iar, dacă ar fi săvârșit o nouă infracțiune, ar fi fost incident mai degrabă art.148 alin.1 lit.a¹ din Codul de procedură penală, având în vedere că acesta se afla sub puterea măsurii obligării de a nu părăsi țara. De asemenea, nici temeiul prevăzut de art.148 alin.1 lit.d din Codul de procedură penală nu este incident, întrucât faptele de care inculpatul este acuzat în prezentul dosar sunt concurente cu fapta pentru care acesta a fost deja trimis în judecată. Referitor la temeiul prevăzut de art.148 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală, susține că, atâta vreme cât, în celălalt dosar, s-a apreciat că inculpatul nu prezintă pericol concret pentru ordinea publică și timp de doi ani și-a respectat toate obligațiile impuse, nu se impune privarea lui de libertate, nici în această cauză. În circumstanțierea inculpatului, învederează că acesta este doctor în economie, are calitatea de consultant financiar și nu a desfășurat afaceri în România, are dublă cetățenie (română și moldoveană) și trei copii în întreținere, dintre care cel mai mare studiază la Universitatea Cambridge. Pentru aceste motive, solicită admiterea recursului, casarea încheierii atacate și, pe fond, în principal, revocarea măsurii arestării preventive, iar, în subsidiar, luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara, deși această măsură este deja luată într-o altă cauză, care se află pe rolul Tribunalului București.

Apărătorul ales al recurenților inculpați R.M.V. și R.R.F., avocat F.Ș., solicită admiterea recursului, casarea încheierii atacate, iar, pe fond, revocarea măsurii arestării preventive. Susține că instanța de fond a fost nelegal sesizată, propunerea de arestare preventivă provenind din partea unui organ de urmărire penală necompetent după materie, întrucât, pentru doi dintre inculpați, a fost reținută săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, care este de competența D.I.I.C.O.T., ceea ce constituie o cauză de nulitate absolută, a cărei înlăturare nu poate fi realizată decât prin respingerea propunerii de arestare preventivă, ca inadmisibilă. Susține că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art.143 și art.148 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală. Consideră că faptele celor doi inculpați, de a întocmi două rapoarte de evaluare, chiar dacă ar fi false, nu pot reprezenta săvârșirea infracțiunii de complicitate la delapidare, întrucât acestea nu au decât caracter de recomandare, nefiind prevăzute într-o procedură obligatorie.

Apărătorul ales al recurenților inculpați R.M.V. și R.R.F., avocat S.B., referitor la temeiul prevăzut de art.143 din Codul de procedură penală, precizează că, spre deosebire de ceilalți inculpați, aceștia, împreună cu inculpata B.D.L., nu au făcut decât să întocmească niște rapoarte de evaluare, în baza unor contracte de prestări servicii. Învederează că rapoartele de evaluare efectuate, atașate în

volumul 7 al dosarului de urmărire penală, nu reprezintă decât estimări că activitățile societăților comerciale vor fi desfășurate în viitor în baza unor informații economico-financiare derivate din activitatea anterioară. Arată că Parchetul nu a stabilit, în mod cert, nici până în prezent, valorile care derivă din rapoartele de evaluare și valorile la care au fost tranzacționate acțiunile societăților din Republica M.. Susține că aceste rapoarte de evaluare nu reprezintă decât opiniile evaluatorilor și nu au decât caracter orientativ și informal. Învederează că, în volumul 4 al dosarului de urmărire penală, există patru procese verbale, întocmite de procurorul de caz, prin care se stabilesc sume de zece ori mai mici decât valorile estimate în rapoartele de evaluare. Solicită să se observe că procurorul de caz se substituie unui organ de specialitate și stabilește, în mod cert, un prejudiciu, fără a ține cont că raportul de evaluare cuprinde estimări, în ipoteza că afacerea va merge și va ajunge la acea valoare. Precizează că nu se poate confunda valoarea unei afaceri cu valoarea unei acțiuni pe bursă. Referitor la temeiul prevăzut de art.148 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală, solicită a se avea în vedere că cei doi inculpați nu sunt cunoscuți cu antecedente penale și sunt integrați din punct de vedere profesional și social, iar inculpatul R.R.F. are în întreținere un copil minor. În consecință, solicită admiterea recursului, casarea încheierii atacate, iar, pe fond, revocarea măsurii arestării preventive.

Apărătorul ales al recurentului inculpat V.S.O. arată că un prim motiv de recurs îl constituie greșita respingere a cererii de recuzare, formulată de acesta în temeiul art.47 alin.2 din Codul de procedură penală. Consideră că motivarea soluției de respingere, ca inadmisibilă, a cererii de recuzare, care abundă de afirmații subiective, trădează lipsa de imparțialitate și obiectivitate a judecătorului.. Arată că a formulat cerere de recuzare, întrucât în referatul Parchetului, se solicită arestarea preventivă a inculpatului pentru patru cazuri prevăzute de art.148 din Codul de procedură penală, între care și cele menționate la lit.d și f, asupra cărora același judecător s-a pronunțat deja anterior, prin Încheierea nr.160/R/29.04.2011, dintr-un alt dosar, astfel că este lesne de înțeles că Parchetul, invocând aceeași situație de fapt, judecătorul nu putea decât să își reia punctul de vedere exprimat anterior. Arată că, în mod greșit, a fost respinsă, ca inadmisibilă, cererea de recuzare, în condițiile în care, din economia art.51 alin.3 din Codul de procedură penală, rezultă că o astfel de soluție poate fi pronunțată numai în cazurile limitativ prevăzute de art.51 alin.2 din Codul de procedură penală, adică atunci când nu s-au arătat cazurile de incompatibilitate și temeiurile de fapt cunoscute la momentul recuzării, însă, în cauza de față, prin cererea de recuzare, au fost invocate și temeiul de drept, dar și temeiul de fapt, astfel încât nu putea fi respinsă, ca inadmisibilă, chiar de judecătorul împotriva căruia fusese formulată acea cerere. De asemenea, nu erau incidente nici celelalte situații prevăzute de art.51 alin.3 din Codul de procedură penală, în sensul că împotriva judecătorului nu mai fusese niciodată formulată o cerere de recuzare, astfel încât cererea trebuia trimisă unui alt complet de judecată, pentru examinare. Din modul în care judecătorul investit cu

soluționarea cererii de recuzare a înțeles să aplice dispozițiile art.51 din Codul de procedură penală, rezultă o gravă încălcare a principiului legalității în procesul penal, consfințit de art.2 alin.1 din Codul de procedură penală, iar încălcarea acestui principiu fundamental face ca și dreptul la un proces echitabil să fie anulat. Faptul că, în speță, era incident cazul de incompatibilitate prevăzut de art.47 alin.2 din Codul de procedură penală rezultă și din jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția penală, care, prin Decizia nr.1286/08.04.2008, într-o situație similară, pentru antepunerea într-o altă cauză, a admis recursul, iar cauza a fost trimisă spre rejudecare. Prin urmare, pentru acest prim motiv de recurs, solicită casarea încheierii și trimiterea cauzei spre rejudecare, din momentul formulării cererii de recuzare, pentru ca această cerere să fie înaintată unui alt complet de judecată, pentru a fi soluționată. Al doilea motiv de recurs îl constituie greșita admitere a cererii de arestare preventivă a inculpatului. Astfel cum se poate lesne constata din conținutul încheierii, motivarea este extrem de vagă, judecătorul investit rezumându-se să preia susținerile Parchetului. Cu privire la condiția prevăzută de art.136 din Codul de procedură penală, judecătorul face o referire la acest text de lege doar la fila 40, fără a motiva însă de ce măsură preventivă luată este singura în măsură să asigure buna desfășurare a procesului penal. Din actele aflate la dosar, nu rezultă că inculpatul ar fi încercat să se sustragă de la urmărirea penală sau să zădărnicească buna desfășurare a procesului penal. De altfel, o asemenea conduită era și greu de presupus, de vreme ce, începând din data de 16.12.2009, împotriva inculpatului s-a luat, într-un alt dosar, măsura obligării de a nu părăsi țara, iar monitorizarea sa a fost permanentă. În conformitate cu prevederile art.136 alin.8 din Codul de procedură penală, la luarea măsurii preventive, se ține cont și de datele ce caracterizează persoana inculpatului, care este bine integrat social și profesional, are câștiguri stabile și prezintă o stare precară de sănătate, element ignorat cu desăvârșire de judecător. La termenul de judecare a recursului, au fost depuse numeroase acte medicale, care dovedesc precaritatea stării de sănătate a inculpatului. De altfel, pentru acest din urmă motiv, a și fost revocată măsura arestării preventive, într-un alt dosar, aflat pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București, motivându-se că lipsa de mobilitate a inculpatului, care este imobilizat într-un scaun rulant, îl pune pe acesta în situații ce presupun un efort suplimentar considerabil, pentru a se adapta traiului într-o cameră de deținere, care nu este dotată cu instalațiile necesare unei persoane cu handicap. Față de aceste argumente, dar ținând seama și de datele personale ale inculpatului, consideră că măsura arestării preventive este excesivă. Sub aspectul condiției prevăzute de art.143 din Codul de procedură penală, cu privire la infracțiunea de complicitate la delapidare, arată că se reține faptul că inculpatul a contribuit la încheierea respectivelor contracte, deși, în conținutul complicității, nu se regăsește o astfel de modalitate de săvârșire, care presupune doar ajutor, înlesnire sau tănuire. Nu se arată în ce constă această contribuție, pe care Parchetul susține că inculpatul ar fi avut-o la încheierea contractelor comerciale.

De asemenea, nu se precizează care este autorul infracțiunii de delapidare pe care l-ar fi ajutat inculpatul și modalitatea în care acesta ar fi făcut-o. Prin urmare, apreciază că este descrisă atât de vag o astfel de învinuire, încât ea nici nu poate fi luată în serios. Arată că se reține un prejudiciu de peste 83 milioane euro, fără a exista la dosar un raport de constatare tehnico-științifică sau un raport de expertiză contabilă. Potrivit doctrinei și jurisprudenței naționale și europene, arestarea preventivă se dispune atunci când există presupunerea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o faptă penală. Din această perspectivă, judecătorul ar fi trebuit să prezinte acele indicii temeinice sau probe, care l-au condus la o astfel de presupunere. Simpla enumerare a celor 28 de volume de urmărire penală (cu excepția vol.2), din cele 29 prezentate de Parchet, nu suplinește omisiunea respectivă. Astfel cum a arătat și la dezbaterile în fond (a se vedea fila 4 din încheiere), a solicitat ca judecătorul să aibă în vedere doar actele tR.se în limba română, în conformitate cu dispozițiile art.7 alin.1 din Codul de procedură penală, urmând ca celelalte acte, netR.se, să fie înlăturate. În acest sens, menționează că, din cele 29 de volume, 12 conțin înscrisuri într-o altă limbă decât româna, fiind vorba despre vol. 5, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 24, 27 și 28. Or, cu privire la această cerere a apărării, judecătorul nu s-a pronunțat, deși nu putea invoca înscrisurile respective în motivarea existenței condiției prevăzute de art.143 din Codul de procedură penală. Face referire la Încheierea nr.193/R/17.05.2010 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală, prin care s-a admis recursul inculpatului, s-a casat încheierea atacată, s-a revocat măsura arestării preventive și s-a trimis cererea spre rejudecare la aceeași instanță, pe considerentul că simpla înșiruire a volumelor de urmărire penală, însoțite de opis-uri, fără evidențierea acelor care materializau împrejurări ce ar fi trebuit să fie reținute ca indicii temeinice, fără a concretiza existența unor indicii concrete privind comiterea faptelor de către inculpat și, în final, fără a indica vreun temei pentru a susține existența caracterului rezonabil al suspiciunii, nu constituie o motivare a încheierii. Prin urmare, consideră că, într-o situație asemănătoare, trebuie să opereze aceeași măsură. Pe de altă parte, în condițiile previzibilității legii penale, solicită să se constate că, în noul Cod penal, subiectul activ al infracțiunii de delapidare este numai funcționarul public, astfel că nu se justifică arestarea preventivă a unei persoane, mai ales în condițiile în care urmărirea penală se va întinde pe o perioadă foarte lungă de timp, pentru că, la dosar, nu există o expertiză și nu au fost tR.se toate piesele dosarului. Solicită a se avea în vedere că niciunul dintre autorii presupusei infracțiuni de delapidare, dar nici martorii nu fac vorbire despre vreo implicare a inculpatului în operațiunile comerciale care fac obiectul acestui dosar. Și în privința infracțiunii de spălare de bani, solicită să se constate că nu există indicii temeinice sau probe din care să rezulte presupunerea rezonabilă că inculpatul a săvârșit fapta. Arată că sunt prezentate scheme și circuite financiar bancare, fără a se arăta în mod concret participarea inculpatului la acestea. Menționează că, în condițiile dezincriminării infracțiunii de delapidare, ca infracțiune premisă, infracțiunea de spălarea banilor

nu va mai exista, astfel încât judecătorul cererii trebuia să aibă în vedere și acest aspect. Referitor la temeiul prevăzut de art.148 alin.1 lit.b din Codul de procedură penală, arată că instanța a preluat mecanic susținerile Parchetului, ignorând cu desăvârșire că acest text este aplicabil numai atunci când există date că inculpatul încearcă să zădărnicească în mod direct sau indirect aflarea adevărului, prin influențarea unei părți, a unui martor sau expert ori prin distrugerea, alterarea sau sustragerea mijloacelor materiale de probă. Este evident că cerința legii are în vedere existența unor date, iar nu a unor presupuneri. De asemenea, influențarea se referă la părți, martori sau experți, ipoteză care nu există în cauză, situația ipotetică reținută de judecătorul cererii neavând acoperire în textul invocat. Mai mult, nu există nici ipotezele distrugerii, alterării sau distrugerii mijloacelor materiale de probă, acestea fiind în custodia organelor de urmărire penală. Cu privire la temeiul prevăzut de art.148 alin.1 lit.c din Codul de procedură penală, ca și în cazul precedent, arată că nu sunt precizate acele date din care ar rezulta riscul invocat și infracțiunile ce urmează a fi săvârșite. Referitor la temeiul prevăzut de art.148 alin.1 lit.d din Codul de procedură penală, arată că, prin modul defectuos de reglementare a acestui text de lege, judecătorul este chemat să se antepronunțe asupra vinovăției inculpatului, atât cu privire la faptele pentru care se cere arestarea preventivă, cât și pentru celelalte fapte aflate în curs de judecată, încălcându-se astfel în mod grav prezumția de nevinovăție. Dar, prin această dublă antepronunțare, judecătorul își depășește și limitele investiției, fiindcă el nu este chemat să stabilească vinovăția inculpatului, ci numai dacă există o presupunere rezonabilă că a săvârșit o faptă penală. În consecință, consideră că judecătorul cererii nu putea reține un astfel de temei al arestării preventive pentru inculpat. Cu privire la temeiul prevăzut de art.148 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală, arată că judecătorul era obligat să analizeze această condiție pentru fiecare inculpat în parte, iar nu global și generic, preluând neschimbate susținerile din referat. Referitor la inculpat, solicită să se constate că două instanțe au hotărât, în mod definitiv, că lăsarea lui în libertate nu prezintă un pericol concret pentru ordinea publică. Consideră că opinia publică, în intervalul scurs de la luarea primei măsuri preventive, nu a fost pusă în primejdie prin lăsarea în libertate a inculpatului. Din perspectiva jurisprudenței europene, în cauză nu există cele patru riscuri care impun arestarea preventivă a unei persoane, și anume pericolul ca acuzatul să fugă, să împiedice administrarea justiției, să comită noi infracțiuni sau să tulbure ordinea publică. Solicită să se observe că nu se indică nici măcar o probă din care să rezulte o astfel de stare de pericol. Pentru aceste motive, solicită admiterea recursului, casarea încheierii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare, iar, în situația în care se va trece peste primele două critici, să se dispună revocarea măsurii arestării preventive. Dacă se va considera necesară luarea unei alte măsuri, apreciază că măsura obligării de a nu părăsi țara răspunde cel mai bine scopului măsurilor preventive.

Apărătorul ales al recurenteii inculpate B.D.L., avocat A.M., susține că nu este dovedit, în cauză, niciunul dintre temeiurile arestării preventive. Învederează că inculpata a avut doar calitatea de angajat, calitate în care a întocmit niște rapoarte de evaluare, în vederea estimării unor pachete de acțiuni, care nu au determinat, în nicio formă, tranzacționarea pe care făcut-o SC P. SA la un moment dat. Totodată, susține că lăsarea inculpatei în libertate nu prezintă pericol concret pentru ordinea publică. În consecință, solicită admiterea recursului, casarea încheierii recurate și, pe fond, în principal, revocarea măsurii arestării preventive, iar, în subsidiar, înlocuirea acestei măsuri cu aceea a obligării de a nu părăsi localitatea.

Apărătorul ales al recurenteii inculpate B.D.L., avocat A.M., solicită admiterea recursului, casarea încheierii recurate și, pe fond, în principal, revocarea măsurii arestării preventive, iar, în subsidiar, înlocuirea acesteia cu măsura obligării de a nu părăsi localitatea. Depune la dosar concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază soluția instanței de fond ca fiind legală și temeinică. Consideră că, în cauză, au fost respectate de către organele de urmărire penală dispozițiile cu privire la competență, având în vedere infracțiunile pentru care inculpații sunt cercetați. Susține că această cauză nu este de competența D.I.I.C.O.T., având în vedere dispozițiile art.12 din Legea nr.508/2004, care reglementează infracțiunile ce sunt de competența acelei structuri. Precizează că infracțiunea de spălare de bani este în competența D.I.I.C.O.T. numai în măsura în care banii care au făcut obiectul infracțiunii provin din săvârșirea infracțiunilor date în competența acestei structuri, însă, în cauza de față, banii provin din infracțiunea de delapidare, care nu este de competența D.I.I.C.O.T.. Cu privire la soluția de respingere, ca inadmisibilă, a cererii de recuzare, consideră că au fost respectate dispozițiile art.51 din Codul de procedură penală. Simplul fapt că, în cauză, se invocă un caz de incompatibilitate nu poate trage în mod automat admisibilitatea cererii de recuzare. Consideră că încheierea recurată este motivată, având în vedere că judecătorul a analizat dispozițiile art.143 din Codul de procedură penală, indicând care sunt probele sau indiciile temeinice avute în vedere la adoptarea soluției de arestare preventivă. De asemenea, judecătorul a analizat și temeiurile prevăzute de art.148 din Codul de procedură penală, reținute în sarcina inculpaților. Încheierea pronunțată de judecătorul de la instanța de fond este în conformitate și cu dispozițiile art.6 alin.1 din C.E.D.O.. Astfel, în hotărârile pronunțate în cauzele *Helle c. Finlandei*, *Boldea c. României*, *Vanden Hurk c. Olandei*, s-a arătat că dispozițiile respective nu trebuie înțelese în sensul că impun un răspuns amănunțit pentru fiecare argument. Noțiunea de proces echitabil permite ca o instanță să preia motivarea unei instanțe inferioare sau a unui referat cu propunere de arestare preventivă, în situația în care acestea sunt motivate și, în același timp, să analizeze chestiunile esențiale ce i-au fost suspuse judecării. Or, judecătorul de la instanța de fond a analizat atât excepțiile ce au fost invocate de către părți, cât și propunerea de arestare preventivă, indicând probele sau

indiciile temeinice avute în vedere în raport cu dispozițiile art.143 și art.68¹ din Codul de procedură penală, precum și cazurile prevăzute de art.148 din Codul de procedură penală, pe care le-a reținut în sarcina inculpaților, astfel încât susținerile apărătorilor le consideră nefondate sub acest aspect. De asemenea, arată că au fost respectate și dispozițiile referitoare la sesizarea instanței. Numai în situația în care referatul cu propunerea de arestare preventivă nu ar fi avut semnătura unui procuror s-ar fi putut pune problema dacă au fost sau nu respectate în cauză dispozițiile legale. Precizează că referatul cu propunerea de arestare preventivă este semnat de cei doi procurori care efectuează urmărire penală în cauză. Învederează că, în vol.1 al dosarului de urmărire penală, există rezoluția primului adjunct al Procurorului General, prin care cei doi procurori care au semnat referatul cu propunerea de arestare preventivă au fost desemnați să efectueze urmărirea penală în prezenta cauză. Consideră că, în cauză, există probe sau indicii temeinice, din care rezultă presupunerea rezonabilă că inculpații au săvârșit infracțiunile ce le-au fost reținute în sarcină de către organele de urmărire penală, relevante fiind procesele verbale de verificare a valorii la bursă a acțiunilor în Republica M., procesele verbale de analiză a circuitelor financiare, care au avut la bază actele înaintate, prin comisie rogatorie, din Republica M. și Cipru, contractele de achiziții ale acțiunilor, aflate la dosarul cauzei, rapoartele de evaluare întocmite de trei dintre inculpați, hotărârile C.A., hotărârile A.G.E.A., mesajele de poștă electronică descoperite cu prilejul percheziției informatice, declarațiile martorilor, aflate în vol.1 al dosarului de urmărire penală, declarațiile acționarilor nominali înaintate de autoritățile judiciare din Cipru cu prilejul comisiei rogatorii, din care rezultă care sunt beneficiarii reali ai companiilor offshore prin intermediul cărora au fost transferate sumele de bani. Arată că toate aceste probe au fost obținute cu respectarea dispozițiilor legale, iar înscrisurile din alte dosare, depuse în prezenta cauză, sunt înscrisuri obținute în cadrul unui proces penal. În raport cu aceste aspecte, consideră că cerința prevăzută de art.143 din Codul de procedură penală este îndeplinită. Mai arată că, din probele anterior menționate, rezultă faptul că inculpații L.L., V.S.O. și Ț.O. au avut un control asupra SC P. SA, influențând hotărârile Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor, având în vedere și faptul că inculpatul L.L. era beneficiarul real al societății E., care deținea aproximativ 49% din capitalul social al SC P. SA, de asemenea, deținea, ca persoană fizică, aproximativ 4.000 de acțiuni și era și președintele Asociației Salariaților, iar, în condițiile în care, din adunare, mai făceau parte și acționarii persoane fizice, reprezentați prin liderii sindical, inculpatul deținea și calitatea de președinte al Federației Sindicatelor din Industria Petrolieră. Din declarația martorei M.M.O., rezultă că inculpatul V.S.O. s-a implicat direct în activitatea SC P. SA, fiind considerat consilierul economic al inculpatului L.L., deși, în realitate, nu avea nicio calitate în cadrul acestei societăți. De asemenea, inculpatul V.S.O. este cel care a avut inițiativa achiziției de acțiuni, la prețuri supraevaluate, de pe piața Republicii M.. Scopul tuturor acestor operațiuni era devalizarea patrimoniului SC P. SA,

urmând ca aceste achiziții să se realizeze prin intermediul inculpatului Ț.O., care avea și el o legătură cu inculpatul L.L.. Astfel, inculpatul L.L. era beneficiarul real al societății E. LTD, iar inculpatul Ț.O., în calitate de director al societății R. LTD, care asigura secretariatul E. LTD, era cel prin intermediul căruia urma să se realizeze achiziția de acțiuni din Republica M.. Detaliile cu privire la achiziția de acțiuni au fost stabilite de inculpatul Ț.O. cu inculpații Ș.G. și A.Z.. Raportat la controlul exercitat asupra A.G.E.A., arată că aceasta avea, ca atribuții, să aprobe actele de dispoziție cu privire la patrimoniul societății, în situația în care era vorba de tranzacții a căror valoare depășea 10 milioane euro, în situația în care tranzacțiile erau între 6 și 10 milioane euro aceasta atribuție aparținând Consiliului de Administrație, iar, în situația în care valoarea era în limita a 6 milioane euro, directorul general (inculpatul Ș.G.) și directorul financiar (inculpatul A.Z.) erau cei care urmau să efectueze acele acte de dispoziție. În raport cu toate aceste aspecte, rezultă că inculpații față de care s-a reținut forma de participație a autoratului aveau drept de dispoziție și de administrare asupra patrimoniului SC P. SA, astfel încât, în mod corect, în sarcina acestora, s-a reținut săvârșirea infracțiunii de delapidare, întrucât îndeplinesc calitatea de subiect activ calificat. Faptul că inculpatul L.L. deținea acel control asupra societății i-a permis să desemneze, în cadrul Consiliului de Administrație, persoane apropiate care să îl sprijine în desfășurarea cu succes a activității infracționale. Astfel, inculpatul M.S. a fost numit președinte al Consiliului de Administrație, iar inculpații B.I. și Ș.G. au fost numiți în acel consiliu. Activitatea infracțională s-a desfășurat cu sprijinul inculpaților R.M.V., R.R.F. și B.D.L., care au întocmit rapoarte de evaluare ce atestau împrejurări necorespunzătoare adevărului, pentru a justifica prețul supraevaluat la care au fost achiziționate acțiunile din Republica M.. Arată că, la întocmirea rapoartelor de evaluare, nu a fost avută în vedere valoarea la bursă a acțiunilor, ci au fost folosite alte două metode, deși trebuiau avute în vedere, conform standardelor internaționale de evaluare, valoarea la bursă a acțiunilor din Republica M.. Trebuie avut în vedere rolul foarte important pe care inculpatul L.L. l-a avut în prejudicierea SC P. SA, dar și cel al inculpatului V.S.O., care a exercitat controlul asupra societății, prin intermediul primului inculpat și cu ajutorul inculpatului Ț.O.. De asemenea, trebuie avut în vedere că inculpații membri în Consiliul de Administrație și participanți la adoptarea hotărârilor A.G.E.A., cu intenție, au aprobat încheierea contractelor de achiziții a acelor acțiuni supraevaluate. Mai mult, pentru ca activitatea să fie dusă la bun sfârșit cu succes, acele achiziții au fost realizate de SC P. SA prin intermediul unor companii offshore cu privire la care s-a stabilit că aveau ca beneficiari reali pe inculpații Ț.O. și V.S.O.. Acele companii au achiziționat acțiunile, la cota pe piață de pe bursa din Republica M., după care le-au vândut SC P. SA la prețuri supraevaluate, chiar de zece ori mai mari. Din relațiile înaintate de autoritățile cipriote, rezultă că unele dintre acele companii offshore au fost înființate doar cu câteva zile înainte de achiziția de acțiuni și acestea nu au desfășurat o altă activitate, în afara achiziției de

acțiuni, care au fost supraevaluate. Susține că toți inculpații au acționat cu intenție, au prevăzut și urmărit producerea rezultatului și anume scoaterea banilor din patrimoniul SC P. SA, în mod fraudulos. Apoi, acele sume de bani făcut obiectul spălării de bani, fiind transferate, prin intermediul companiilor offshore deținute de inculpații V.S.O. și Ț.O., de mai multe ori, prin contul aceluiași societăți, pentru a se crea impresia că au fost realizate mai multe tranzacții distincte, în final ajungând, în mod fraudulos, fie în contul personal al inculpatului V.S.O., fie în conturile societăților controlate de acesta și de inculpatul Ț.O.. Faptul că nu s-a indicat, de către judecătorul de la instanța de fond, vol.2 al dosarului de urmărire penală nu poate conduce la concluzia că soluția pronunțată este nelegală. Totodată, referitor la cazul de arestare preventivă prevăzut de art.148 alin.1 lit.b din Codul de procedură penală, reținut cu privire la inculpații L.L., Ț.O. și V.S.O., susține că lăsarea acestora în libertate ar putea îngreuna administrarea probelor, deoarece aceștia ar avea astfel posibilitatea să schimbe directorii și acționarii nominali ai companiilor offshore, cu privire la care încă se efectuează verificări, pentru a se lămurii întreaga activitate a inculpaților. Astfel, din relațiile comunicate de autoritățile cipriote, rezultă că, în cursul anului 2010, după ce împotriva inculpaților au fost luate măsuri procesuale în alte dosare penale, acționarii și directorii nominali ai 14 dintre companiile offshore implicate în săvârșirea faptelor au fost schimbați, iar sumele aflate în conturi au fost transferate, acte de natură să îngreuneze aflarea adevărului. Cu privire la inculpații V.S.O., Ț.O., Ș.G. și A.Z., arată că este incident și cazul de arestare preventivă prevăzut de art.148 alin.1 lit.c din Codul de procedură penală, existând date că pregătesc săvârșirea unor noi infracțiuni de delapidare și spălare de bani, legate de valorificarea activelor PSV C. SA, pe parcursul procedurii de reorganizare. Trebuie avut în vedere că, potrivit planului de reorganizare, creanțele bugetare sunt planificate a fi achitate în semestrele V și VI de efectuare a plăților, cu sume obținute din valorificarea participațiilor deținute de PSV C. SA la societățile din Cipru și Republica M.. Deși bugetul de stat este principalul creditor al societății, în primele patru semestre ale planului se efectuează plăți exclusiv către alți creditori, ceea ce permite ca activele importante să fie valorificate, iar sumele să fie direcționate de inculpați către persoane apropiate acestora, deținători de creanțe fictive sau supraevaluate, iar, în semestrul V, să se constate că nu pot fi acoperite creanțele bugetare, întrucât valoarea de piață a acțiunilor emise de companiile străine este mult inferioară celei la care au fost evaluate. Spre exemplu, în cauză există indicii că, pe parcursul procedurii de insolvență, inculpații au determinat calificarea unei creanțe de 30 de milioane lei, în urma cedării unui brevet de invenție privind exploatarea calcarelor brucitice, drept creanță fără de care nu se poate desfășura activitatea societății, deși aceasta nu realizează activități de exploatare minieră, ceea ce a avut drept consecință plata cu prioritate a sumei menționate, care a ajuns ulterior în patrimoniile unor persoane și ale unor societăți controlate de inculpatul V.S.O.. Totodată, susține că, în privința inculpaților V.S.O., Ț.O., M.S., Ș.G. și A.Z., este

incident și cazul de arestare preventivă prevăzut de art.148 alin.1 lit.d din Codul de procedură penală, în sensul că aceștia au mai săvârșit alte infracțiuni, a căror gravitate a impus luarea unor măsuri preventive împotriva lor, în alte dosare. Astfel, arată că inculpații M.S., Ș.G. și A.Z. au fost trimiși în judecată, pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare, iar inculpații V.S.O. și Ț.O. au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a condamnatului P.N., iar inculpatul V.S.O. și pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj. Susține că nu este o condiție esențială să fie pronunțată o hotărâre definitivă de condamnare, pentru a se putea reține acest caz de arestare preventivă, ci este suficient ca, împotriva inculpaților, să se facă cercetări cu privire la săvârșirea unei infracțiuni. Cu privire la toți inculpații, arată că este incident cazul de arestare preventivă prevăzut de art.148 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală, întrucât infracțiunile reținute în sarcina acestora sunt sancționate de lege cu pedepse mai mari de 4 ani închisoare, iar lăsarea lor în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică. Sub acest din urmă aspect, arată că valoarea foarte mare a prejudiciului cauzat prin activitatea infracțională desfășurată, prin care s-a determinat intrarea SC P. SA în stare de insolvență, la mai puțin de 1 an de la obținerea sumei de la OMV P., conturează o vădită stare de pericol pentru ordinea publică. De asemenea, arată că inculpații, prin activitatea infracțională desfășurată, au dat dovadă de lipsă de scrupule, specializare și o abilitate sporită, prejudiciind indirect și statul, întrucât acesta avea creanțe la SC P. SA, dar și membrii A.S. și acționarii persoane fizice, care nu au mai primit dividendele cuvenite. Lăsarea în libertate a inculpaților poate crea în rândul cetățenilor un sentiment de neîncredere în organele statului și temerea că veniturile lor nu mai pot fi protejate. Totodată, solicită să se aibă în vedere sentimentul de revoltă și indignare creat în rândul cetățenilor, prin activitatea infracțională a inculpaților. Referitor la împrejurarea că arestarea preventivă a fost solicitată la un anumit interval de timp de la momentul săvârșirii faptelor, arată că aceasta s-a datorat caracterului transnațional al activității infracționale, fiind necesară obținerea de relații cu privire la operațiunile financiare efectuate în străinătate. Susține că pregătirea profesională, starea precară de sănătate sau vârsta înaintată, invocate de unii inculpați, nu sunt elemente care pot conduce la concluzia că lăsarea lor în libertate nu ar prezenta pericol concret pentru ordinea publică, cu atât mai mult cu cât acestea nu i-au împiedicat să desfășoare activitatea infracțională. Referitor la susținerea că, în cauză, nu a fost întocmit un raport de constatare tehnico-științifică sau un raport de expertiză, arată că această împrejurare nu poate conduce la concluzia că soluția dispusă de către judecătorul de la instanța de fond este nelegală, având în vedere că, la dosarul cauzei, există valoarea de piață a acțiunilor la bursa din Republica M., comunicată de autoritățile din acea țară, precum și actele privind operațiunile financiare efectuate prin companiile folosite pentru desfășurarea cu succes a activității infracționale. Consideră că actele aflate la acest moment la dosarul cauzei sunt suficiente pentru a se stabili prejudiciul cauzat SC P. SA. Pentru aceste motive, apreciind că

încheierea Tribunalului este legală și temeinică, solicită respingerea, ca nefondate, a recursurilor declarate de inculpați.

În replică, apărătorul ales al recurentului inculpat V.S.O. precizează că nu a susținut faptul că neinvocarea volumului 2 al dosarului de urmărire penală ar atrage nelegalitatea încheierii, ci a dorit să arate că judecătorul nu a făcut altceva decât să copieze referatul Parchetului, cu aceeași omisiune. Arată că solicitarea reprezentantului Ministerului Public, de a se reține că inculpații au săvârșit infracțiunile reținute în sarcina lor, încalcă prezumția de nevinovăție și, prin intermediul ei, se cere Curții să își depășească limita investiției. Învederează că reținerea inculpatului s-a produs în 10 minute. În legătură cu invocarea opiniei publice, îi citează pe chinezi care au spus că „un om inteligent ascultă de propriile convingeri, iar ignorantul ascultă de opinia publică”.

În replică, apărătorul ales al recurenților inculpați R.M.V. și R.R.F., avocat F.Ș., susține că nu trebuie să se facă confuzie între valoarea acțiunilor stabilite pe bursă și valoarea activelor stabilite prin rapoartele de evaluare, astfel că solicită să nu fie avute în vedere susținerile reprezentantului Ministerului Public cu privire la acest aspect.

Recurentul inculpat L.L., personal, în ultimul cuvânt, susține că, dacă se merge pe varianta Parchetului, în sensul că el deține majoritatea acțiunilor în cadrul SC P. SA, ar trebui să i se facă un control psihiatric, dacă, în loc să aștepte sfârșitul anului pentru a ridica dividende substanțiale, se apucă să trimită bani, în mod infracțional, către inculpații V.S.O. și Ț.O.. A doua variantă este că nu deține aceste acțiuni și, neavând majoritatea, nu are cum influența hotărârile A.G.E.A., situație în care sunt superfluu acuzațiile aduse. Arată că SC P. SA a ajuns în această situație din cauza celor 18.000 de procese. Învederează că societatea are către bugetul de stat datorii certe și exigibile de 45 milioane lei și că, mulțumită colegilor care sunt în boxă cu el, a scăpat de necazurile majore în care era și a reușit să facă plăți. Susține că, și dacă s-ar încerca și se încearcă falimentarea societății, aceasta tot și-ar putea plăti toate datoriile. Învederează că a fost ales în nenumărate rânduri președintele S. din petrol, mai deține și funcția de prim vicepreședinte al C.N.S.L.R. Frăția, de două ori a fost ales vicepreședinte al Federației Europene din Chimie, Energie și Minerit, iar, anul acesta, a fost ales vicepreședinte a Confederației Europene a Sindicatelor. Arată că a cerut avocaților să nu menționeze, dar el, ca membru a Consiliului Economico-Social, deține imunitatea conferită prin tratatul de la Lisabona. Arată că nu a făcut referire la această situație, deoarece este nevinovat și dorește să i se facă dreptate.

Recurentul inculpat M.S., personal, în ultimul cuvânt, achiesează la pledoaria apărătorului său. Afirmă că nu este un pericol social, niciodată nu se va sustrage vreunui act de cercetare și se va prezenta, de fiecare dată când va fi nevoie, în fața unui complet de judecată. Susține că este nevinovat.

Recurentul inculpat B.I., personal, în ultimul cuvânt, susține că nu este un pericol public și va fi la dispoziția justiției, ori de câte ori i se va solicita.

Recurentul inculpat A.Z., personal, în ultimul cuvânt, susține că, în toată această perioadă, a contribuit la elucidarea adevărului, în cele câteva cercetări penale care îl privesc, a fost activ și a răspuns cu celeritate la orice solicitare. Nu se consideră un pericol social. Arată că a încercat să susțină programul de reorganizare a societății, respectând, așa cum a stabilit judecătorul sindic, programul de plăți, în ordinea stabilită de instanță și cu avizul administratorului judiciar. Precizează că sumele către bugetul statului sunt mult mai mici. Arată că, în toată această perioadă, s-au făcut plăți, atât către bugetul statului, cât și către ceilalți creditori. Consideră că menținerea lui în stare de arest ar prejudicia atât creditorii persoane fizice și juridice, cât și statul, întrucât, în această perioadă, sunt o sumedenie de active ale societății care urmează a fi valorificate, se desfășoară inventarierea generală a patrimoniului și nenumărate alte acțiuni, care ar duce la achitarea datoriilor către creditori. Se consideră nevinovat și precizează că a făcut tot ce i-a stat în putere ca să meargă mai departe această societate.

Recurentul inculpat T.O., personal, în ultimul cuvânt, susține că este nevinovat de acuzațiile aduse de Parchet. Învederează că este directorul unei societăți comerciale din Cipru, din luna octombrie 2002 și, în exercițiul activității executive a acelei societăți, a avut atât permis de muncă, cât și permis de ședere temporară în Republica Cipru. Menționează că principalul obiect de activitate al societății respective a fost M.ul în afaceri și consultanță în afaceri. Susține că toată activitatea societății cipriote a ținut cont de legislația Republicii Cipru. Solicită ca reprezentantul Ministerului Public, în momentul în care face referire la funcția de secretar al unei societăți cipriote, să aducă la cunoștință instanței și definiția acelei funcții, conform legislației cipriote, deoarece este diferită de legislația românească.

Recurentul inculpat R.M.V., personal, în ultimul cuvânt, achiesează la pledoariile apărătorilor săi. Precizează că privatizarea din România urma să fie foarte asemănătoare cu cea din M., iar raportul de evaluare s-a referit la procurarea, la valoarea de piață, a terenurilor și a întreprinderilor care nu funcționau și la prognozarea unor afaceri viitoare, care să facă rentabilă societatea respectivă, bineînțeles cu niște investiții și cu o piață de desfacere pentru produsele sau serviciile pentru care erau făcute.

Recurentul inculpat R.R.F., personal, în ultimul cuvânt, arată că nu are nimic de declarat.

Recurentul inculpat Ș.G., personal, în ultimul cuvânt, susține că tot ceea ce a făcut este recunoscut prin semnătura pe care și-a pus-o pe documente și absolut toate documentele din această afacere sunt puse la dispoziția Parchetului, sub semnătura sa. Prin urmare, sub nicio formă, nu a încercat, în toată această perioadă, să ascundă ceva. Mai mult decât atât, nu se poate schimba o virgulă în aceste tranzacții, pentru că ele sunt clar făcute și toate documentele sunt la dispoziția Parchetului. I se pare absolut illogic să fie acuzat că a votat într-o adunare generală. Susține că a votat într-o adunare generală, ca acționar minoritar. Potrivit legii, înțelegerea pe vot este nelegală și se pedepsește penal. Ar trebui să se

dovedească că a existat o asemenea înțelegere. Învederează că au fost alți 6.000 de acționari care au votat în acea adunare generală, personal sau prin împuterniciți. Susține că posibilitatea de a influența în continuare cu ceva situația societăților care sunt în proprietatea SC P. SA în acest moment este practic nulă, deoarece, la ora actuală, aceasta este sub supraveghere judiciară. Nu se poate vinde un activ din societate, fără aprobarea creditorilor, iar activele care au fost scoase la vânzare sunt puse pe site-ul RVA, cu valori stabilite de evaluatori. Susține că niciunul dintre cei care au fost implicați în conducerea SC P. SA nu poate schimba ceva. Aceste vânzări de active, chiar și pentru activele care nu sunt prinse în programul de restructurare, nu se pot face fără aprobarea adunării creditorilor, din care face parte și A.N.A.F., care poate, în continuare, să întrerupă orice activitate, dacă s-ar considera că este infracțională. Menționează că această cercetare a debutat în anul 2008, ca o singură cauză, toate celelalte sunt disjungeri și este posibil să mai fie disjungeri. Toate sunt pentru fapte care au fost făcute până în anii 2008-2009 și asupra niciuneia nu mai are posibilitatea legală de a face ceva. Nu se consideră un pericol social și arată că, până la acest moment, în afară de două amenzi de circulație, nu a avut alte probleme cu legea. Se consideră un cetățean respectabil și are toată încrederea că instanța va spune dacă este sau nu vinovat. Nu i se pare corectă această modalitate de a fi pus ca la gazeta de perete, de a fi supus oprobiului public. De asemenea, nu i se pare corect să afle de la televizor ce i se întâmplă și nici ca procurorul să facă susțineri care nu au corespondent în realitate. Consideră că trebuie să i se dea dreptul la o apărare corectă și că instanța ar trebui să se pronunțe în acest caz, iar nu opinia publică.

Recurentul inculpat V.S.O., personal, în ultimul cuvânt, susține că el este motivul acestei adunări. Arată că, neavând o foaie de hârtie pentru a putea sintetiza punctele importante ale afirmațiilor și susținerilor Parchetului, va începe pe sărite. Punctul unu, societatea P. a fost falimentată nu de cei din boxă, ci de proprii salariați, care au fost sfătuiți de niște avocați inteligenți, au speculat o greșală din contractul colectiv de muncă și și-au dat în judecată propria societate. Numărul uriaș de litigii a făcut imposibil ca societatea să mai poată funcționa în termeni normali. A trebuit cerută protecția legii. Acesta este motivul pentru care P. a cerut falimentul, prin procedura de lichidare judiciară, care a fost admisă de instanță, care a decis tot ceea ce urma să se întâmple în acea societate, inclusiv cu privire la cei 30 milioane de lei, invocați de reprezentantul Parchetului. Deci, nu cei din boxă pot interveni asupra proiectului care a fost aprobat de către o instanță. P. a fost băgată în faliment de către salariații care și-au cerut un drept bănesc. Drepturile cerute de salariați au depășit posibilitățile de lichiditate momentană ale societății. Susține că toate, dar absolut toate afirmațiile făcute de reprezentantul Ministerului Public sunt informații false, începând cu faptul că inculpatul L.L. este proprietar la E., deși nu este adevărat și terminând cu ultima afirmație făcută. Punctul doi, mergând pe logica Parchetului, a unor funcționari de la Parchet rău intenționați, președintele OMV ar trebui să fie în boxă, la Viena, astăzi, pentru că a cumpărat un

pachet important de acțiuni, la un preț superior prețului de pe bursa din București, legislația fiind unitară pentru toate piețele de capital. Pachetul majoritar de acțiuni dintr-o societate sau pachetul important al unei societăți se negociază cu proprietarii și se vinde la alte prețuri decât prețurile de la bursă. Se vede clar că, de la Parchet, ori o doamnă care era îngrijitoare ori un dobitoc a putut să facă o afirmație de o asemenea gravitate, și anume că s-au cumpărat acțiuni la prețuri superioare prețului bursei. Orice amator în piețe de capital poate confirma că unul este prețul unui pachet important de acțiuni, care se negociază cu proprietarul și altul este prețul care apare pe ecran la bursă, unde cumperi pachete mitite, 10 acțiuni, 100, 1.000, procente de până în 1%, 2%, 3%, deja este imens. Nu se pot cumpăra acțiuni de pe bursă decât de către societăți de intermediere agreeate de către instituțiile care reglementează piețele de capital dintr-o societate. P., nici dacă stătea în cap cu toți cei nouă din boxă, nu putea să cumpere o acțiune de pe bursa din M. sau de pe bursa din București, fără să apeleze la un intermediar specializat și agreeat de un consiliu național al valorilor mobiliare. Ordinea este ușor întâmplătoare, poate este ușor haotic, dar dorește să răspundă unor afirmații total, total imprecise făcute de către Parchet. Punctul următor, nu a încasat nici cinci bani de la P.. Faptul că a fost consilierul economic al domnului L.L. nu este vreo descoperire a vreunui deștept de la Parchet, este o glumă pe care el cu domnul L. o făceau frecvent, deoarece sunt foarte buni prieteni, îl mai întreba, îi mai răspundea. Susține că, în public, a făcut afirmația că îi este consilier economic, atunci când era prea stresat cu întrebări făcute de gazetari. Deci, această afirmație a făcut-o el, nu a fost culeasă de la vreun martor nemaipomenit. Susține că nu a avut niciun fel de influență asupra deciziilor luate în P.. Arată că, într-adevăr, și-a dat cu părerea, dar și-a dat cu părerea în multe situații, fără să aibă vreo decizie. În legătură cu prejudiciul stabilit de aceiași domni docti de la Parchet, 83 milioane euro, arată că P. a achiziționat o bancă în Republica M., directorul acelei bănci a furat, drept pentru care instituțiile de profil din M. l-au arestat, moment în care o altă instituție din M. a închis banca, în mod nejustificat, comițând un abuz, moment în care statul moldovean a fost acționat în justiție, s-a ajuns deja la Curtea Supremă, pentru recuperarea a 52 milioane de euro, reprezentând contravaloarea băncii. Se întreabă retoric cum mai rămâne cu aprecierea acestui prejudiciu, în momentul în care sunt recuperați banii. Se întreabă dacă Parchetul a întrebat niște instituții de stat din Republica M. cât este valoarea pe metrul pătrat în nu știu ce ogor, în ce calitate acea instituție a putut da un răspuns corect din punct de vedere comercial. În mod normal, nu ar trebui să se bage, fiind treaba societății P. și a celor din boxă, dar consideră că ei sunt aici datorită faptului că el este aici, fiind vânat în permanență. Consideră că, de această dată, miza a crescut puțin cu vreo 10 miliarde de euro, contravaloarea zăcămintului de la Budureasa. După ce au terminat de jefuit bugetul statului, probabil că vor să jefuiască și particularii. O să le meargă, nu o să le meargă, rămâne de văzut. Revenind, consideră că nu ar trebui să susțină el cauza P., dar, pentru că este implicat și știind ce se întâmplă acolo, dă răspunsuri la acele

acuzății absolut intolerabile, nu intolerabile, ignorante cu desăvârșire, care au fost făcut de Parchet. Susține că totul a fost făcut cu rea intenție. Nimic din ceea ce se spune, revin și mă repet ca un moșulică, nu este adevărat, nici măcar prenumele domnului T., care nu este O., este O.. De ce este aici, se știe. Arată că este a patra oară arestat, ca un mare pericol social. Se știe cum a ajuns în fața Curții de Apel, ofițeri acoperiți de la Parchet discută cu omologii lor de la Tribunal și se emit mandate de arestare, ele fiind deja sub masă, când apare el. În general, la Curtea de Apel, au doar din doi în doi sau din trei în trei, nu prea au, s-ar putea să plece acasă sau să se întoarcă în arest. Susține că, dacă se duce din nou în arest, știe de ce se duce, dar, din momentul acela, va lua justiția în mâinile sale proprii.

Recurenta inculpată B.D.L., personal, în ultimul cuvânt, susține că este singura din boxă care nu are notorietate, având doar calitatea de simplu angajat. Precizează că lucrează de 15 ani într-o firmă de consultanță și proiectare, neavând calitatea de evaluator în primii 8 ani, dar, pentru că ea era agreată să evalueze, a putut să facă această activitate, dar nu a semnat niciodată vreo lucrare și nici nu a pus vreo ștampilă pe lucrările predate de ei. Nu a avut putere de decizie, având strict o calitate de angajat, cu un salariu de 1.500 lei/lună, cu un program flexibil și scurt. În toată această perioadă, și-a văzut de familie. Precizează că nu are niciun fel de altă implicare, nu are acțiuni la firmă și nici la alte firme, nu are conturi și nici card-uri.

Recurentul inculpat V.S.O. susține că a uitat să precizeze, în ultimul cuvânt, că, potrivit legii, are dreptul să aibă grefă la arest și poate schimba orice avocat, orice director și orice acționar fals de la orice societate pe care o are, având acest drept legal. Faptul că este în arest nu îl împiedică să își schimbe directorii.

CURTEA

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin încheierea din Camera de Consiliu de la data de 08 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr.71076/3/2011 al Tribunalul București – Secția a II-a Penală, judecătorul a respins, ca neîntemeiate, excepțiile invocate de inculpații L.L. și M.S. și, admitând propunerea formulată de Parchetul de pe lângă I.C.C.J., a dispus, în temeiul art.149¹ alin.10 din Codul de procedură penală, arestarea preventivă a inculpaților L.L. ...., M.S. ...., B.I. ...., Ș.G. ...., A.Z. ...., T.O. ...., R.M.V. ...., R.R.F. .... și B.D.L. .... pe o durată de câte 29 de zile fiecare, începând cu data de 08 noiembrie 2011 și până la data de 06 decembrie 2011, inclusiv, precum și arestarea preventivă a inculpatului V.S.O. ...., pe o durată de 29 de zile, începând cu data încarcerării.

Pentru a pronunța această încheiere, judecătorul de la Tribunal a constatat următoarele:

Prin referatul întocmit la data de 08 noiembrie 2011 în dosarul de urmărire penală nr.916/P/2011, Parchetul de pe lângă Tribunalul București (în realitate

Parchetul de pe lângă I.C.C.J., consemnarea din încheierea fiind o eroare materială) a înaintat propunerea de luare a măsurii arestării preventive a inculpaților V.S.O., L.L., Ț.O., M.S., B.I., Ș.G., A.Z., R.M.V., R.R.F. și B.D.L., pe o perioadă de câte 29 de zile fiecare, astfel cum s-a precizat în deschiderea ședinței de judecată.

În motivarea referatului conținând propunerea astfel formulată, s-au arătat următoarele:

Faptele inculpatului L.L., de a determina, în calitate de acționar majoritar al SC P. SA, adoptarea a două hotărâri ale Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor, la datele de 18.09.2007 și 24.09.2008, în baza cărora partea vătămată a achiziționat, în schimbul sumei de 45.000.000 euro, acțiuni emise de BC I. din Republica M., a căror valoare de piață era de 6.228.333 euro (fapte descrise în secțiunea B1), prejudiciind astfel patrimoniul părții vătămate cu suma de 38.771.667 euro, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare, prevăzută de art.215¹ alin.1 și 2 cu aplic. art.41 alin.2 din Codul penal.

Faptele inculpatului M.S., de a participa, în calitate de președinte al Consiliului de Administrație al SC P. SA, la adoptarea a două hotărâri, la datele de 08.08.2008 și 24.02.2009 (fapte descrise în secțiunile B2 și B7), în baza cărora partea vătămată a achiziționat, în schimbul sumei de 14.240.954 euro, acțiuni emise de SA M. și de F.C.C. din Republica M., a căror valoare de piață era de 1.217.701 euro, prejudiciind astfel patrimoniul părții vătămate cu suma de 13.023.253 euro, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare, prevăzută de art.215¹ alin.1 și 2 cu aplic. art.41 alin.2 din Codul penal.

Faptele inculpatului Ș.G., de a participa, în calitate de membru al Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor, respectiv membru al Consiliului de Administrație și director general al SC P. SA, la adoptarea a două hotărâri ale AGEA, la datele de 18.09.2007 și 24.09.2008 și a șase hotărâri ale CA, la datele de 08.08.2008, 16.09.2008, 23.01.2009 și 24.02.2009, iar, în calitate de director general al aceleiași societăți, de a încheia două memorandumuri cu D.I., de a plăti prețul în avans și de a semna contractele de vânzare-cumpărare de acțiuni (fapte descrise la secțiunile B1-B7), în baza cărora partea vătămată a achiziționat, în schimbul sumei de 93.840.954 euro, acțiuni emise de BC I., SA M., SA C., SA A., SA M., SA S. și SA F.C.C. din Republica M., a căror valoare de piață era de 10.677.789 euro, prejudiciind astfel patrimoniul părții vătămate cu suma de 83.163.165 euro, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare, prevăzută de art.215¹ alin.1 și 2 cu aplic. art.41 alin.2 din Codul penal.

Faptele inculpatului B.I., de a participa, în calitate de membru al Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor, respectiv membru al Consiliului de Administrație al SC P. SA, la adoptarea a șapte hotărâri, la datele de 18.09.2007, 24.09.2008, 16.09.2008, 23.01.2009 și 24.02.2009 (fapte descrise la secțiunile B1 și B3-B7), în baza cărora partea vătămată a achiziționat, în schimbul sumei de 84.240.954 de euro, acțiuni emise de BC I., SA C., SA A., SA M., SA S. și SA

F.C.C. din Republica M., a căror valoare de piață era de 9.913.100 euro, prejudiciind astfel patrimoniul părții vătămate cu suma de 74.327.854 euro, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare, prevăzută de art.215¹ alin.1 și 2 cu aplic. art.41 alin.2 din Codul penal.

Faptele inculpatului A.Z., de a participa, în calitate de membru al Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor SC P. SA, la adoptarea a două hotărâri, la datele de 18.09.2007 și 24.09.2008 și, în calitate de director financiar al aceleiași societăți, de a încheia două memorandumuri cu D.I., de a plăti prețul în avans și de a semna contractele de vânzare-cumpărare de acțiuni, în baza cărora partea vătămată a achiziționat, în schimbul sumei de 45.000.000 euro, acțiuni emise de BC I. din Republica M., a căror valoare de piață era de 6.228.333 euro (fapte descrise în secțiunea B1), prejudiciind astfel patrimoniul părții vătămate cu suma de 38.771.667 euro, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare, prevăzută de art.215¹ alin.1 și 2 cu aplic. art.41 alin.2 din Codul penal.

Faptele inculpaților V.S.O. și Ț.O., de a contribui, în perioada 2008-2009, la încheierea contractelor prin care SC P. SA a achiziționat acțiuni emise de BC I., SA M., SA C., SA A., SA M., SA S. și SA F.C.C., în schimbul sumei totale de 93.840.954 de euro, în condițiile în care valoarea de piață a acestor titluri era de 10.677.789 euro, prejudiciind astfel patrimoniul părții vătămate cu suma de 83.163.165 euro (fapte descrise la punctele B și C), întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la delapidare, prevăzută de art.26 rap. la art.215¹ alin.1 și 2 cu aplic. art.41 alin.2 din Codul penal.

Faptele inculpaților V.S.O. și Ț.O., de a încheia operațiuni comerciale fictive și de a transfera sumele de bani provenite din prejudicierea patrimoniului SC P. SA, prin mai multe operațiuni bancare efectuate în perioada 2008-2009, în scopul disimulării originii acestora (fapte descrise la punctul D), întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de spălare a banilor, prevăzută de art.23 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002 cu aplic. art.41 alin.2 din Codul penal.

Întrucât cele două infracțiuni se află în concurs real, în cauză sunt aplicabile dispozițiile art.33 lit.a din Codul penal.

Faptele inculpaților R.M.V., R.R.F. și B.D.L., de a contribui la fraudarea patrimoniului SC P. SA cu suma de 44.391.498 euro, prin întocmirea, în perioada 2008-2009, a unor rapoarte de evaluare, cu încălcarea normelor specifice acestei activități, în care au atestat împrejurări nereale și au evaluat bunuri care nu aparțineau întreprinderii evaluate, stabilind valori nejustificate de mari pentru acțiunile achiziționate de partea vătămată, cu scopul de a justifica prețul plătit de aceasta (fapte descrise la punctele E și B2-B7), întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la delapidare, prevăzută de art.26 rap. la art.215¹ alin.1 și 2 cu aplic. art.41 alin.2 din Codul penal.

Pentru o bună înțelegere a propunerii formulate, procurorii au detaliat situația premisă și de fapt a săvârșirii pretinselor infracțiuni puse pe seama inculpaților, astfel:

A. Situația premisă

SC P. SA (în prezent SC PSV C. SA) s-a înființat în anul 2002, prin externalizarea diviziei mecano-energetice din cadrul SNP P.SA și a avut inițial ca acționari A.S. din SNP P.SA, care deținea 50% din acțiuni și 7.701 persoane fizice, care dețineau diferența de 50% din acțiuni.

În cursul anului 2005, inculpatul L.L. a dobândit 49,35% din acțiunile SC P. SA, prin intermediul companiei offshore E. LTD (Cipru), la care are calitatea de beneficiar real. Pentru a dobândi aceste acțiuni, inculpatul a profitat de faptul că A.S. din SNP P.SA, la care avea calitatea de președinte, a decis să nu subscrie noile acțiuni emise de SC P. SA, cu prilejul unei majorări de capital social, ceea ce a permis dobândirea lor de către compania cipriotă.

În acest mod, inculpatul L.L. a controlat activitatea ulterioară desfășurată de SC P. SA, prin hotărârile luate de Adunarea Generală a Acționarilor și prin desemnarea în funcțiile de membri ai Consiliului de Administrație, de director general și director financiar, a unor persoane apropiate. Din probele cauzei, a rezultat că inculpatul a exercitat conducerea de fapt a societății, împreună cu inculpații Ț.O. și V.S.O..

În cursul anului 2007, SC P. SA a revândut activitatea de servicii petroliere către SC OMV P.SA, în schimbul sumei totale de 1.429.623.065 RON, din care a primit, în intervalul septembrie 2007-mai 2008, în 4 tranșe, suma totală de 1.211.667.945 RON (echivalentul a 323.059.381 euro). Pentru a evita ca această sumă să fie folosită pentru plata datoriilor societății sau să fie distribuită ca dividende acționarilor minoritari, inculpații au acționat pentru ca cea mai mare parte a banilor să fie transferată în mod fraudulos în patrimoniile lui V.S.O. și Ț.O..

B. Infracțiunea de delapidare (săvârșită în dauna SC P. SA de inculpații L.L., M.S., B.I., N.B., Ș.G., R.R. și A.Z.)

În perioada 2008-2009, inculpații L.L. (în calitate de acționar majoritar), M.S., B.I., N.B., Ș.G., R.R. (în calitate de membri ai Consiliului de Administrație) și A.Z. (în calitate de director financiar) au dispus încheierea mai multor contracte, prin care partea vătămată a achiziționat acțiuni supraevaluate, urmărind ca sumele să ajungă în patrimoniul inculpaților V.S.O. și Ț.O..

Astfel, în perioada menționată, SC P. SA a cumpărat acțiuni emise de 7 societăți din Republica M., pentru care a plătit prețuri de aproape 10 ori mai mari decât valoarea la care acestea erau tranzacționate în aceeași perioadă la Bursa de Valori a Moldovei.

Achizițiile s-au realizat prin intermediul mai multor companii offshore înmatriculate în Cipru, care cumpărau acțiunile prin tranzacții realizate la Bursa de Valori a Moldovei cu sume avansate de SC P. SA, după care le revindeau părții vătămate, la prețuri majorate de mai multe ori.

În unele situații, revânzarea a avut loc după 3 zile, iar prețul achitat de SC P. SA a fost de peste 50 de ori mai mare decât prețul plătit de intermediar. În alte

situații, tranzacția s-a realizat la aproape 9 luni de la plata în avans a prețului, iar SC P. SA a lăsat la alegerea intermediarului identificarea societății pe care urma să o cumpere în schimbul sumei de 40.000.000 euro și valoarea de piață a acesteia.

În acest mod, partea vătămată a plătit suma totală de 93.840.954 euro pentru acțiuni pe care le-ar fi putut cumpăra în schimbul sumei de 10.677.789 euro dacă ar fi realizat achiziția direct de pe bursă și nu prin intermediari.

Având în vedere că valoarea la bursă a unei acțiuni reprezintă o informație publică, ușor accesibilă și orice persoană interesată poate achiziționa titlul de valoare la acest preț, diferența dintre prețul plătit de SC P. SA și valoarea de bursă a acțiunilor, în cuantum de 83.163.165 euro, reprezintă prejudiciul produs părții vătămate și, indirect, acționarilor minoritari și creditorilor acesteia.

C. Infracțiunea de complicitate la delapidare (săvârșită de inculpații V.S.O. și Ț.O.)

Toate companiile offshore care au intermediat achizițiile de acțiuni și cu ajutorul cărora s-a realizat fraudarea patrimoniului SC P. SA erau controlate de inculpații V.S.O. și Ț.O., care aveau calitatea de beneficiari reali ai acestor societăți, potrivit informațiilor comunicate de autoritățile cipriote.

Unele dintre companiile menționate au fost înregistrate cu câteva zile înainte de încheierea contractelor de vânzare-cumpărare a acțiunilor și nu au desfășurat nicio altă operațiune comercială, fiind înființate special pentru aceste tranzacții.

În acest mod, inculpații L.L., V.S.O. și Ț.O. controlau atât cumpărătorul, cât și vânzătorii acțiunilor, ceea ce le-a permis să stabilească arbitrar prețul plătit și să transfere sumele de bani din patrimoniul SC P. SA în patrimoniile proprii.

D. Infracțiunea de spălare de bani (săvârșită de inculpații V.S.O. și Ț.O.)

Sumele plătite de SC P. SA au fost transferate, prin operațiuni succesive, prin conturile bancare ale mai multor companii offshore controlate de inculpații V.S.O. și Ț.O., iar, în cele din urmă, au ajuns fie în contul personal al inculpatului V.S.O. (4.168.000 euro), fie al unor societăți înregistrate în Cipru și în România, pe care acesta le controla, în special SC R.M.SA (14.200.000 euro), SC I.N.2002 SA (6.725.000 euro) și SC GMLSA (1.300.000 euro).

Scopul acestor operațiuni a fost de a ascunde originea sumelor de bani, creând aparența că ele au intrat în patrimoniul persoanelor juridice române sub aspectul unor finanțări realizate de acționari, precum și de a îngreuna identificarea beneficiarului final, pentru a evita astfel eventuala tragere la răspundere penală.

Banii au fost transferați prin operațiuni de tip carusel, în cadrul cărora aceleași sume au fost reciclate de mai multe ori, pentru a da aparența unor tranzacții distincte. În unele situații, aceeași sumă a fost transferată de 5 ori, prin conturile aceluiași societăți, în decurs de o lună, pentru a crea impresia că s-au efectuat 5 plăți diferite.

E. Infracțiunea de complicitate la delapidare (săvârșită de inculpații R.M.V., R.R.F., B.D.L., F.M. și B.G.)

Inculpații anterior menționați au contribuit la săvârșirea faptelor descrise prin întocmirea unor rapoarte de evaluare, cu încălcarea normelor specifice acestei activități, în care au atestat împrejurări nereale și au evaluat bunuri care nu aparțineau întreprinderii evaluate, stabilind în acest mod valori de piață nejustificate de mari pentru acțiunile achiziționate de SC P. SA, ignorând cotațiile la bursă ale acțiunilor, cu scopul de a justifica prețul plătit.

F. Analiza coroborată a probelor administrate în cauză demonstrează că toți inculpații au cunoscut valoarea reală a bunurilor achiziționate și au acționat cu intenția de a prejudicia patrimoniul părții vătămate, în interesul inculpaților V.S.O. și Ț.O. și al companiilor controlate de aceștia.

Controlul exercitat de aceleași persoane asupra tuturor societăților implicate în tranzacții, raportul dintre valoarea de piață a acțiunilor și prețul plătit, realizarea unor achiziții care nu aveau nicio legătură cu obiectul de activitate al SC P. SA, prin intermediari a căror singură funcție era majorarea prețului plătit, ignorarea informațiilor publice cu privire la valoarea reală a acțiunilor, modul atipic de încheiere a contractelor, plata în avans a unor sume importante, intervalul extrem de scurt dintre transmiterea ofertelor de către companiile offshore și încheierea contractelor demonstrează că inculpații au avut reprezentarea împrejurărilor esențiale ale cauzei și au acționat cu scopul de scoate sumele de bani din patrimoniul societății.

Faptele descrise au determinat diminuarea majoră a patrimoniului SC PSV C. SA și intrarea în insolvență a societății la data de 25.03.2009, la mai puțin de un an de la încasarea sumei primite de la SC OMV P.SA.

Prin falimentarea controlată a societății, au fost prejudiciați indirect acționarii minoritari ai SC P. SA (aproximativ 72.000 de membri ai A.S. din SNP P.SA și 7.000 de acționari persoane fizice), care nu au încasat dividendele care li se cuveneau în urma vânzării serviciilor petroliere și cărora le-a fost diminuată semnificativ valoarea acțiunilor, având în vedere situația actuală a societății.

De asemenea, au fost fraudate indirect creditorii societății, care nu își pot valorifica creanțele. Conform tabelului definitiv al creanțelor, PSV C.

SA are datorii totale de aproximativ 150.000.000 euro, dintre care aproximativ 98.000.000 euro către bugetul consolidat al statului.

Descrierea pe larg a situației de fapt

A. Împrejurările în care inculpații L.L., Ț.O. și V.S.O. au dobândit controlul de fapt asupra activității SC P. SA (situația premisă a infracțiunii de delapidare)

La data de 06.12.2001, Consiliul Director al SNP P.a aprobat externalizarea activităților Sucursalei P. București, prin încredințarea activităților, închirierea spațiilor, preluarea întregului personal și vânzarea patrimoniului către SC P. SA, potrivit art.24 din Legea nr.99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării.

La data de 10.01.2002, a fost aprobat Actul constitutiv al SC P. SA, care a fost înmatriculată, la data de 31.01.2002, în Registrul Comerțului, având un capital social de 37.263.200.000 ROL, iar ca acționari A.S. din SNP P.SA, cu o cotă de participare de 50%, și 7.701 persoane fizice, angajați ai SNP P.SA, care dețineau în total diferența de 50% din acțiuni.

A.S. din SNP P.SA era condusă de inculpatul L.L., care deținea în același timp și funcția de președinte al F.S.L.I.P.(Federația Sindicatelor Libere Independente din cadrul Industriei Petoliere din România), având astfel o influență puternică asupra deciziilor luate de Adunarea Generală a Acționarilor a SC P. SA.

În cursul anului 2005, Adunarea Generală a Acționarilor a hotărât dublarea capitalului social al SC P. SA, prin emiterea de noi acțiuni, pentru care aveau drept de preemțiune acționarii existenți. Deși valoarea de emisie a noilor acțiuni era mai mică decât profitul obținut de societate în anul anterior, A.S. a hotărât să nu subscrie acțiunile nou emise, iar acționarii persoane fizice au achiziționat un număr nesemnificativ de acțiuni, reprezentând 0,65% din capitalul social.

În aceste condiții, compania offshore înmatriculată în Cipru E. LTD a achiziționat diferența de acțiuni, reprezentând 49,35% din capitalul social al SC P. SA.

Din înscrisurile transmise de autoritățile cipriote în urma unei cereri de comisie rogatorie, a rezultat că inculpatul L.L. controlează în mod direct compania E. LTD. Astfel, compania a fost înființată în cursul anului 2003, având acționari și directori nominali, care au acceptat să fie desemnați în această calitate în schimbul unui onorariu și să execute dispozițiile beneficiarului real al companiei, potrivit legislației cipriote. În perioada 03.05.2006 - 11.09.2006, unicul acționar al E. LTD a fost R. LTD, la care inculpatul O. Ț. este unic acționar și director, iar, din 11.09.2006 până în prezent, acționarul E. LTD este B.LTD, la care inculpatul L.L. este unic acționar și director. Din declarațiile depuse de acționarul nominal, rezultă că beneficiarul real al companiei este inculpatul L.L., care este și singura persoană autorizată să dispună de sumele de bani din contul bancar al societății.

În acest mod, prin voturile exercitate de E. LTD, de A.S.SNP P.SA și în nume personal, inculpatul L.L. decidea hotărârile luate de Adunarea Generală a Acționarilor, păstrând totodată confidențialitatea cu privire la calitatea sa de acționar.

E. LTD era reprezentată la Adunările Generale ale Acționarilor de o societate de avocatură, care exercita votul în baza unui mandat special, potrivit dispozițiilor primite de la inculpat. A.S.SNP P.SA își exercita votul printr-un reprezentant aflat în subordinea directă a inculpatului, iar acționarii persoane fizice erau reprezentați de către liderii sindicali, aflați de asemenea în sfera de influență a inculpatului.

În perioada care a urmat, Adunarea Generală a Acționarilor SC P. SA a desemnat, ca membri ai Consiliului de Administrație, pe inculpații B.I., N.B. R.,

Ș.G., R.R.G. și M.S., ca director general pe inculpatul Ș.G., iar, ca director financiar, pe inculpatul A.Z., persoane apropiate inculpatului L.L. și care au acceptat să acționeze în interesul acestuia.

Potrivit actului constitutiv al SC P. SA, actele de dispoziție asupra patrimoniului societății erau aprobate de către Adunarea Generală a Acționarilor, dacă valoarea tranzacției depășea 10 milioane euro, de către Consiliul de Administrație, pentru actele cu o valoare între 6 și 10 milioane euro și de către directorul general, alături de directorul financiar, în limita a 6 milioane euro. Raportat acestor prevederi, inculpații L.L., B.I., N.B. R., Ș.G., R.R.G., M.S. și A.Z. aveau calitatea de funcționar, în sensul prevăzut de art.145 din Codul penal, precum și atribuții de administrare a patrimoniului SC P. SA, îndeplinind astfel condițiile pentru a fi subiecți activi ai infracțiunii de delapidare.

Din probele cauzei, a rezultat că inculpații V.S.O. și Ț.O. participau la luarea deciziilor privind activitatea SC P. SA, deși nu aveau formal nicio calitate în cadrul societății.

Inculpatul V.S.O. participa la întâlniri, ca reprezentant al SC P. SA și angaja societatea în fața partenerilor străini, astfel cum rezultă din mesajele de poștă electronică identificate cu prilejul percheziției informatice efectuate în cauză, care atestă și că directorul general Ș.G. îi era în fapt subordonat funcțional. Totodată, a rezultat că inculpatul V.S.O. se implica direct în activitatea SC P. SA și îi dădea indicații inculpatului L.L. cu privire la deciziile pe care urma să le ia, reproșându-i dacă acesta adopta o altă conduită.

Din declarațiile martorilor audiați în cauză, rezultă că inculpatul V.S.O. era considerat consilierul de afaceri al inculpatului L.L. și este cel care sugerat efectuarea investițiilor în acțiuni din Republica M., prin intermediul inculpatului Ț.O.. Din aceeași declarație, rezultă și că inculpatul Ț.O. discuta detaliile referitoare la achiziția de acțiuni cu directorul executiv Ș.G. și cu directorul financiar A.Z..

Din înscrisurile transmise de autoritățile cipriote rezultă că inculpatul Ț.O. avea un rol important în cadrul companiei E. LTD. Inculpatul semna acte ca reprezentant al E. LTD, o reprezenta în relația cu banca și avea calitatea de director la R. LTD, companie care desfășura activitățile de secretariat pentru E. LTD. De asemenea, din mesajele de poștă electronică identificate în urma perchezițiilor în sisteme informatice efectuate într-un alt dosar, rezultă că relația dintre SC P. SA și E. LTD se realiza prin intermediul inculpatului Ț.O..

În aceste împrejurări, la scurt timp după ce în patrimoniul părții vătămate a intrat suma de 323.059.381 euro, obținută din vânzarea activității de servicii petroliere, inculpații au acționat pentru a transfera lichiditățile în patrimoniul unor companii pe care le controlau.

B. Descrierea condițiilor în care au fost încheiate contractele de vânzare-cumpărare de acțiuni, prin care a fost prejudiciat patrimoniul SC P.

SA (infracțiunea de delapidare săvârșită de inculpații L.L., M.S., B.I., N.B., Ș.G., R.R. și A.Z.)

B.1. Achiziția unui pachet de acțiuni emise de banca BC I.

La data de 18.09.2007, Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor SC P. SA, prin Hotărârea nr.13, a hotărât efectuarea de investiții financiare, prin achiziția unui pachet de acțiuni care să reprezinte minim 40% din capitalul social al unei societăți bancare din Republica M., indicate generic, la un preț care să nu depășească 25.000.000 euro, fiind mandatați inculpații Ș.G. și A.Z. să semneze documentele necesare realizării tranzacției.

Hotărârea s-a adoptat cu votul tuturor celor 30 de persoane participante la adunare, printre care inculpatul L.L., compania E. LTD, reprezentată de Cabinetul de avocat B.P. și A.S. din SNP P.SA, reprezentată de B.F.. De asemenea, la adunare au participat ca acționari și au votat și inculpații B.I., Ș.G. și A.Z.. Propunerea de adoptare a hotărârii a fost formulată de directorul general, inculpatul Ș.G. și de directorul financiar, inculpatul A.Z..

În baza acestei hotărâri, la data de 21 februarie 2008, s-a încheiat un Memorandum de înțelegere (MOU) între D.I.LTD (reprezentată de A.D.), în calitate de vânzător și SC P. SA (reprezentată de inculpații Ș.G. și A.Z.), în calitate de cumpărător, având natura unui antecontract de vânzare-cumpărare privind achiziția unui pachet de acțiuni care să reprezinte minim 40% din capitalul social al unei societăți bancare din Republica M., la un preț care să nu depășească 25.000.000 euro.

La data de 25.02.2008, SC P. SA a realizat plata în avans a sumei de 25.000.000 euro către D.I.LTD.

Plata în avans a prețului, alegerea intermediarului și lăsarea la latitudinea acestuia identificarea băncii care urma să fie achiziționată au reprezentat decizii ale inculpaților Ș.G. și A.Z., nefăcând obiectul Hotărârii AGEA.

La data de 24.09.2008, Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor PSV C. SA, prin Hotărârea nr.16, a modificat termenii hotărârii anterioare și a stabilit ca pachetul de acțiuni achiziționat să reprezinte minimum 55% din capitalul social al unei societăți bancare din Republica M.. Pentru adoptarea hotărârii au votat E. LTD, reprezentată de Cabinetul de avocat B.P., A.S. din SNP P.SA, reprezentată de B.F., PSV C. SA, reprezentată de inculpatul Ș.G., precum și inculpații L.L., B.I., Ș.G. și A.Z..

În baza acestei hotărâri, la data de 29.09.2008, s-a încheiat, între aceleași părți, un act adițional la Memorandumul de înțelegere (MOU) anterior și s-au efectuat două noi plăți în avans către D.I.LTD, respectiv 15.000.000 euro, la data de 20.10.2008 și 5.000.000 euro, la data de 21.10.2008 (din contul deschis de PSV C. SA la MKB Ungaria).

Folosind o parte din sumele achitate în avans, D.I.LTD și subsidiarele sale au achiziționat de la bursă acțiuni emise de BC I., pe care le-au revândut apoi părții vătămate, la prețuri majorate de mai multe ori. Achizițiile s-au realizat fie de la

Bursa de Valori a Moldovei, fie prin subscrierea acțiunilor nou emise, iar revânzarea s-a realizat indirect, prin cesionarea către SC P. SA a altor companii care dețineau acțiunile.

La data de 19.11.2008, s-a încheiat contractul de achiziție de acțiuni nr.971 între D.I.LTD (reprezentată de A.D.), în calitate de vânzător și PSV C. SA (reprezentată de inculpații Ș.G. și A.Z.), în calitate de cumpărător, având ca obiect transferul companiei T.P.LTD, care deținea 40% din acțiunile băncii moldovene BC I.. Părțile au convenit ca prețul tranzacției să fie de 32.000.000 euro și ca prima parte a prețului să se plătească în 5 zile de la semnarea contractului, iar a doua parte a prețului la data închiderii contractului (aprobarea de către Banca Națională a Moldovei a modificării acționarului majoritar al băncii).

Din documentele comunicate de autoritățile judiciare din Republica M. și din procesele verbale de verificare a informațiilor afișate de Bursa de Valori a Moldovei, rezultă că T.P.LTD a achiziționat în luna noiembrie 2008 un pachet de 35,24% acțiuni emise de BC I., ca urmare a majorării capitalului social al băncii, în schimbul sumei de 48.000.000 lei moldovenești, echivalentul a 3.631.301 euro, raportat la cursul de schimb din acea perioadă.

Raportat acestor date, suma plătită de PSV C. SA pentru achiziția pachetului de 40% acțiuni emise de BC I. a fost de 7,76 ori mai mare decât valoarea de piață a acestora, având în vedere suma plătită de T.P.LTD în cursul aceleiași luni pentru aceleași acțiuni, prejudiciul astfel generat fiind de 27.878.206 euro.

Ulterior, la data de 08.12.2008, s-au încheiat alte 4 contracte de vânzare-cumpărare, prin care PSV C. SA a achiziționat 4 companii offshore înmatriculate în Cipru, care dețineau în total 15% din acțiunile emise de BC I., în schimbul sumei totale de 13.000.000 euro.

Prin contractul nr.1037, încheiat între D.I.LTD (reprezentată de A.D.), în calitate de intermediar, S.T.LTD (reprezentată de C.P.), în calitate de vânzător și PSV C. SA (reprezentată de inculpații Ș.G. și A.Z.), în calitate de cumpărător, a fost achiziționată compania K.H.LTD, care deținea 3,1256% din acțiunile BC I., pentru prețul de 2.708.875 euro.

Prin contractul nr.1038, încheiat între D.I.LTD (reprezentată de A.D.), în calitate de intermediar, A. LTD (reprezentată de A.A.), în calitate de vânzător și PSV C. SA (reprezentată de inculpații Ș.G. și A.Z.), în calitate de cumpărător, a fost achiziționată compania B.LTD, care deținea 3,1256% din acțiunile BC I., pentru prețul de 2.708.875 euro.

Prin contractul nr.1039, încheiat între D.I.LTD (reprezentată de A.D.), în calitate de intermediar, B.H.L.(reprezentată de N.A.R.), în calitate de vânzător și PSV C. SA (reprezentată de inculpații Ș.G. și A.Z.), în calitate de cumpărător, a fost achiziționată compania K.H.LTD, care deținea 4,1519% din acțiunile BC I., pentru prețul de 3.598.295 euro.

Prin contractul nr.1040, încheiat între D.I.LTD (reprezentată de A.D.), în calitate de intermediar, V.T.LTD (reprezentată de A.D.), în calitate de vânzător și

PSV C. SA (reprezentată de inculpații Ș.G. și A.Z.), în calitate de cumpărător, a fost achiziționată compania K.H.LTD, care deținea 4,5969% din acțiunile BC I., pentru prețul de 3.983.955 euro.

Din documentele transmise de lichidatorul BC I., rezultă că suma totală plătită de companiile B.L., K.H.L., K.H.L. și K.H.L. pentru achiziția pachetului de 15% din acțiunile băncii, prin operațiuni desfășurate la Bursa Moldovei, a fost de 33.639.533,79 lei moldovenești, iar cursul mediu, pentru perioada 2008-2009, la care au fost realizate achizițiile a fost de 1/15,9691 lei moldovenești.

Coroborând aceste informații, rezultă că valoarea de piață a pachetului de 15% din acțiunile BC I. este de 2.106.539 euro.

Având în vedere datele menționate, suma totală de 13.000.000 euro, plătită de PSV C. SA în baza celor 4 contracte, este de 6,17 ori mai mare decât valoarea piață a acțiunilor, prejudiciul astfel produs fiind de 10.893.461 euro.

PSV C. SA nu a notificat Banca Națională a Moldovei cu privire la achiziția pachetului majoritar de acțiuni, cerință în lipsa căreia nu putea deveni acționar majoritar.

În prezent, BC I. se află în curs de lichidare, astfel încât valoarea actuală a activului este neglijabilă.

Modul în care a fost folosită suma de 45.000.000 euro, achitată de PSV C. SA pentru achiziția pachetului de acțiuni emise de BC I. și beneficiarii finali ai banilor sunt descriși în secțiunea D1 a referatului.

B.2. Achiziția unui pachet de acțiuni emise de SA M.

La data de 09.07.2008, compania H.I.LTD a transmis o ofertă PSV C. SA, prin care propunea vânzarea unui pachet de acțiuni emise de SA M. din Republica M..

Prin Hotărârea Consiliului de Administrație nr.30/08.08.2008, a fost aprobată achiziția a 911.726 acțiuni (reprezentând 47,33% din capitalul social) ale SA M., deținute de H.I.LTD, în schimbul prețului de 9,6 milioane euro, fiind mandatat inculpatul Ș.G. să semneze documentele necesare realizării tranzacției. Hotărârea a fost adoptată de inculpații M.S., Ș.G. și N.B. R..

La data de 14.08.2008, s-a încheiat contractul nr.889, între D.I.LTD (reprezentată de A.D.), în calitate de vânzător și PSV C. SA (reprezentată de inculpații Ș.G. și A.Z.), în calitate de cumpărător, având ca obiect achiziția companiei H.I.LTD, în schimbul prețului de 9.000.000 euro și a cesiunii unei creanțe de 600.000 euro.

Prețul a fost achitat într-o singură tranșă la data de 22.08.2008, din contul PSV C. SA deschis la MKB R.B. în contul companiei D.I.L. deschis la P.B. din Nicosia (Cipru). Modul în care a folosită această sumă și beneficiarii finali ai banilor sunt descrise la punctul D.2.

Din documentele comunicate de autoritățile judiciare din Republica M. și din procesele verbale de verificare a informațiilor afișate de Bursa de Valori a Moldovei, rezultă că valoarea la bursă a pachetului de acțiuni era de 764.689 euro

(echivalentul a 13,09 lei moldovenești pe acțiune, respectiv 13,55 lei moldovenești pe acțiune), preț cu care acțiunile au fost achiziționate de H.I.LTD la data de 01.07.2008.

Prețul achitat de PSV C. SA a fost de 12,55 ori mai mare decât valoarea de piață a bunurilor, prejudiciul astfel produs fiind de 8.835.311 euro.

B.3. Achiziția unui pachet de acțiuni emise de SA C.

La data de 08.09.2009, compania D.I.LTD a transmis o ofertă PSV C. SA, prin care propunea vânzarea unui pachet de acțiuni emise de SA C. din Republica M..

Prin Hotărârea Consiliului de Administrație nr.34/16.09.2008, a fost aprobată achiziția a 73.691 acțiuni (reprezentând 32,54% din capitalul social) ale SA C., deținute de S.E. LTD (deținută de D.I.LTD), în schimbul prețului de 5,8 milioane euro, fiind mandatat inculpatul Ș.G. să semneze documentele necesare realizării tranzacției. Hotărârea a fost adoptată de inculpații B.I., Ș.G., N.B. R. și R.R. G..

La data de 22.09.2008, s-a încheiat contractul nr.912, între D.I.LTD (reprezentată de A.D.), în calitate de vânzător și PSV C. SA (reprezentată de inculpații Ș.G. și A.Z.), în calitate de cumpărător, având ca obiect achiziția companiei S.E. LTD, pentru prețul de 5,68 milioane euro și cesiunea unei creanțe de 120.000 euro.

Prețul a fost achitat în două tranșe, la datele de 26.09.2008 și la 06.10.2008, din contul PSV C. SA deschis la MKB R.B. în contul D.I.L. deschis la M.L.B., C.. Modul în care a folosită această sumă și beneficiarii finali sunt descrise la punctul D.2.

Din documentele comunicate de autoritățile judiciare din Republica M. și din procesele verbale de verificare a informațiilor afișate de Bursa de Valori a Moldovei, rezultă că valoarea la bursă a pachetului de acțiuni era de 113.098 euro, preț cu care acțiunile au fost achiziționate de S.E. LTD la data de 19.09.2008, cu doar 3 zile anterior revânzării.

Prețul achitat de PSV C. SA a fost de 51,28 ori mai mare decât valoarea de piață a bunurilor, prejudiciul astfel produs fiind de 5.686.902 euro.

B.4. Achiziția unui pachet de acțiuni emise de SA A.

La data de 21.01.2009, compania V.T.LTD a transmis o ofertă PSV C. SA, prin care propunea vânzarea unui pachet de acțiuni emise de SA A. din Republica M..

Prin Hotărârea Consiliului de Administrație nr.5/23.01.2009, a fost aprobată achiziția a 700.000 acțiuni (reprezentând 16,41% din capitalul social) ale SA A., deținute de C.LTD (deținută de V.T.LTD), în schimbul prețului de 9,6 milioane euro. Achiziția urma să se realizeze indirect, prin intermediul H.I.LTD, căreia i-a fost majorat cu acest prilej capitalul social cu suma de 5.142.965 euro. Hotărârea a fost adoptată de inculpații B.I., Ș.G., N.B. R. și R.R. G..

La data de 23.02.2009, s-a încheiat un contract între V.T.LTD (reprezentată de M.G.), în calitate de vânzător și H.I.LTD (reprezentată de V.H.), în calitate de cumpărător, având ca obiect achiziția companiei C.LTD pentru prețul de 9,6 milioane euro.

O parte a prețului, în cuantum de 4.457.337,37 euro, fost transferată de PSV C. SA la data de 08.01.2009 în contul firmei H.I.LTD și de aici în contul vânzătorului. Cealaltă parte a prețului a fost achitată, aparent, de compania S.LTD, în contul împrumutului acordat anterior acestei societăți de către PSV C. SA., modul în care s-a realizat această operațiune și beneficiarii finali fiind descrise la punctul D.3. – circuitele II și III.

Din documentele comunicate de autoritățile judiciare din Republica M. și din procesele verbale de verificare a informațiilor afișate de Bursa de Valori a Moldovei, rezultă că valoarea la bursă a pachetului de acțiuni era de 584.040 euro, preț cu care a fost achiziționat de C.LTD la data de 04.02.2009, cu 19 zile înaintea revânzării.

Prețul achitat de PSV C. SA a fost de 16,43 ori mai mare decât valoarea de piață a bunurilor, prejudiciul astfel produs fiind de 9.015.960 euro.

B.5. Achiziția unui pachet de acțiuni emise de SA M.

La data de 22.01.2009, compania S.T.LTD a transmis o ofertă PSV C. SA, prin care propunea vânzarea unui pachet de acțiuni emise de SA M. din Republica M..

Prin Hotărârea Consiliului de Administrație nr.6/23.01.2009, a fost aprobată achiziția a 448.962 acțiuni (reprezentând 5,98% din capitalul social) ale SA M., deținute de C.E.LTD (deținută de S.T.LTD), în schimbul prețului de 9,6 milioane euro. Achiziția urma să se realizeze indirect, prin intermediul S.E.S LTD, căreia i-a fost majorat cu acest prilej capitalul social la suma de 9.602.000 euro. Hotărârea a fost adoptată de inculpații B.I., Ș.G., N.B. R. și R.R. G..

La data de 23.02.2009, s-a încheiat un contract între S.T.LTD (reprezentată de S.Z.), în calitate de vânzător și S.E.S LTD (reprezentată de V.H.), în calitate de cumpărător, având ca obiect achiziția companiei C.E.LTD pentru prețul de 9,557 milioane euro. Prețul a fost achitat, aparent, de compania S.LTD, în contul împrumutului acordat anterior acestei societăți de PSV C. SA, modul în care s-a realizat această operațiune și beneficiarii finali fiind descrise la punctul D.3. – circuitele I și III.

Din documentele comunicate de autoritățile judiciare din Republica M. și din procesele verbale de verificare a informațiilor afișate de Bursa de Valori a Moldovei, rezultă că valoarea la bursă a pachetului de acțiuni era de 1.463.010 euro, preț cu care acțiunile au fost achiziționate de C.E.LTD în cursul anului 2008.

Prețul achitat de PSV C. SA a fost de 12,55 ori mai mare decât valoarea de piață a bunurilor, prejudiciul astfel produs fiind de 8.136.990 euro.

B.6. Achiziția unui pachet de acțiuni emise de SA S. și SA F.C.C.

La data de 22.01.2009, compania B.H.LTD a transmis o ofertă PSV C. SA, prin care propunea vânzarea unui pachet de acțiuni emise de SA S. și de SA F.C.C. din Republica M..

Pin Hotărârea Consiliului de Administrație nr.7/23.01.2009 a fost aprobată achiziția a 24.530 acțiuni (reprezentând 3,61% din capitalul social) ale SA S., precum și a 552.034 acțiuni (reprezentând 24,99% din capitalul social) ale SA F.C.C., deținute de P.E.LTD (deținută de B.H.LTD), în schimbul prețului de 9,6 milioane euro. Achiziția urma să se realizeze indirect, prin intermediul S.E.S LTD, care a achiziționat în acest scop compania O.E.LTD, căreia i-a fost majorat apoi capitalul social la suma de 9.602.000 euro. Hotărârea a fost adoptată de inculpații B.I., Ș.G., N.B. R. și R.R.G..

La data de 23.02.2009, s-a încheiat un contract între B.H.LTD (reprezentată de N.A.R.), în calitate de vânzător și O.E.LTD (reprezentată de V.H.), în calitate de cumpărător, având ca obiect achiziția companiei P.E.LTD pentru prețul de 9,6 milioane euro. Prețul a fost achitat, aparent, de compania S.LTD, în contul împrumutului acordat anterior acestei societăți de PSV C. SA, modul în care s-a realizat această operațiune și beneficiarii finali fiind descriși la punctul D.3. – circuitele III și IV.

Din documentele comunicate de autoritățile judiciare din Republica M. și din procesele verbale de verificare a informațiilor afișate de Bursa de Valori a Moldovei, rezultă că valoarea la bursă a pachetului de acțiuni emise de SA S. era de 222.396 euro, preț cu care acțiunile fuseseră achiziționate de P.E.LTD în cursul anului 2008. Totodată, valoarea la bursă a pachetului de acțiuni emise de SA F.C.C. era de 849.211 euro.

Prețul achitat de PSV C. SA a fost de 8,96 ori mai mare decât valoarea de piață a bunurilor, prejudiciul astfel produs fiind de 8.528.393 euro.

În prezent, SA F.C.C. se află în curs de lichidare, astfel încât valoarea actuală a activului este neglijabilă.

B.7. Achiziția unui pachet de acțiuni emise de SA F.C.C.

La data de 20.02.2009, compania B.H.LTD a transmis o ofertă PSV C. SA, prin care propunea vânzarea unui pachet de acțiuni emise de SA F.C.C. din Republica M..

Pin Hotărârea Consiliului de Administrație nr.16/24.02.2009, a fost aprobată achiziția a 288.209 acțiuni (reprezentând 17,58% din capitalul social) ale SA F.C.C., deținute de P.E.LTD (deținută de B.H.LTD), în schimbul prețului de 4.640.954 euro. Achiziția urma să se realizeze indirect, prin intermediul H.I.LTD, căreia i-a fost majorat cu acest prilej capitalul social la suma de 4.657.035 euro. Hotărârea a fost adoptată de inculpații M.S., B.I., Ș.G. și N.B. R..

La data de 02.04.2009, s-a încheiat un contract între B.H.LTD (reprezentată de N.A.R.), în calitate de vânzător și H.I.LTD (reprezentată de V.H.), în calitate de cumpărător, având ca obiect achiziția companiei C.E.LTD pentru prețul de 4.640.954 euro. Prețul a fost achitat, aparent, de compania S.LTD, în contul

împrumutului acordat anterior acestei societăți de PSV C. SA, modul în care s-a realizat această operațiune și beneficiarii finali fiind descrise la punctul D.3. – circuitul IV.

Din documentele comunicate de autoritățile judiciare din Republica M. și din procesele verbale de verificare a informațiilor afișate de Bursa de Valori a Moldovei, rezultă că valoarea la bursă a pachetului de acțiuni era de aproximativ 453.012 euro.

Prețul achitat de PSV C. SA a fost de 10,24 ori mai mare decât valoarea de piață a bunurilor, prejudiciul astfel produs fiind de 4.187.942 euro.

În prezent, SA F.C.C. se află în curs de lichidare, astfel încât valoarea actuală a activului este neglijabilă.

Valoarea totală a prejudiciului produs părții vătămate prin faptele descrise este de 83.163.165 de euro, elementele sale componente fiind indicate în mod sintetic în tabelul atașat.

C. Descrierea modului în care inculpații T.O. și V.S.O. controlau activitatea societăților prin intermediul cărora s-a realizat fraudarea patrimoniului SC P. SA (infracțiunea de complicitate la delapidare)

C.1. Descrierea modului în care funcționează o companie offshore și îi este controlată activitatea de către beneficiarul real

Companiile offshore sunt societăți care, din rațiuni fiscale sau de confidențialitate, sunt înmatriculate în afara statelor în care își desfășoară activitatea comercială, în așa numite „centre financiare offshore”. Statele în care se înființează asemenea companii se caracterizează de obicei printr-o fiscalitate redusă și prin formalități minime de ținere a evidenței contabile și permit păstrarea confidențialității adevăraților administratori și asociați ai societăților (beneficiari reali / beneficiari efectivi, în sensul prevăzut de Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor și de Directiva 2005/60/CE privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului).

Confidențialitatea beneficiarului real al unei companii offshore este asigurată prin desemnarea unor acționari nominali și a unor directori nominali, care figurează în mod formal în actele constitutive ale companiei, însă nu au dreptul de a administra patrimoniul și nu au nicio inițiativă în activitatea acesteia. Sediul companiilor offshore se stabilește în aceeași modalitate, prin atribuirea formală a adresei la care funcționează directorul nominal. Pentru a îngreuna identificarea beneficiarului real, o companie offshore poate figura, la rândul ei, ca acționar sau administrator al unei alte companii, eventual înmatriculate în alt stat, procedeu putând fi repetat de mai multe ori.

Toate formalitățile de înmatriculare a unei companii offshore se realizează prin intermediul unor agenții specializate, care desemnează dintre angajații săi directorii și acționarii nominali, atribuie adresa la care urmează să funcționeze compania și se ocupă de ținerea evidenței contabile sau de plata impozitelor.

Directorii nominali își închiriază practic numele, în schimbul unui onorariu, astfel încât unii dintre ei figurează în sute sau mii de societăți comerciale, după cum la adresa agentului specializat figurează înmatriculate sute de alte societăți.

În momentul desemnării, directorul nominal întocmește un document în care indică cine sunt adevărații acționari ai companiei. De asemenea, adevăratul proprietar poate fi împuternicit să efectueze acte în numele companiei, în special operațiuni bancare.

Astfel, beneficiarul real controlează întreaga activitate a companiei, fie în mod direct, încheind acte în baza procurii și dispunând efectuarea de plăți bancare prin ordine de plata sau prin intermediul internet bankingului, fie în mod indirect, prin dispoziții transmise directorului nominal.

Directiva 2005/60/CE a Parlamentului european și a Consiliului din data de 26 octombrie 2005, privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, impune statelor membre să adopte norme care să oblige instituțiile de credit să ia măsuri de cunoaștere a clientelei, incluzând verificarea identității clientului și a beneficiarului real înainte de stabilirea unei relații de afaceri.

În Cipru, aceste prevederi au fost transpuse în legislația internă prin Legea privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțarea terorismului din 2007 (The Prevention and Suppression of Money Laundering and Terrorist Financing Law of 2007), în baza căreia, la deschiderea unui cont bancar în această țară, directorul nominal al unei companii offshore este obligat să indice beneficiarul real al companiei.

C.2. Indicarea acționarilor și beneficiarilor reali ai companiilor offshore implicate în achizițiile de acțiuni realizate de SC P. SA

Din declarațiile depuse la deschiderea conturilor bancare și din evidențele departamentului de înregistrare a societăților din Cipru, înscrisuri transmise de autoritățile judiciare cipriote în urma comisiei rogatorii internaționale solicitate în cauză, rezultă că toate companiile offshore prin intermediul cărora s-au realizat achizițiile de acțiuni și fraudarea patrimoniului SC P. SA sunt controlate de inculpații V.S.O. și T.O., care au contribuit astfel în mod nemijlocit la săvârșirea infracțiunii de delapidare.

Astfel, din înscrisurile menționate, rezultă următoarele date cu privire la acționarii și directorii nominali, precum și cu privire la beneficiarii reali ai companiilor implicate în faptele descrise anterior:

1. E. L. – înființată la data de 14.08.2003, capital social 1.000 CYP (1.700 EURO), acționari nominali J.N.LTD 14.08.2003-28.08.2003, A.T.S. N.LTD 28.08.2003-03.05.2006, R. LTD 03.05.2006-11.09.2006, B.LTD 11.09.2006-prezent, directori N. 08.02.2006-07.07.2009, B.L. 07.07.2009-prezent, secretari A.T.S. S.LTD 28.08.2003-08.02.2006, R. L. 08.02.2006-prezent, beneficiar real L.L.(conform declarației din data de 25.10.2006), cont bancar deschis la M.L.B., împuternicit L.L.;

2. B.L. – înființată la data de 11.09.2006, capital social 10.000 EURO, acționar L.L.11.09.2006-prezent, director L.L.11.09.2006-prezent, secretar R. LTD 11.09.2006-prezent;

3. R. L. – înființată la data de 08.02.2006, capital social 1.000 CYP, acționar O. Ț. 08.02.2006-prezent, director O. Ț. 08.02.2006-prezent;

4. D.I.L. – înființată la data de 28.06.2006, capital social 1.000 EURO, acționar nominal I. N.LTD 28.06.2006-prezent, directori nominali A.D. 28.06.2006-19.06.2009, I. N.LTD 19.06.2009-prezent, beneficiar real S.O. V. și O. Ț. (conform declarațiilor din 14.07.2006, date la M.L.B. și din 21.02.2008, date la P.B.), cont bancar deschis la P.B. și M.L.B., împuternicit A.D.;

5. T.P.L. – înființată la data de 11.07.2002 în Anglia, beneficiar real O. Ț. (17.04.2006), cont bancar deschis la M.L.B., împuternicit A.D.;

6. S.T.L. – înființată la data de 15.08.2007, capital social 1.000 EURO, acționar nominal F.M. LTD 15.08.2007-prezent, directori nominali S.Z. 17.08.2007-14.10.2009, H.T.14.10.2009-23.08.2010, E.H. 23.08.2010-prezent, beneficiar real O. Ț. (conform declarației din 08.12.2008), cont bancar deschis la P.B., împuternicit A.D.;

7. K.H.L. – înființată la data de 19.05.2008, capital social 2.000 EURO, acționari N.I.19.05.2008-02.12.2008, S.T.LTD 02.12.2008-13.07.2009, PSV C. 13.07.2009-prezent, directori nominali M.G.19.05.2008-19.09.2010, B.S.LTD 19.09.2010-prezent, beneficiar real O.Ț. (conform declarației din 18.06.2008), cont bancar deschis la P.B., împuternicit M.G., introdus de A.D.;

8. A. L. – înființată la data de 15.10.2008, capital social 1.000 EURO, acționar nominal I. N.LTD 15.10.2008-prezent, directori nominali S.P.15.10.2008-02.12.2008, A.A. 15.10.2008-prezent, beneficiar real O. Ț. (conform declarației din 08.12.2008), cont bancar deschis la P.B., împuternicit A.D.;

9. B.L. – înființată la data de 16.10.2008, capital social 1.000 EURO, acționari I. N.LTD 16.10.2008-03.12.2008, A. LTD 20.01.2009-13.07.2009, PSV C. 13.07.2009-prezent, directori nominali S.P.16.10.2008-02.12.2008, A.A. 16.10.2008-19.09.2010, B.S.LTD 19.09.2010-prezent, beneficiar real O. Ț. (03.12.2008), cont bancar deschis la P.B., împuternicit A.D.;

10. B.H.L.– înființată la data de 24.07.2008, capital social 1.000 EURO, acționar nominal N.M.LTD 24.07.2008-prezent, directori nominali N.A.R. 24.07.2008-09.11.2009, E.H. 09.11.2009-prezent, beneficiar real O. Ț. (conform declarației din data de 08.12.2008), cont bancar deschis la P.B., împuternicit A.D.;

11. K.H.L. – înființată la data de 25.05.2008, capital social 2.000 EURO, acționari A.T.S T.LTD 27.05.2008-02.12.2008, B.H.LTD 02.12.2008-13.07.2009, PSV C. 13.07.2009-prezent, directori nominali S.P.27.05.2008-19.09.2010, B.S.LTD 19.09.2010-prezent, beneficiar real O. Ț. (conform declarației din data de 18.06.2008), cont bancar deschis la P.B., împuternicit S.P., introdus de A.D.;

12. V.T.L. – înființată la data de 30.05.2008, capital social 1.000 EURO, acționar nominal B.N.LTD 30.05.2008-prezent, director nominal M.G. și A.I.

30.05.2008-prezent, beneficiar real O. Ț. (conform declarației din data de 21.02.2008), cont bancar deschis la P.B., împuternicit A.D.;

13. K.H.L. – înființată la data de 16.05.2008, capital social 2.000 EURO, acționari A.T.16.05.2008-02.12.2008, V.T.LTD 02.12.2008-13.07.2009, PSV C. 13.07.2009-prezent, directori nominali S.K.16.05.2008-19.09.2010, B.S.LTD 19.09.2010-prezent, beneficiar real O. Ț. (conform declarației din data de 30.05.2008), cont bancar deschis la P.B., împuternicit S.K., introdus de A.D.;

14. H.I.L. – înființată la data de 16.05.2008, capital social 2.000 EURO, acționari A.T.S. N.LTD 15.05.2008-12.08.2008, D.I.LTD 12.08.2008-14.08.2008, PSV C. 14.08.2008-prezent, directori nominali A.D. 28.06.2006-19.06.2009, I. N.LTD 19.06.2009-prezent, cont bancar deschis la P.B., împuternicit A.D. și la M.L.B., împuternicit A.HI C.(01.03.2009);

15. S.E.S L. – înființată la data de 14.04.2008, capital social 2.000 EURO, acționari A.T.S. N.LTD 14.04.2008-01.09.2008, D.I.LTD 01.09.2008-22.09.2008, PSV C. 22.09.2008-prezent, directori nominali A.A. și S.P.14.04.2008-15.10.2008, V.H. 15.10.2008-27.05.2010, A.T.27.05.2010-prezent, beneficiar real O. Ț. (conform declarației din data de 15.09.2008) / PSV C. (conform declarației din data de 24.02.2009), cont bancar deschis la P.B., împuternicit A.D.;

16. C.L. – înființată la data de 13.01.2009, capital social 5.000 EURO, acționari J.N.LTD 13.01.2009-21.01.2009, W.LTD 21.01.2009-19.02.2009, V.T.LTD 19.02.2009-20.04.2009, H.I.20.04.2009-prezent, directori nominali F.L. 13.01.2009-02.05.2009, A.T. și A.I. 02.05.2009-prezent, beneficiar real O. Ț. (conform declarației din data de 21.01.2009), cont bancar deschis la M.L.B., împuterniciți Z.G.și P.C.;

17. C.E.L. – înființată la data de 19.01.2009, capital social 1.000 EURO, acționari I. N.LTD 19.01.2009-20.01.2009, S.T.LTD 20.01.2009-10.03.2009, S.E.S 10.03.2009-prezent, directori nominali A.A. și S.P.19.01.2009-19.09.2010, B.S.LTD 19.09.2010-prezent, beneficiar real O. Ț. (conform declarației din data de 26.01.2009), cont bancar deschis la P.B., împuternicit A.HI C., introdus de A.D.;

18. P.E.L. – înființată la data de 19.01.2009, capital social 1.000 EURO, acționari I. N.LTD 19.01.2009-20.01.2009, B.H.LTD 20.01.2009-10.03.2009, O.E.LTD 10.03.2009-prezent, directori nominali A.A. și S.P.19.01.2009-19.09.2010, B.S.LTD 19.09.2010-prezent;

19. O.E.L. – înființată la data de 25.01.2008, capital social 2.000 EURO, acționari A.T.S. N.LTD 25.01.2008-10.01.2009, S.E.S LTD 10.01.2009-20.04.2009, PSV C. 20.04.2009-prezent, directori nominali A.A. și S.P.25.01.2008-10.01.2009, A.I. 18.01.2009-18.02.2009, cont bancar deschis la P.B., împuternicit A.HI C., introdus de A.D.;

20. C.E.L. – înființată la data de 18.02.2009, capital social 1.000 EURO, acționari I. N.LTD 18.02.2009-20.03.2009, B.H.LTD 20.03.2009-28.04.2009, H.I.LTD 28.04.2009-prezent, directori nominali A.HI A. 18.02.2009-20.03.2009, cont bancar deschis la P.B., împuternicit A.D.;

21. S.L. – înființată la data de 15.03.2002, capital social 17.000 EURO (10.000 CYP), acționari nominali J.N.LTD 15.03.2002, L.LTD 15.03.2002-03.06.2010, E.N.LTD 03.06.2010-prezent, directori nominali S.I. 15.03.2002-02.06.2010, M.L.02.06.2010-prezent, beneficiar real S.O. V. (conform declarațiilor din datele de 20.03.2002 și 07.01.2008), cont bancar deschis la M.L.B., împuternicit S.I.;

22. B.C.L. – înființată la data de 25.11.2004, capital social 1.000 CYP (1.700 EURO) majorat în data de 17.10.2007 la 1.100 CYP (1.881 EURO), acționari nominali T.LTD 25.11.2004-30.01.2006, V.D.30.01.2006-29.04.2011, E.S.T.(1.000 acțiuni) și V.D.(100 acțiuni) 29.04.2011-prezent, directori nominali S.G. 25.11.2004-30.01.2006, V.D.30.01.2006-prezent, beneficiar real S.O. V. (conform declarațiilor din datele de 18.12.2002 și 17.10.2007), cont bancar deschis la M.L.B., împuternicit O. Ț. (18.06.2008), card credit S.O. V.;

23. T.L. – înființată la data de 15.08.2006 în B.V.I., director nominal R.G.G., beneficiar real S.O. V. (21.11.2006), cont bancar deschis la M.L.B., împuternicit O. Ț. (26.10.2006)

D. Descrierea operațiunilor prin care sumele plătite de SC P. SA au fost transferate prin conturile bancare ale companiilor offshore controlate de inculpații V.S.O. și Ț.O. pentru a le ascunde originea (infraacțiunea de spălare de bani)

D.1. Modul în care a folosită suma achitată către D.I.LTD pentru achiziția pachetului de acțiuni emise de BC I. SA și beneficiarii finali ai acesteia

În baza hotărârilor Adunărilor Extraordinare a Acționarilor PSV C. SA nr.13/18.09.2007 și nr.16/24.09.2008 și a Memorandumului de înțelegere din data de 21.02.2008 încheiat între D.I.LTD și PSV C. SA (faptele descrise la punctul B.1), partea vătămată a plătit în avans suma de 25.000.000 euro la data de 25.02.2008, din contul deschis la banca MKB R.R. în contul bancar nr. CY71 0080 0170 0000 0000 0005 1136 deschis la P.B. din Cipru de D.I.LTD.

Ulterior, în baza actului adițional la memorandum, PSV C. SA a plătit societății D.I.LTD suma de 20.000.000 euro în două zile consecutive, 20.10.2008 și 21.10.2008, din contul deschis la banca MKB Ungaria în același cont bancar al companiei D.I.LTD.

La data de 19.11.2008, între D.I.LTD și PSV C. SA, s-a încheiat contractul având ca obiect achiziția companiei T.P.L..

În aceste condiții, la datele de 26.11.2008 și respectiv 18.12.2008, din contul nr. CY71 0080 0170 0000 0000 0005 1136 al societății D.I.LTD se efectuează transferul sumei de 32.000.000 euro în contul nr.51120 care aparține aceleiași societăți. Din această sumă, 200.000 euro ajung în conturile SC R.M.SA, prin intermediul companiei B.C..

Din înscrisurile comunicate de autoritățile judiciare cipriote, rezultă că, din suma de 13.000.000 euro, plătită de PSV C. SA pentru diferența de 15% din

capitalul social al BC I., din contul CY71 0080 0170 0000 0000 0005 1136, administrat de intermediarul D.I.LTD, suma de 11.339.000 euro a revenit într-un alt cont al companiei D.I.LTD (nr.51120), după ce a tranzitat conturile celor patru companii care au vândut acțiunile (S., V., B., A.). Din acești bani, suma de 1.200.000 euro a ajuns în final în conturile SC R.M.SA, prin intermediul B.C., iar suma de 700.000 euro a ajuns în contul personal al lui S.O. V., astfel:

Suma de 2.708.875 euro, plătită pentru offshore-ul K.H.L., a fost transferată la data de 18.12.2008 din contul CY71 0080 0170 0000 0000 0005 1136 al intermediarului D.I.LTD în contul vânzătorului S. T.. De aici, suma de 1.050.000 euro se întoarce în ziua următoare (19.12.2008) într-un alt cont (51120) al firmei D.I.LTD, iar diferența de 1.600.000 euro este transferată în contul firmei C.LTD, într-un cont de brokeraj, de unde va fi folosită pentru achiziția acțiunilor SA M., revândute către PSV C. SA (fapta descrisă la punctul B.5).

Suma de 3.598.295 euro, plătită pentru achiziția K.H.L., a fost transferată la data de 18.12.2008 din contul intermediarului D.I.LTD în contul vânzătorului B.H.LTD. De aici, suma de 3.598.000 euro se întoarce în ziua următoare (19.12.2008) într-un alt cont (51120) ce aparține firmei D.I.LTD.

Suma de 3.983.955 euro, plătită pentru achiziția K.H.L., a fost transferată la data de 18.12.2008 din contul intermediarului D.I.LTD în contul vânzătorului V.T.LTD. De aici, suma de 3.983.000 euro se întoarce în ziua următoare (19.12.2008) într-un alt cont (51120) ce aparține tot firmei D.I.LTD.

Suma de 2.708.875 euro, plătită pentru achiziția B.L., a fost transferată la data de 18.12.2008 din contul intermediarului D.I.LTD în contul vânzătorului A. LTD. De aici, suma de 2.708.000 euro se întoarce în ziua următoare (19.12.2008) într-un alt cont (51120) ce aparține tot firmei D.I.LTD.

D.2. Modul în care a folosită suma achitată către D.I.LTD pentru achiziția pachetelor de acțiuni emise de SA M. și SA C. (prin achiziția companiilor H.I.LTD și S.E.S LTD) și beneficiarii finali ai acesteia

În baza contractelor nr.889/14.08.2008 și nr.912/22.09.2008, privind achiziția H.I.L. și S.E.S L. (faptele descrise la punctele B.2 și B.3), societatea PSV C. SA a plătit, în perioada 22.08-06.10.2008, suma totală de 15.400.000 euro companiei D.I.L..

Din acești bani, suma de 9.000.000 euro a fost transferată la data de 01.09.2008 din conturile firmei D.I.L. în conturile societății W.L., iar, în ziua următoare, banii respectivi ajung în conturile firmei T.LTD, de unde sunt transferați, în aceeași zi, în contul personal al lui S.O. V. (suma de 500.000 euro) și în contul S.LTD (suma de 8.500.000 euro).

Banii ajunși în contul companiei S.LTD, respectiv suma de 8.500.000 euro, sunt transferați astfel: 5.825.000 euro sunt transferați într-o singură tranșă, la data de 08.09.2008, în contul firmei SC I.N.2002 SA; 2.400.000 euro sunt transferați în contul firmei PSV C. SA (reprezentând veniturile din dobânzile aferente obligațiunilor emise de S.).

D.3. Modul în care a folosită suma achitată pentru achiziția pachetelor de acțiuni emise de SA A., SA M., SA S.și SA F.C.C. (prin achiziția companiilor C.LTD, C.E.LTD, O.E.LTD, P.E.LTD și C.E.LTD) și beneficiarii finali ai acesteia

Prețul datorat de PSV C. SA pentru achiziția pachetelor de acțiuni emise de SA A., SA M., SA S.și SA F.C.C. (faptele descrise la punctele B.4. B.5, B.6 și B.7) a fost achitat doar parțial din conturile bancare ale părții vătămate, iar, pentru diferență, a operat o compensare cu un împrumut acordat anterior de către PSV C. SA companiei offshore S.LTD, în valoare de 30.000.000 euro, în baza contractului de achiziție de obligațiuni din data de 05.10.2007.

Din acest motiv, achizițiile nu s-au realizat direct de către PSV C. SA, ci de subsidiarele părții vătămate din Cipru, iar, pentru a crea aparența efectuării plăților de către S.LTD, s-a folosit un circuit de tip carusel. Astfel, D.I.LTD vira o parte din banii primiți de la partea vătămată către S.LTD, aceasta îi transfera subsidiarei PSV C. SA, care cumpăra acțiunile, de unde erau transferați vânzătorului, de aici se întorceau la D.I.LTD, care îi transfera din nou către S.LTD și circuitul se relua în același mod.

În acest mod, prin transferul repetat al aceleiași sume de aproximativ 4.000.000 euro, S.LTD a prezentat ordine de plată care creau aparența că a plătit cele 30.000.000 euro pe care le datora părții vătămate, astfel încât a stins datoria.

Sumele menționate au fost reciclate prin intermediul a 5 circuite asemănătoare, după cum urmează:

CIRCUITUL I

La datele de 17.02.2009 și 19.02.2009, societatea D.I.LTD virează în contul companiei S.LTD suma de 5.000.000 euro, în două tranșe. Acești bani sunt transferați, la data de 23.02.2009 (după 4 zile), din contul S.LTD în contul firmei S.E.S LTD. La trei zile de la primirea banilor (26.02.2009), S.E.S LTD virează suma de 4.940.000 euro în contul firmei S.T.LTD (plată parțială pentru acțiuni M. - B.5.). Aceeași sumă (4.940.000 euro) revine în aceeași zi (26.02.2009) în conturile firmei D.I.LTD.

CIRCUITUL II

La data de 27.02.2009, D.I.LTD virează suma de 4.000.000 euro în contul societății S.LTD. De aici, banii sunt transferați, la data de 03.03.2009, în contul firmei H.I.LTD, în care fusese transferată anterior, la data de 08.01.2009, suma de 4.457.337,37 euro, de către PSV C. SA (B.4).

În aceste condiții, la data de 04.03.2009, firma H.I.LTD deține în cont suma de 8.425.449,83 euro, bani pe care îi virează în contul societății V.T.LTD (plată parțială pentru acțiuni SA A. - B.4.). Întreaga sumă (8.425.449,83 euro) este transferată în ziua următoare (05.03.2009) de către V.T.LTD în contul societății D.I.LTD.

CIRCUITUL III

La data de 06.03.2009, D.I.LTD virează suma de 8.000.000 euro în contul societății S.LTD. De aici, banii sunt transferați în aceeași zi în conturile a trei societăți offshore, astfel:

- suma de 4.600.000 euro este transferată în contul societății S.E.S LTD. De aici, întreaga sumă este transferată, la data de 10.03.2009, în contul firmei S.T.LTD (plată parțială pentru acțiuni SA M. - B.5.). În aceeași zi, respectiv 10.03.2009, cei 4.600.000 euro sunt transferați de S.T.LTD înapoi în contul D.I.LTD;

- suma de 2.257.035 euro este transferată în contul societății O.E.LTD. De aici, la data de 10.03.2009 (după 4 zile), este transferată suma de 2.199.000 euro în contul societății B. U.SPA (plată parțială acțiuni SA F.C.C. și SA S.-B.6.). În aceeași zi, 10.03.2009, din contul societății B. U.SPA, suma de 2.199.000 euro se întoarce în contul firmei D.I.LTD;

- suma de 1.142.965 euro este transferată în contul societății H.I.LTD. De aici, la data de 13.03.2009 (după 7 zile), este transferată suma de 1.133.088,59 euro în contul societății V.T.LTD (plată parțială acțiuni SA A. - B.4.). După 3 zile, suma de 1.240.000 euro este transferată din contul V.T.LTD în contul W.L..

În sinteză, în cadrul acestui circuit, din contul firmei D.I.LTD pleacă, la data de 06.03.2009, suma de 8.000.000 euro și se întoarce, în același cont, la data de 10.03.2009, suma de 6.799.000 euro, reprezentând transferurile efectuate prin intermediul S.T.LTD (4.600.000 euro) și B. U.SPA (2.199.000 euro).

CIRCUITUL IV

La data de 11.03.2009, D.I.LTD virează suma de 7.000.000 euro în conturile societății S.LTD. În aceeași zi (11.03.2009), întreaga sumă este virată în contul firmei O.E.L.. În ziua următoare (12.03.2009), O.E.L. virează cei 7.000.000 euro în conturile societății B.H.LTD (plată parțială acțiuni SA F.C.C. și SA S.- B.6.). De aici, suma de 6.200.000 euro este transferată din nou în contul firmei D.I.LTD, la data de 12.03.2009.

CIRCUITUL V

La data de 16.03.2009, D.I.LTD virează suma de 5.950.000 euro în contul societății S.LTD. De aici, banii sunt transferați în conturile a trei societăți, astfel:

- suma de 4.657.035 euro este transferată, la data de 23.03.2009, în contul societății H.I.LTD. De aici, suma de 4.641.555,17 euro este transferată, la data de 03.04.2009, în contul societății B. U.SPA (plată parțială SA F.C.C. - B.7.). Din contul societății B. U.SPA, la data de 06.04.2009, este transferată suma de 4.000.000 euro înapoi în contul D.I.LTD. Ulterior, la data de 06.04.2009, 3.000.000 euro sunt transferați firmei B.C.LTD, iar, de aici, la data de 07.04.2009, sunt virati în contul SC R.M.SA;

- suma de 350.000 euro este transferată, la data de 23.03.2009, în contul societății O.E.L.. De aici, banii (350.000 euro) sunt transferați, la data de 30.03.2009, în contul firmei B. U.SPA (plată parțială acțiuni SA F.C.C. și SA S.-

B.6.). Din acest cont, cei 350.000 euro sunt folosiți pentru diverse plăți către persoane fizice și juridice, iar suma de 20.000 euro este ridicată în numerar;

- suma de 963.000 euro este transferată, la data de 31.03.2009, în contul SC PSV C. SA, cu titlul de dobândă pentru obligațiuni.

În sinteză, pe parcursul acestui circuit, din contul firmei D.I.LTD pleacă, la data de 16.03.2009, suma de 5.950.000 euro și se întoarce, în același cont, la data de 06.04.2009, suma de 4.000.000 euro, reprezentând transferurile efectuate prin intermediul B. U.SPA. Din cei 4.000.000 euro reciclați, suma de 3.000.000 euro ajunge în conturile SC R.M.SA.

D.4. Modul în care a fost încheiat contractul de achiziție de obligațiuni emise de S.LTD și beneficiarii finali ai creditului

Având în vedere că încheierea contractelor de achiziție a acțiunilor emise de SA A., SA M., SA S. și SA F.C.C. (faptele descrise la punctele B.4. B.5, B.6 și B.7) și tranzacțiile descrise la punctul anterior au urmărit compensarea împrumutului acordat de PSV C. SA către S.LTD, care nu a mai fost astfel restituit, suma împrumutată reprezintă beneficiul obținut prin săvârșirea infracțiunii de delapidare.

Din acest motiv, este relevantă descrierea împrejurărilor în care a fost încheiat contractul de împrumut și indicarea destinatarilor finali ai banilor, care sunt beneficiarii sumelor provenite din infracțiuni.

La data de 05.10.2007, PSV C. SA a achiziționat 30 de obligațiuni emise de S.L., valoarea contractului fiind de 30.000.000 euro. Conform acestui contract, maturitatea obligațiunilor era de 3 ani, dobânda de 7,5% pe an, iar S.L. a garantat obligațiunile emise cu un număr de 26.672.938 acțiuni emise de SC I.N.2002 SA (reprezentând 5% din capitalul social). Contractul a fost încheiat în baza Hotărârii nr.13/18.09.2007 a Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor SC P. SA, adoptată cu votul companiei E. LTD, reprezentată de Cabinetul de avocat B.P., al A.S. din SNP P.SA, reprezentată de B.F. și al inculpaților L.L., B.I., Ș.G. și A.Z..

În baza contractului menționat, din conturile PSV C. SA se efectuează două plăți către S.L. LTD, astfel: la data de 12.10.2007, suma de 25.000.000 de euro, iar, la data de 23.01.2008, suma de 5.000.000 euro.

S.LTD folosește suma primită de la PSV C. SA astfel:

a) în perioada 12.10.2007-26.02.2008, efectuează plăți în valoare totală de 17.750.000 euro către T.L., de unde sunt transferați în următoarele conturi:

- 2.968.0000 euro în contul personal al lui S.O.V., în perioada 18.10.2007-26.02.2008. De aici, acești bani au următoarele destinații finale: -2.000.000 euro, SC GM I.SA; 510.000 euro SC A.T.E.SRL; 192.500 euro SC I.N.2002 SRL; 111.197,40 euro SC F. V. P.L'E., 56.600 euro IOANA V., 16.722,71 euro I.C.V. (HSBC Bank), 10.000 euro S.O. V. (card);
- 3.500.000 euro în contul OVERTON COMERCIAL LLP;
- 1.697.000 euro în contul C.P.LTD;
- 1.580.000 euro în contul W.M.;

- 1.410.000 euro în contul G.I.;
- 487.000 euro în contul R.L.;
- 130.000 euro în contul W.LTD, iar, de aici, suma de 80.000 euro a fost transferată în contul C.I.T. din B., I..

b) la data de 18.10.2007, S.L. LTD virează suma de 10.320.000 euro în contul firmei B.C., de unde sunt transferați astfel:

- 10.005.056,54 euro în contul SC R.M.SA;
- 305.000 euro în contul I.P.B.SA (C., M.)

c) în perioada 12.12.2007-21.05.2008, S.LTD efectuează plăți către SC I.N.2002 SRL în valoare totală de 900.000 euro.

d) la data de 01.02.2008, S.L. LTD efectuează plăți către G.E.D.P. în valoare totală de 200.000 euro.

Față de aceste date, persoanele juridice române destinatari finali ai sumei plătite de PSV C. SA pentru obligațiunile emise de S.LTD sunt: SC R.M.SA (10.005.056,54 euro); SC GM I.SA (2.000.000 euro), SC I.N.2002 SA (1.092.500 euro), SC A.T.E.SRL (510.000 euro), G.E.D.P.(200.000 euro).

E. Descrierea modului în care inculpații R.M.V., R.R.F. și B.D.L. au contribuit la prejudicierea patrimoniului SC P. SA (infrațiunea de complicitate la delapidare)

Pentru a justifica prețul plătit pentru achiziția acțiunilor, reprezentanții SC P. SA au folosit rapoarte de evaluare întocmite de firma de specialitate 3R C., administrată de inculpații R.M.V. și R.R.F..

În acest scop, inculpații R.M.V., R.R.F. și B.D.L. au întocmit, la cererea inculpatului Ț.O., rapoarte de evaluare pentru societățile SA M., SA C., SA A., SA M., SA S. și SA F.C.C., în care au atestat împrejurări nereale și au încălcat normele specifice acestei activități, pentru a ajunge la concluzii care să permită plata prețului supraevaluat.

Inculpații au ignorat valoarea la bursă a acțiunilor, deși aceasta reprezintă valoarea de piață a unei societăți cotate pe o piață reglementată și au folosit, pentru evaluare, două metode alternative, a activului net corectat și a fluxurilor financiare actualizate, în care au pornit de la premise denaturate cu intenție pentru a obține rezultatele urmărite.

Astfel, pentru metoda activului net corectat au fost evaluate terenuri care nu erau în proprietatea societăților, ci erau doar exploatate de acestea, procedura interzisă de standardele de evaluare și au fost avute în vedere prețuri medii ale terenurilor mult supraevaluate față de cele reale, comunicate de autoritățile judiciare moldovene, uneori de câte 10 ori mai mult decât prețul maxim plătit pe piață.

Pentru metoda fluxurilor financiare actualizate au fost preconizate creșteri de venituri fără justificare raportat la situația economică a societăților, uneori de 527% de la un an la altul, fără a avea la bază un element concret în condițiile în care acestea înregistraseră scăderi în anii anteriori. Mai mult, această metodă omite

elemente esențiale, potrivit Standardele Internaționale de Evaluare în vigoare la momentul realizării evaluării în domeniu, precum calculul fluxurilor și al ratei de creștere în perpetuitate, variația necesarului de fond de rulment, evoluția cheltuielilor fixe și variabile sau activele din afara exploatării.

Niciunul din rapoarte nu folosește metoda de abordare prin piață și nu se dă nicio explicație cu privire la această omisiune esențială, în condițiile în care societățile era cotate la bursă, iar informațiile erau disponibile oricărei persoane interesate. De asemenea, niciunul din rapoarte nu indică sursa informațiilor privind prețul terenurilor sau modalitatea de calcul, ceea ce permite stabilirea în mod arbitrar a rezultatelor.

Toate rapoartele au fost întocmite într-un mod atipic, fără a respecta Standardele Internaționale de Evaluare în vigoare la momentul realizării evaluării, atât sub aspectul metodelor folosite, cât și al structurii raportului, căruia îi lipsesc mai multe elemente obligatorii. De asemenea, în niciun raport nu este indicat scopul pentru care raportul va fi folosit de beneficiar, mențiune obligatorie potrivit standardelor.

Rapoartele au fost întocmite într-un asemenea mod, astfel încât fiecăruia dintre pachetele de acțiuni deținute de inculpatul Ț.O. îi corespunde, potrivit evaluării, o valoare apropiată sumei de 10 milioane euro, suma maximă pentru care Consiliul de Administrație putea aproba încheierea contractelor. Această împrejurare demonstrează că inculpații au realizat evaluarea exclusiv cu scopul de a obține ca rezultat valoarea menționată.

Mai mult, societatea 3R C. a beneficiat, în afara onorariului primit de la SC P. SA pentru realizarea evaluărilor, și de suma de 100.000 euro, provenită din sumele cu care a fost prejudiciată partea vătămată, virată în conturile sale după mai multe transferuri succesive prin conturile companiilor offshore controlate de inculpații V.S.O. și Ț.O..

Aceste împrejurări demonstrează că inculpații au acționat cu intenția de a fraudă patrimoniul părții vătămate, cunoscând că faptele lor vor contribui la plata unor sume nejustificate și având reprezentarea întinderii prejudiciului.

Astfel, **raportul de evaluare a SA M.**, întocmit în cursul lunii iulie 2008, stabilește o valoare de piață de 308.277.374 MLD, de 11,81 ori mai mare decât valoarea de bursă (care în perioada respectivă era de 26.096.730,9 MLD).

Această discrepanță a fost posibilă datorită faptului că abordarea bazată pe active menționează două terenuri evaluate la 50.970.600 lei moldovenești (pag.37 din raport), care nu sunt de fapt în proprietatea societății, doar această operațiune denaturând rezultatul cu aproximativ 3.398.040 euro. Evaluarea mijloacelor fixe se bazează exclusiv pe valori propuse de evaluator, fără a se indica metoda de evaluare și modul de aplicare a acesteia, nu se precizează existența unei anexe cu procedura de evaluare, iar activele sunt evaluate ca valori globale, nu individual. Pentru construcții se folosește valoarea de înlocuire, fără a se indica nici aici metoda folosită sau sursele de informații.

Raportul pornește de la valori de 250 euro/mp pentru o suprafață de teren în B., 120 euro/mp în localitatea E., 130 euro/mp în localitățile D. și S. sau 110 euro/mp în localitatea F., sume mai mari decât cele achitate pentru suprafețe similare în cartierele rezidențiale ale orașului C., așa cum rezultă din relațiile comunicate de autoritățile moldovenești.

Metoda fluxurilor financiare actualizate utilizează rate de creștere anuală a veniturilor din exploatare, fără fundamentare (107% în anul 2008, 70% începând cu anul 2009), în condițiile în care societatea înregistrase scăderi în doi din ultimii trei ani. De asemenea, la calculul valorii reziduale nu au fost luate în calcul fluxurile și rata de creștere în perpetuitate, la calculul profitului nu sunt scăzute costurile vânzărilor, nu e analizată variația necesarului de fond de rulment și nici evoluția cheltuielilor fixe și variabile. Nu sunt luate în calcul activele din afara exploatării, în condițiile în care imobilizările financiare erau de 4.543.245 lei moldovenești.

Raportul nu menționează dacă s-a realizat inspecția faptică a obiectivului, nu menționează ipotezele speciale și condițiile limitative și nu cuprinde anexe de evaluare cu suprafața, denumirile și valorile pentru clădiri și terenuri.

Raportul de evaluare a SA C., întocmit în luna septembrie 2008, stabilește o valoare de piață de 301.089.069 MLD, de 58,85 ori mai mare decât valoarea de bursă (care era de 5.116.343 MLD în perioada respectivă).

Această discrepanță a fost posibilă datorită faptului că abordarea bazată pe active pornește de la valoarea unor terenuri care nu sunt indicate în niciun mod în raport, nici sub aspectul amplasamentului, nici al suprafeței. Acest lucru a permis stabilirea unei valori arbitrare, aceeași procedură fiind folosită cu privire la celelalte mijloace fixe. De asemenea, nu se face nicio precizare cu privire la activele financiare componente și la modalitatea de evaluare.

Metoda fluxurilor financiare actualizate utilizează rate de creștere anuală a veniturilor din exploatare, pentru care nu există nicio fundamentare (78,32% în anul 2008, 75% în anul 2009), corelativ unei scăderi a cheltuielilor de exploatare cu 65,49% în anul 2008. De asemenea, la calculul valorii reziduale, nu au fost luate în calcul fluxurile și rata de creștere în perpetuitate, nu e analizată evoluția cheltuielilor fixe și variabile.

Raportul nu menționează ipotezele speciale și condițiile limitative și nu cuprinde anexe de evaluare pentru clădiri și terenuri.

Raportul de evaluare a SA A., întocmit în luna ianuarie 2009, stabilește o valoare de piață de 963.763.121 MLD, de 19,99 ori mai mare decât valoarea de bursă (care era de 48.210.952,8 MLD în perioada respectivă).

Această discrepanță a fost posibilă datorită faptului că abordarea bazată pe active menționează terenuri care nu se află în proprietatea societății, urmând să fie achiziționate în cursul anului 2008, dar care sunt totuși luate în calcul la valoarea activului cu suma de 496.563.750 lei moldovenești.

Mai mult, raportul pornește de la o valoare de 500 euro/mp teren și 450 euro/mp hale situate în municipiul C., ..., sume de 4 ori mai mari decât prețul maxim achitat pentru suprafețe similare de teren în același cartier, așa cum rezultă din relațiile comunicate de autoritățile moldovenești.

Pentru construcții, se folosește valoarea de înlocuire, fără a se indica nici aici metoda folosită sau sursele de informații.

Metoda fluxurilor financiare actualizate utilizează rate de creștere anuală a veniturilor din exploatare, fără fundamentare (527% în anul 2009, 93% începând cu anul 2009), pe baza unor posibile investiții, care nu sunt incluse însă în fluxurile de ieșire, creșterea cheltuielilor fiind estimată doar la 54,65% în 2009.

De asemenea, la calculul valorii reziduale nu au fost luate în calcul fluxurile și rata de creștere în perpetuitate și nu e analizată evoluția cheltuielilor fixe și variabile. Nu sunt luate în calcul activele din afara exploatarei, în condițiile în care imobilizările financiare erau de 4.543.245 lei moldovenești.

Raportul nu menționează dacă s-a realizat inspecția faptică a obiectivului, nu menționează ipotezele speciale și condițiile limitative și nu cuprinde anexe de evaluare cu suprafața, denumirile și valorile pentru clădiri și terenuri.

Raportul de evaluare a SA M., din luna ianuarie 2009, stabilește o valoare de piață de 2.709.732.385 MLD, de 7,24 ori mai mare decât valoarea de bursă (care era de 373.871.109,6 MLD în perioada respectivă).

Această discrepanță a fost posibilă datorită faptului că abordarea bazată pe active menționează terenuri care nu se află în proprietatea societății, ci sunt doar în exploatarea acesteia, dar care sunt totuși luate în calcul la valoarea activului cu suma de 1.892.867.400 lei moldovenești.

Mai mult, raportul pornește de la o valoare de 900 euro/mp teren situat în municipiul C., Bulevardul Moscovei, sumă de aproape 4 ori mai mare decât prețul maxim achitat pentru suprafețe similare și de 100 euro/mp în apropierea localității C., de 2,5 ori mai mare decât prețul maxim achitat pentru o suprafață de teren din interiorul localității, așa cum rezultă din relațiile comunicate de autoritățile moldovenești.

Pentru construcții, se folosește valoarea de înlocuire, pe baza valorilor propuse, fără a se indica procedura folosită sau sursele de informații. Activele financiare nu sunt evaluate, deși societatea deținea titluri de participare la societăți aflate în lichidare, care ar fi trebuit ajustate.

Metoda fluxurilor financiare actualizate utilizează rate de creștere anuală a veniturilor din exploatare fără fundamentare (113% în anul 2008, 348% în anul 2009 și 72% în anul 2010), în condițiile în care cu doi ani în urma se înregistrase o scădere.

De asemenea, la calculul valorii reziduale nu au fost luate în calcul fluxurile și rata de creștere în perpetuitate, nu e analizată evoluția cheltuielilor fixe și variabile și nici variația necesarului de fond de rulment.

Raportul nu menționează dacă s-a realizat inspecția faptică a obiectivului, nu menționează ipotezele speciale și condițiile limitative și nu cuprinde anexe de evaluare cu suprafața, denumirile și valorile pentru clădiri și terenuri.

Raportul de evaluare a SA S., din luna februarie 2009, stabilește o valoare de piață de 1.763.654.919 MLD, de 17,31 ori mai mare decât valoarea de bursă (care este de 101.848.200 MLD).

Această discrepanță a fost posibilă datorită faptului că abordarea bazată pe active menționează terenuri care nu se află în proprietatea societății, ci sunt doar în exploatarea acesteia, dar care sunt totuși luate în calcul la valoarea activului cu suma de 1.299.645.000 lei moldovenești, doar această operațiune denaturând rezultatul cu aproximativ 70% din valoarea totală a activelor.

Mai mult, raportul pornește de la o valoare de 2.000 euro/mp teren situat în municipiul C., sector B., sumă de 8 ori mai mare decât prețul maxim achitat pentru suprafețe similare, așa cum rezultă din relațiile comunicate de autoritățile moldovenești.

Pentru construcții se folosește valoarea de înlocuire, pe baza valorilor propuse, fără a se indica procedura folosită sau sursele de informații.

Metoda fluxurilor financiare actualizate utilizează rate de creștere anuală a veniturilor din exploatare, fără fundamentare (300% în anul 2010), în condițiile în care, potrivit raportului (pagina 17), societatea nu desfășoară activitate de producție, ci doar de închiriere.

De asemenea, la calculul valorii reziduale, nu au fost luate în calcul fluxurile și rata de creștere în perpetuitate, nu e analizată evoluția cheltuielilor fixe și variabile și nici variația necesarului de fond de rulment.

Raportul nu menționează dacă s-a realizat inspecția faptică a obiectivului, nu menționează ipotezele speciale și condițiile limitative și nu cuprinde anexe de evaluare cu suprafața, denumirile și valorile pentru clădiri și terenuri.

Raportul de evaluare a SA F.C.C., din luna ianuarie 2009, stabilește o valoare de piață de 356.387.253 MLD, de 7,36 ori mai mare decât valoarea de bursă (care era de 48.370.530 MLD în perioada respectivă).

Raportul nu cuprinde o anexă a terenurilor deținute în proprietate de societate și nici metoda de evaluare după care reține o valoare de 65 euro/mp teren în localitatea C., corespunzătoare unei suprafețe similare dintr-un cartier rezidențial din C. sau valoarea 5.000 euro/ha de livadă în raionul C.. (metoda activului net corectat). Pentru construcții se folosește valoarea de înlocuire, pe baza valorilor propuse, fără a se indica procedura folosită sau sursele de informații.

Activele financiare nu sunt precizate, dar se efectuează o corecție de 2.559.023 de lei moldovenești, care nu e explicată în niciun mod.

Metoda fluxurilor financiare actualizate utilizează rate de creștere anuală a veniturilor din exploatare, fără fundamentare (161% în anul 2009), în condițiile în care, în anul anterior, societatea înregistrase o scădere de 25% a veniturilor.

De asemenea, la calculul valorii reziduale nu au fost luate în calcul fluxurile și rata de creștere în perpetuitate, nu e analizată evoluția cheltuielilor fixe și variabile și nici variația necesarului de fond de rulment.

Raportul nu menționează dacă s-a realizat inspecția faptică a obiectivului, nu menționează ipotezele speciale și condițiile limitative și nu cuprinde anexe de evaluare cu suprafața, denumirile și valorile pentru clădiri și terenuri.

În cauză, s-a dispus începerea urmăririi penale pentru infracțiunile menționate la data de 04.11.2011 și punerea în mișcare a acțiunii penale la data de 07.11.2011.

În drept, propunerea de arestare preventivă a inculpaților se întemeiază pe prevederile art.143 din Codul de procedură penală, arătându-se în acest sens că, în cauză, sunt indicii temeinice care conduc la presupunerea rezonabilă că inculpații au săvârșit infracțiunile pentru care sunt cercetați (Vol.1 declarații; Vol.3 procese verbale de percheziție; Vol.4 procese verbale de verificare a valorii la bursă a acțiunilor și înscrise anexe; Vol.5 procese verbale de analiză a circuitelor financiare și înscrise anexe; Vol.6 copii ale contractelor de achiziție ale acțiunilor emise de BC I., SA M., SA C., SA A., SA M., SA S. și SA F.C.C.; Vol.7 copii ale rapoartelor de evaluare ale BC I., SA M., SA C., SA A., SA M., SA S. și SA F.C.C.; Vol.8 înscrise referitoare la emisia de obligațiuni S.; Vol.9 copii ale Hotărârilor C.A. al SC P. SA din anul 2007; Vol.10 copii ale Hotărârilor C.A. al SC P. SA din anii 2008 și 2009; Vol.11 copii ale Hotărârilor A.G.A. și AG.E.A. ale SC P. SA; Vol.12 relații comunicate de Registrul Comerțului din Cipru; Vol.13 relații comunicate de P.B. (extrase și cereri deschidere cont pentru D,I., A., H., K., S., O.E., S., B., V., B., K., K., C. ȘI C.); Vol.14 relații comunicate de M.B.(extrase și cereri deschidere cont E.); Vol.15 relații comunicate de M.B.(extrase și cereri deschidere cont T.P., S. și B.C.); Vol.16 relații comunicate de M.B.(extrase și cereri deschidere cont T.); Vol.17 relații comunicate de M.B.(extrase și cereri deschidere cont D.); Vol.18 relații comunicate de M.B.(extrase și cereri deschidere cont H., C.ȘI W.); Vol.19 relații comunicate de M.B.(extrase și cereri deschidere cont S.O. V.); Vol.20 relații comunicate de autoritățile din Republica M. și Ungaria; Vol.21 extrase ale conturilor bancare ale PSV C. SA și GMG M.B.SA; Vol.22 înscrise referitoare la A.S. din SNP P.SA; Vol.23 înscrise comunicate de O.R.C. și D.L.A.F.; Vol.24 înscrise referitoare la relația dintre B.C. și SC R.M.SA; Vol.25 înscrise referitoare la relația dintre PSV C. SA și C.; Vol.26 înscrise comunicate de A.N.A.F. cu privire la PSV C. SA, Vol.27 copii ale relațiilor comunicate de autoritățile din Cipru în dosarul nr.1563/P/2009 (extrase și cereri deschidere cont C., E., F., Ț.O.); Vol.28 copii ale relații comunicate de autoritățile din Cipru în dosarul nr.1563/P/2009 (extrase și cereri deschidere cont S.O. V., S.); Vol.29 copii ale relații comunicate de autoritățile din I. în dosarul nr.1563/P/2009 (extrase și cereri deschidere cont PT C.), incidente fiind și prevederile art.148 alin.1 lit.b și f din Codul de procedură penală (pentru inculpatul L.L.), art.148 alin.1 lit.d și f din Codul de procedură penală (pentru inculpatul

M.S.), art.148 alin.1 lit.c, d și f din Codul de procedură penală (pentru inculpații Ș.G. și A.Z.), art.148 alin.1 lit.b, c, d și f din Codul de procedură penală (pentru inculpații V.S.O. și Ț.O.), art.148 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală (pentru inculpații B.I., R.M.V., R.R.F. și B.D.L.).

Astfel, pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunile puse pe seama tuturor inculpaților este închisoarea mai mare de 4 ani, iar cercetarea în stare de libertate a acestora reprezintă pericol social concret pentru ordinea publică, pericol derivat din rezonanța acestor fapte și din sentimentul de insecuritate creat în rândul colectivității, de natură a naște temerea că organele judiciare nu reacționează eficient împotriva unor persoane învinuite de săvârșirea unor infracțiuni de o gravitate deosebită. Cercetarea acestor persoane în stare de libertate ar putea încuraja și alte persoane să comită infracțiuni, având în vedere notorietatea inculpaților și a faptelor de care aceștia sunt acuzați. Valoarea extrem de ridicată a prejudiciului produs, care a determinat intrarea SC P. SA în stare de insolvență și faptul că, potrivit tabelului definitiv al creanțelor, doar datoriile bugetare sunt de aproximativ 100.000.000 euro conturează o vădită stare de pericol pentru ordinea publică, având în vedere contextul social și economic actual și modul acut în care categorii largi de populație resimt lipsa resurselor bugetare. Numărul foarte mare al persoanelor afectate prin faptele inculpaților (aproximativ 72.000 de membri ai A.S. din SNP P.SA și 7.000 de acționari persoane fizice), profitând de faptul că aceștia sunt, în cea mai mare parte, persoane cu o condiție materială modestă și surse limitate de informații, care nu își puteau exercita drepturile în deplină cunoștință de cauză, ceea ce contribuie la gravitatea faptelor și denotă o lipsă de scrupule a inculpaților, de natură să justifice luarea unei măsuri preventive. De asemenea, reacția publică, în raport cu fapte grave prin care a fost afectat patrimoniul a zeci de mii de persoane și bugetul consolidat al statului, generează sentimentul de vătămare a climatului social, în absența unui răspuns ferm al autorității judiciare (*Decizia penală nr.210/2004 Î.C.C.J.*). Lăsarea în libertate inculpaților poate crea în rândul cetățenilor un sentiment de neîncredere în organele statului și temerea că veniturile lor nu mai pot fi protejate, urmare unor fapte de același gen.

Totodată, se arată că modul în care inculpatul L.L. și ceilalți inculpați s-au folosit de poziția acestuia de lider sindical, pentru a transfera în patrimoniul propriu bunuri convenite salariaților pe care îi reprezentau, reprezintă o vătămare de o gravitate deosebită adusă valorilor sociale protejate de lege. La aprecierea pericolului concret al faptelor trebuie avută în vedere reacția societății la asemenea fapte, prin care categorii întregi socio-profesionale sunt spoliaste în mod programatic, în interesul celor care ar trebui să le protejeze interesele.

Pe de altă parte, infracțiunile de delapidare în formă calificată și spălare de bani, prin natura și prin gR.l de pericol social abstract pe care îl implică, creează un pericol concret pentru ordinea publică, având în vedere amploarea acestui fenomen infracțional și limitele ridicate de pedeapsă stabilite de lege, elemente de natură a

stârni o reacție de oprobriu general puternică, astfel încât, într-o asemenea situație, privarea de libertate se justifică, chiar și în lipsa antecedentelor penale, în condițiile în care la dosar există probe și indicii temeinice că inculpații sunt autorii faptelor reținute în sarcina lor (*Decizia nr.2782/2005 Î.C.C.J. și Decizia nr.234/2006 Î.C.C.J.*).

Nu în ultimul rând, un grad de pericol social concret deosebit de ridicat, în opinia procurorilor, rezidă și din caracterul transnațional al operațiunilor financiare desfășurate de inculpați, care a făcut extrem de dificilă administrarea probatoriului în cauză, fiind necesară efectuarea a trei comisii rogatorii internaționale, în state în care secretul bancar este protejat prin numeroase formalități, ceea ce a determinat trecerea unui interval semnificativ de la data săvârșirii faptelor până la momentul la care au fost obținute date temeinice cu privire la participarea inculpaților. Astfel, autoritățile judiciare cipriote au transmis răspunsul la comisia rogatorie internațională în luna iulie 2011, iar ultimele relații comunicate de autoritățile judiciare moldovenești au fost transmise la sfârșitul lunii octombrie 2011. Modul de operare al inculpaților denotă specializare și o abilitate sporită de a folosi metode care să îngreuneze eventuala identificare și tragere la răspundere penală, împrejurare care trebuie coroborată cu datele referitoare la alte infracțiuni comise de aceiași inculpați în modalități similare. Modelul descris în secțiunile B-D, care implică preluarea controlului informal asupra unei societăți cu resurse semnificative și număr mare de acționari sau investitori, urmat de transferarea lichidităților în patrimoniul unor companii controlate de inculpați prin achiziția de titluri de valoare supraevaluate și de aici în conturi din străinătate, este identic celui folosit pentru fraudarea altor societăți în care au fost implicați inculpații și cu privire la care se efectuează cercetări în alte dosare penale.

În ceea ce privește incidența dispozițiilor art.148 alin.1 lit.b din Codul de procedură penală față de inculpații L.L., V.S.O. și Ț.O., se arată că cercetarea acestora în libertate le-ar permite schimbarea directorilor și acționarilor nominali ori închiderea conturilor bancare, ceea ce ar îngreuna obținerea informațiilor cu privire la beneficiarii reali, din probele cauzei rezultând că inculpații dețin numeroase companii și conturi bancare în străinătate, iar recuperarea prejudiciului presupune identificarea activelor acestora, care poate fi îngreunată de inculpații aflați în stare de libertate. Din relațiile comunicate de autoritățile cipriote, rezultă că, în cursul anului 2010, după ce împotriva inculpaților au fost luate măsuri procesuale în alte dosare penale, acționarii și directorii nominali a 14 dintre companiile offshore implicate în săvârșirea faptelor au fost schimbați, iar sumele aflate în conturi au fost transferate, acte de natură să îngreuneze aflarea adevărului.

În ceea ce privește incidența dispozițiilor art.148 alin.1 lit.c din Codul de procedură penală față de inculpații Ș.G., A.Z., V.S.O. și Ț.O., se arată că lăsarea acestora în libertate le-ar permite să își continue activitatea infracțională și să devalizeze patrimoniul părții vătămate, chiar după demararea procedurii de insolvență, aceștia fiind în poziția de a influența în continuare deciziile referitoare

la valorificarea activelor, având în vedere că inculpații Ș.G. și A.Z. și-au păstrat pozițiile deținute în cadrul PSV C. SA, deși au fost trimiși în judecată în alte două dosare pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare din patrimoniul societății.

În acest sens, trebuie avut în vedere că, potrivit planului de reorganizare, creanțele bugetare sunt planificate a fi achitate în semestrele V și VI de efectuare a plăților, cu sume obținute din valorificarea participațiilor deținute de PSV C. SA la companiile din Cipru și Republica M.. Deși bugetul de stat este principalul creditor al societății, în primele patru semestre ale planului se efectuează plăți exclusiv către alți creditori, ceea ce permite ca activele importante să fie valorificate, iar sumele să fie direcționate de inculpați către persoane apropiate acestora, deținători de creanțe fictive sau supraevaluate, iar, în semestrul V, să se constate că nu pot fi acoperite creanțele bugetare întrucât valoarea de piață a acțiunilor emise de companiile străine este mult inferioară celei la care au fost evaluate.

Se arată, exemplificativ, că, în cauză, există indicii că, pe parcursul procedurii de insolvență, inculpații au determinat calificarea unei creanțe de 30.000.000 lei, în urma cedării unui brevet de invenție privind exploatarea calcarelor brucitice, drept creanță fără de care nu se poate desfășura activitatea societății, deși aceasta nu realizează activități de exploatare minieră, ceea ce a avut drept consecință plata cu prioritate a sumei menționate, care a ajuns ulterior în patrimoniile unor persoane și ale unor societăți controlate de inculpatul V.S.O. în cursul lunii septembrie 2011.

Referitor la incidenta dispozițiilor art.148 alin.1 lit.d din Codul de procedură penală față de inculpații V.S.O., T.O., M.S., Ș.G. și A.Z., se arată că aceștia au mai săvârșit alte infracțiuni, a căror gravitate a impus luarea unor măsuri preventive împotriva lor în alte dosare, în acest sens precizându-se că, la data de 22.06.2011, inculpații M.S. (președinte al consiliului de administrație), Ș.G. (director general) și A.Z. (director financiar) au fost trimiși în judecată, în Dosarul nr.155/D/P/2007 al D.I.I.C.O.T., pentru delapidarea patrimoniului SC P. SA cu aproximativ 6,5 milioane euro, prin achiziția de servicii fictive, la data de 19.09.2011, inculpații Ș.G. și A.Z. au fost trimiși în judecată, în Dosarul nr.38/P/2010 al P.Î.C.C.J., pentru delapidarea patrimoniului SC P. SA cu aproximativ 8 milioane euro, în aceeași modalitate. În această cauză, se efectuează cercetări și cu privire la modul în care SC P. SA a achiziționat de la T.P.LTD acțiunile emise de D.A.SA, societate aflată în prezent în stare de faliment, în schimbul sumei de 14 milioane euro, a preluat o creanță în valoare de 2,8 milioane euro de W. LTD și a finanțat cu 100 milioane euro societatea SC GMG M.B.SA, societate care avea la acel moment un capital social de 20.000 euro și la care deținea 20% din acțiuni. Din înscrisurile comunicate de autoritățile judiciare cipriote, rezultă că o mare parte a acestor sume a ajuns în contul personal al inculpatului V.S.O. și în conturile societăților SC R.M.SA și SC I.N.2002 SA, iar 100.000 euro în contul P.T. C. din I., la care acționar este persoana condamnată P.N.. Se mai arată că inculpații V.S.O. și T.O. au fost trimiși în judecată, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea a

infractorului, privind finanțarea persoanei condamnate P.N., prin intermediul P.T. C. din I., cu alte sume de bani, iar inculpatul V.S.O. și pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj.

După expunerea conținutului referatului întocmit de procurori, **judcătorul de la Tribunal a apreciat întemeiată propunerea de arestare preventivă** a celor zece inculpați, având în vedere următoarele considerente:

Pentru a se dispune arestarea preventivă a inculpaților, trebuie să fie întrunite condițiile prevăzute de art.143 alin.1 din Codul de procedură penală, privind existența în cauză a probelor și indiciilor temeinice (în sensul arătat de art.68¹ din Codul de procedură penală), din care să rezulte presupunerea rezonabilă că aceștia au săvârșit faptele pentru care sunt cercetați, să fie îndeplinită condiția prevăzută de art.136 alin.6 din Codul de procedură penală, respectiv ca, pentru infracțiunile săvârșite, legea să prevadă doar pedeapsa închisorii și, totodată, să existe probe din care să rezulte vreunul din cazurile prevăzute la art.148 din Codul de procedură penală, văzute în lumina prevederilor art.5 parag.1 lit.c și parag.3 din C.E.D.O.. De asemenea, alegerea măsurii preventive se face ținându-se seama de scopul acesteia, gr.l de pericol social al infracțiunilor, sănătatea, vârsta, antecedentele și alte situații privind persoana față de care este luată, potrivit art.136 alin. ultim din Codul de procedură penală.

În ceea ce privește condiția prevăzută de art.143 alin.1 din Codul de procedură penală, judecătorul de la Tribunal a reținut că, în cauză, există indicii temeinice din care rezultă presupunerea rezonabilă, potrivit art.68¹ din Codul de procedură penală, că inculpații V.S.O., L.L., Ț.O., M.S., B.I., Ș.G., A.Z., R.M.V., R.R.F. și B.D.L. au săvârșit faptele pentru care se efectuează urmărirea penală, apreciind relevante următoarele mijloace de probă: Vol.1 declarații; Vol.3 procese verbale de percheziție; Vol.4 procese verbale de verificare a valorii la bursă a acțiunilor și înscrisuri anexate; Vol.5 procese verbale de analiză a circuitelor financiare și înscrisuri anexate; Vol.6 copii ale contractelor de achiziție ale acțiunilor emise de BC I., SA M., SA C., SA A., SA M., SA S. și SA F.C.C.; Vol.7 copii ale rapoartelor de evaluare ale BC I., SA M., SA C., SA A., SA M., SA S. și SA F.C.C.; Vol.8 înscrisuri referitoare la emisia de obligațiuni S.; Vol.9 copii ale Hotărârilor C.A. al SC P. SA din anul 2007; Vol.10 copii ale Hotărârilor C.A. al SC P. SA din anii 2008 și 2009; Vol.11 copii ale Hotărârilor A.G.A. și A.G.E.A. ale SC P. SA; Vol.12 relații comunicate de Registrul Comerțului din Cipru; Vol.13 relații comunicate de P.B. (extrase și cereri deschidere cont pentru D.I., A., H., K., S., O.E., S., B., V., B., K., K., C.ȘI C.); Vol.14 relații comunicate de M.B.(extrase și cereri deschidere cont E.); Vol.15 relații comunicate de M.B.(extrase și cereri deschidere cont T.P., S. și B.C.); Vol.16 relații comunicate de M.B.(extrase și cereri deschidere cont T.); Vol.17 relații comunicate de M.B.(extrase și cereri deschidere cont D.); Vol.18 relații comunicate de M.B.(extrase și cereri deschidere cont H., C.ȘI W.); Vol.19 relații comunicate de M.B.(extrase și cereri deschidere cont S.O. V.); Vol.20 relații comunicate de autoritățile din Republica M. și

Ungaria; Vol.21 extrase ale conturilor bancare ale PSV C. SA și GMG M.B.SA; Vol.22 înscrisuri referitoare la A.S. din SNP P.SA; Vol.23 înscrisuri comunicate de O.R.C. și D.L.A.F.; Vol.24 înscrisuri referitoare la relația dintre B.C. și SC R.M.SA; Vol.25 înscrisuri referitoare la relația dintre PSV C. SA și C.; Vol.26 înscrisuri comunicate de A.N.A.F. cu privire la PSV C. SA, Vol.27 copii ale relațiilor comunicate de autoritățile din Cipru în dosarul nr.1563/P/2009 (extrase și cereri deschidere cont C., E., F., T.O.); Vol.28 copii ale relații comunicate de autoritățile din Cipru în dosarul nr.1563/P/2009 (extrase și cereri deschidere cont S.O. V., S.); Vol.29 copii ale relații comunicate de autoritățile din I. în dosarul nr.1563/P/2009 (extrase și cereri deschidere cont PT C.). De asemenea, a reținut că sunt incidente și prevederile art.148 din Codul de procedură penală, în raport cu care a apreciat că este necesară analiza individuală a situației inculpaților, astfel:

Cu privire la temeiul prevăzut de lit.f, incident pentru inculpații B.I., R.M.V., R.R.F. și B.D.L., a reținut că pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea mai mare de 4 ani, iar cercetarea în stare de libertate a inculpaților reprezintă pericol social concret pentru ordinea publică, derivat din rezonanța faptelor și din sentimentul de insecuritate creat în rândul colectivității, de natură a naște temerea că organele judiciare nu reacționează eficient împotriva unor persoane învinuite de săvârșirea unor infracțiuni de o gravitate deosebită. Cercetarea acestor persoane în stare de libertate ar putea încuraja și alte persoane să comită infracțiuni, având în vedere notorietatea inculpaților și a faptelor de care aceștia sunt acuzați, valoarea extrem de ridicată a prejudiciului produs, care a determinat intrarea SC P. SA în stare de insolvență, iar faptul că, potrivit tabelului definitiv al creanțelor, doar datoriile bugetare sunt de aproximativ 100.000.000 euro, conturează o vădită stare de pericol pentru ordinea publică, având în vedere contextul social și economic actual și modul acut în care categorii largi de populație resimt lipsa resurselor bugetare. Numărul foarte mare al persoanelor afectate prin faptele inculpaților, aproximativ 72.000 de membri ai A.S. din SNP P.SA și 7.000 de acționari persoane fizice, profitându-se de faptul că aceștia sunt, în cea mai mare parte, persoane cu o condiție materială modestă și surse limitate de informații, care nu își puteau exercita drepturile în deplină cunoștință de cauză, contribuie la gravitatea faptelor și denotă o lipsă de scrupule a inculpaților de natură să justifice luarea unei măsuri preventive.

De asemenea, cercetarea în stare de libertate a inculpaților, în raport cu fapte grave puse pe seama lor, prin care a fost afectat patrimoniul a zeci de mii de persoane și bugetul consolidat al statului, generează sentimentul de vătămare a climatului social, astfel că, în absența unui răspuns ferm al autorității judiciare, poate genera în rândul cetățenilor un sentiment de neîncredere în organele statului și temerea că veniturile lor nu mai pot fi protejate, urmare unor fapte de același gen.

Judecătorul de la Tribunal a mai apreciat că modalitatea în care inculpatul L.L. și ceilalți inculpați s-au folosit de poziția acestuia de lider sindical, pentru a

transfera în patrimoniul propriu bunuri convenite salariaților pe care îi reprezenta, reprezintă o vătămare de o gravitate deosebită adusă valorilor sociale protejate de lege.

Totodată, a apreciat că infracțiunile de delapidare în formă calificată și de spălare de bani, pretins a fi fost săvârșite de inculpați, prin natura lor și prin gradul de pericol social abstract pe care îl implică, creează un pericol concret pentru ordinea publică, având în vedere amploarea acestui fenomen infracțional și limitele ridicate de pedeapsă stabilite de lege, elemente de natură a stârni o reacție de oprobriu general puternică, astfel încât, într-o asemenea situație, privarea de libertate se justifică, chiar și în lipsa antecedentelor penale, în condițiile în care, la dosar, există probe și indicii temeinice că inculpații sunt autorii faptelor reținute în sarcina lor.

În sfârșit, a apreciat că, în cauză, există un grad de pericol social concret deosebit de ridicat, care impune arestarea preventivă a inculpaților, care rezultă și din caracterul transnațional al operațiunilor financiare desfășurate de inculpați, care a făcut extrem de dificilă administrarea probatoriului în cauză, fiind necesară efectuarea a trei comisii rogatorii internaționale, în state în care secretul bancar este protejat prin numeroase formalități, ceea ce a determinat trecerea unui interval semnificativ de la data săvârșirii faptelor până la momentul la care au fost obținute date temeinice cu privire la participarea inculpaților, astfel că autoritățile judiciare cipriote au transmis răspunsul la comisia rogatorie internațională în luna iulie 2011, iar ultimele relații comunicate de autoritățile judiciare moldovenești au fost transmise la sfârșitul lunii octombrie 2011.

Judecătorul de la Tribunal a mai reținut că modul de operare al inculpaților denotă specializare și o abilitate sporită de a folosi metode care să îngreuneze eventuala identificare și tragere la răspundere penală, împrejurare care trebuie coroborată cu datele referitoare la alte infracțiuni comise de aceiași inculpați, în modalități similare, modelul descris în secțiunile B-D, care implică preluarea controlului informal asupra unei societăți cu resurse semnificative și număr mare de acționari sau investitori, urmat de transferarea lichidităților în patrimoniul unor companii controlate de inculpați, prin achiziția de titluri de valoare supraevaluate și, de aici, în conturi din străinătate, fiind identic celui folosit pentru fraudarea altor societăți în care au fost implicați inculpații și cu privire la care se efectuează cercetări în alte dosare penale.

Cu privire la temeiul prevăzut de lit.b din Codul de procedură penală, incident față de inculpații L.L., V.S.O. și Ț.O., judecătorul de la Tribunal a apreciat că se impune lipsirea de libertate a acestora, întrucât, în caz contrar, li s-ar permite eventuala schimbare a directorilor și acționarilor nominali ori închiderea conturilor bancare, ceea ce ar îngreuna obținerea informațiilor cu privire la beneficiarii reali, în condițiile în care, din probele cauzei, rezultă că inculpații dețin numeroase companii și conturi bancare în străinătate, iar recuperarea prejudiciului presupune identificarea activelor acestora, care poate fi îngreunată de inculpații aflați în stare

de libertate. Astfel, din relațiile comunicate de autoritățile cipriote, rezultă că, în cursul anului 2010, după ce împotriva inculpaților au fost luate măsuri procesuale în alte dosare penale, acționarii și directorii nominali a 14 dintre companiile offshore implicate în săvârșirea faptelor au fost schimbați, iar sumele aflate în conturi au fost transferate, acte de natură să îngreuneze aflarea adevărului.

Cu privire la temeiul prevăzut de lit.c din Codul de procedură penală, incident față de inculpații Ș.G., A.Z., V.S.O. și Ț.O., judecătorul de la Tribunal a apreciat că impune lipsirea de libertate a acestora, întrucât, în caz contrar, ar putea să își activeze activitatea infracțională, în sensul devalizării patrimoniului părții vătămate, chiar după demararea procedurii de insolvență, fiind în poziția de a influența în continuare deciziile referitoare la valorificarea activelor, având în vedere că inculpații Ș.G. și A.Z. și-au păstrat pozițiile deținute în cadrul PSV C. SA, deși au fost trimiși în judecată în alte două dosare, pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare din patrimoniul societății. De asemenea, s-a avut în vedere faptul că, din probatoriul administrat în cauză, rezultă că, potrivit planului de reorganizare, creanțele bugetare sunt planificate a fi achitate în semestrele V și VI de efectuare a plăților, cu sume obținute din valorificarea participațiilor deținute de PSV C. SA la companiile din Cipru și Republica M., în condițiile în care, deși bugetul de stat este principalul creditor al societății, în primele patru semestre ale planului se efectuează plăți exclusiv către alți creditori, ceea ce permite ca activele importante să fie valorificate, iar sumele să fie direcționate de inculpați către persoane apropiate acestora, deținători de creanțe fictive sau supraevaluate, iar, în semestrul V, să se constate că nu pot fi acoperite creanțele bugetare, întrucât valoarea de piață a acțiunilor emise de companiile străine este mult inferioară celei la care au fost evaluate, existând indicii că, pe parcursul procedurii de insolvență, inculpații au determinat calificarea unei creanțe de 30.000.000 lei, în urma cedării unui brevet de invenție privind exploatarea calcarelor brucitice, drept creanță fără de care nu se poate desfășura activitatea societății, deși aceasta nu realizează activități de exploatare minieră, ceea ce a avut drept consecință plata cu prioritate a sumei menționate, care a ajuns ulterior în patrimoniile unor persoane și ale unor societăți controlate de inculpatul V.S.O., în cursul lunii septembrie 2011.

Cu privire la temeiul prevăzut de lit.d din Codul de procedură penală, incident față de inculpații V.S.O., Ț.O., M.S., Ș.G. și A.Z., judecătorul de la Tribunal a reținut că aceștia au mai săvârșit și alte infracțiuni, a căror gravitate a impus luarea unor măsuri preventive împotriva lor în alte dosare. Astfel, la data de 22.06.2011, inculpații M.S. (președinte al consiliului de administrație), Ș.G. (director general) și A.Z. (director financiar) au fost trimiși în judecată, în Dosarul 155/D/P/2007 al D.I.I.C.O.T., pentru delapidarea patrimoniului SC P. SA cu aproximativ 6,5 milioane euro, prin achiziția de servicii fictive, iar, la data de 19.09.2011, inculpații Ș.G. și A.Z. au fost trimiși în judecată, în dosarul nr.38/P/2010 al P.Î.C.C.J., pentru delapidarea patrimoniului aceleiași societăți cu aproximativ 8 milioane euro, în aceeași modalitate. De asemenea, în această cauză,

se efectuează cercetări și cu privire la modul în care SC P. SA a achiziționat de la T.P.LTD acțiunile emise de D.A.SA, societate aflată în prezent în stare de faliment, în schimbul sumei de 14 milioane euro, a preluat o creanță în valoare de 2,8 milioane euro de la W. LTD și a finanțat cu 100.000.000 euro societatea SC GMG M.B.SA, societate care avea la acel moment un capital social de 20.000 euro și la care deținea 20% din acțiuni, din înscrisurile comunicate de autoritățile judiciare cipriote rezultând că o mare parte a acestor sume a ajuns în contul personal al inculpatului V.S.O. și în conturile SC R.M.SA și SC I.N.2002 SA, iar suma de 100.000 euro în contul P.T. C. din I., la care acționar este persoana condamnată P.N.. Totodată, a reținut că inculpații V.S.O. și T.O. au fost trimiși în judecată, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea infractorului, privind finanțarea persoanei condamnate P.N., prin intermediul P.T. C. din I., cu alte sume de bani, iar inculpatul V.S.O. și pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj.

Referitor la excepțiile invocate de inculpații L.L. și M.S., judecătorul de la Tribunal a reținut următoarele:

- lipsa unei așa-zise „clarități a numelui și persoanei” care a dispus ca urmărirea penală în cauză să fie efectuată de cei doi procurori nu poate conduce la existența unei nulități absolute, astfel cum este reglementată în art.197 alin.2 din Codul de procedură penală, în condițiile în care apărătorul inculpatului nu a fost în măsură să prezinte un minimum de probatoriu în susținerea afirmațiilor sale, rezumându-se astfel la speculații specifice profesiei sale.

- referitor la necompetența organului care a efectuat urmărirea penală, în sensul că, din descrierea faptelor în referatul cu propunerea de arestare preventivă, ar existat indicii cu privire la săvârșirea unor infracțiuni de competența D.N.A. și, prin urmare, încadrarea juridică a faptelor este greșită, urmărirea penală fiind efectuată de un organ necompetent, judecătorul de la Tribunal a avut în vedere două motive: în primul rând, urmărirea penală este încă în faza incipientă și, pe parcursul derulării acesteia, pot interveni date care pot conduce la schimbarea încadrării juridice a faptelor și, posibil, la declinarea de competență în favoarea unui alt organ de urmărire penală (nu numai D.N.A., dar și D.I.I.C.O.T.); în al doilea rând, în condițiile în care dosarul se află în faza de urmărire penală, judecătorul investit cu propunerea de luare a măsurii arestării preventive are la îndemână doar două soluții, de respingere a propunerii, atunci când constată că, în cauză, sunt indicii de săvârșire a unei alte infracțiuni decât cea reținută de procuror sau de respingere a aceleiași propuneri, atunci când constată că aceasta este solicitată de un organ necompetent, neputând însă schimba încadrarea juridică a faptelor și nici „declina” propunerea de arestare preventivă în favoarea unui alt organ de urmărire penală, întrucât, în caz contrar, ar deveni un veritabil regulator de competență între organele de urmărire penală, substituindu-se procurorilor ierarhici superiori, fapt inadmisibil și totalmente nelegal.

În privința cererii de recuzare ce a fost formulată de inculpatul V.S.O. (apreciată a se încadra în nota obișnuită în care acesta, în cauzele aflate pe rolul

instanțelor, prin apărătorii aleși, încearcă să scape de judecători pe care îi consideră „indezirabili” și, din nefericire, uneori și reușește), judecătorul de la Tribunal a considerat-o inadmisibilă, având în vedere următoarele considerente: într-o construcție logico-juridică „demnă de o cauză mai buna sau de maieutica lui Socrate”, apărătorul a învederat că, în cauză, sunt incidente prevederile art.47 alin.2 din Codul de procedură penală, în sensul că judecătorul investit cu soluționarea prezentei cauze și-ar fi exprimat anterior părerea cu privire la soluția care ar putea fi dată, întrucât, prin încheierea din data de 29.04.2011, în opinie majoritară, a decis arestarea preventivă a inculpatului într-o altă cauză, reținând ca temei al măsurii prevederile art.148 lit.d din Codul de procedură penală, pe motiv că „a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune”, devenind astfel incompatibil; în cauză sunt incidente însă prevederile art.51 alin.3 din Codul de procedură penală, întrucât motivul invocat nu se circumscrie, nici pe departe, prevederilor art.47 alin.2 din Codul de procedură penală, astfel că nu se impune trimiterea cauzei la un alt complet, care să se pronunțe asupra temeiniciei motivului respectiv; cu minimum de „imaginație al oricărui apărător care se respectă”, nu există motiv de recuzare care nu poate fi „agățat” de vreunul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege, situație în care prevederile art.51 alin.3 din Codul de procedură penală sunt cu ușurință golite de conținut (pe o astfel de construcție logico-juridică, formulată de o parte din proces, ar trebui înaintată spre soluționare unui alt complet și o cerere de recuzare formulată pe motiv că „într-o viață anterioară, judecătorul a fost suveran, iar inculpatul vasal”, între aceștia existând astfel relații dușmănie, conform art.48 alin.1 lit.d din Codul de procedură penală); în consecință, este lesne de observat că textul art.47 alin.2 din Codul de procedură penală se referă la o antepronunțare cu privire la soluția din cauza prezentă, iar nicidecum dintr-o altă cauză, cu care nu are nimic în comun, iar simpla enunțare a prevederilor aceluși articol nu este suficientă pentru a împiedica un minimum de „pipăire” a motivului de recuzare chiar de către judecătorul recuzat.

Împotriva acestei încheieri, **au declarat recurs** în termenul legal inculpații L.L., M.S., B.I., Ș.G., A.Z., Ț.O., R.M.V., R.R.F. și B.D.L. (prezenți la pronunțarea soluției, la data de 08 noiembrie 2011) și inculpatul V.S.O. (lipsă la pronunțarea soluției, la data de 09 noiembrie 2011, prin intermediul avocatului său ales).

Recursurile inculpaților (nemotivate în scris) au fost înaintate de Tribunal și înregistrate pe rolul acestei Curți la data de 10 noiembrie 2011.

La termenul fixat pentru judecarea recursurilor, după ce le-au fost aduse la cunoștință de către Curte dispozițiile art.70 alin.2 din Codul de procedură penală, inculpații L.L., B.I., A.Z., Ț.O., Ș.G., V.S.O. și B.D.L. s-au prevalat de dreptul la tăcere, iar inculpații M.S., R.M.V. și R.R.F. au precizat că își mențin declarațiile formulate în fața judecătorului de la Tribunal, nedorind să dea noi declarații.

Cu ocazia dezbaterilor, recurenții inculpați, care au beneficiat de asistența juridică a avocaților aleși, au criticat încheierea recurată pentru motive de nelegalitate și netemeinicie (consemnate, pe larg, în practicaa acestei încheieri).

Analizând încheierea atacată, în raport cu actele și lucrările dosarului de urmărire penală prezentat de Parchet (compus din 29 de volume), cu motivele invocate de inculpați (ce vor fi sintetizate), precum și din oficiu, conform dispozițiilor art.385⁶ alin.3 din Codul de procedură penală, sub toate aspectele de fapt și de drept ale cauzei deduse judecății, Curtea constată că **recursurile** cu care a fost sesizată **sunt fondate**, urmând a fi admise, în temeiul art.385¹⁵ pct.2 lit.d din Codul de procedură penală, în limitele și pentru considerentele ce se vor arăta în cele ce urmează:

1. Modalitatea de sesizare a organului de urmărire penală, competența și actele procedurale efectuate de acesta

Prin Ordonanța din data de 16 august 2011, emisă în Dosarul nr.38/P/2010 al Parchetului de pe lângă I.C.C.J. – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, procurorul a dispus disjungerea cauzei privind prejudicierea patrimoniului SC P. SA cu aproximativ 145.000.000 euro, prin achiziția de titluri de valoare supraevaluate, din dosarul anterior menționat și înregistrarea unui nou dosar.

Noul dosar, în care procurorii ce au formulat propunerea de arestare preventivă au fost desemnați să efectueze urmărirea penală printr-o rezoluție olografă datând din 16 august 2011 (care, până la înscrierea în fals, face dovada autenticității sale, critica formulată sub acest aspect fiind, astfel, nefondată), a fost înregistrat la data de 17 august 2011, primind nr.916/P/2011.

Prin Ordonanța din data de 01 noiembrie 2011, emisă în Dosarul nr.879/P/2011 al Parchetului de pe lângă I.C.C.J. – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, s-a dispus disjungerea cauzei în Dosarul nr.879/P/2011 al aceluiași Parchet, cu privire la V.S.O., față de care exista bănuiala săvârșirii infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art.23 din Legea nr.656/2002 (numai cu privire la aspectele care au justificat anterior disjungerea dispusă în Dosarul nr.1563/P/2009) și reunirea cauzei astfel disjuse la Dosarul nr.916/P/2011 (anterior menționat).

Prin Ordonanța din data de 03 noiembrie 2011, emisă în Dosarul nr.916/P/2011, procurorii desemnați să efectueze urmărirea penală în condițiile anterior menționate au dispus declinarea competenței de soluționare a dosarului respectiv în favoarea Parchetului de pe lângă Tribunalul București.

Prin Referatul din aceeași dată (03 noiembrie 2011), emis în Dosarul nr.916/P/2011, aceiași procurori, invocând complexitatea cauzei, au propus preluarea dosarului anterior declinat (înregistrat la Parchetul de pe lângă Tribunalul București sub nr.6584/P/2011) de către procurorii din cadrul Parchetului de pe lângă I.C.C.J. – Secția Urmărire Penală și Criminalistică, în vederea efectuării urmăririi penale și soluționării acestuia.

Prin Rezoluția Procurorului General nr.819/C₂/2011 din data de 03 noiembrie 2011, s-a dispus, în temeiul art.209 alin.4¹ din Codul de procedură

penală, preluarea dosarului, în sensul anterior menționat, iar, printr-o rezoluție olografă consemnată pe aceasta, purtând aceeași dată (care, până la înscrierea în fals, face dovada autenticității sale, critica formulată sub acest aspect fiind, astfel, nefondată), aceiași procurori au fost desemnați să efectueze urmărirea penală în Dosarul nr.916/P/2011.

Prin Rezoluția din data de 04 noiembrie 2011, s-a început urmărirea penală față de cei zece învinuiți (ulterior inculpați, pentru care s-a solicitat arestarea preventivă), precum și față de alți patru învinuiți (N.B., R.R. G., F.M. și B.G.), iar, prin Ordonanțele din data de 07 noiembrie 2011, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpații L.L., M.S., Ș.G., B.I. și A.Z., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de delapidare cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art.215¹ alin.1 și 2 cu aplic. art.41 alin.2 din Codul penal, V.S.O. și Ț.O., sub aspectul săvârșirii infracțiunilor concurente de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată și spălare de bani, în formă continuată, prevăzute de art.26 rap. la art.215¹ alin.1 și 2 cu aplic. art.41 alin.2 din Codul penal și respectiv de art.23 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002 cu aplic. art.41 alin.2 din Codul penal, ambele cu aplic. art.33 lit.a din Codul penal, R.M.V., R.R.F. și B.D.L., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la delapidare cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art.26 rap. la art.215¹ alin.1 și 2 cu aplic. art.41 alin.2 din Codul penal, toți cei zece inculpați anterior menționați fiind reținuți, pe o durată de 24 de ore, la aceeași dată (07 noiembrie 2011). De asemenea, prin Ordonanța din data de 07 noiembrie 2011, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și față de inculpatul R.R. G., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de delapidare cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art.215¹ alin.1 și 2 cu aplic. art.41 alin.2 din Codul penal, în privința acestuia luându-se, de către procurori, măsura preventivă a obligării de a nu părăsi localitatea (municipiul București), pe o perioadă de 30 de zile.

Prin referatul întocmit la data de 08 noiembrie 2011, semnat de ambii procurori desemnați să efectueze urmărirea penală, s-a propus Tribunalului București luarea măsurii arestării preventive față de cei zece inculpați reținuți.

Având în vedere actele procedurale anterior menționate, Curtea constată nefondată critica privitoare la efectuarea urmăririi penale de către un organ incompetent, reținând, contrar susținerilor apărării, că, raport la încadrarea juridică stabilită de procurori (pe care instanța nu o poate cenzura, pe fond, în actualul moment procesual), nu există temei legal pentru a considera că această competență ar aparține D.I.I.C.O.T..

În acest sens, Curtea relevă, cu referire la infracțiunea de spălare de bani, reținută în sarcina inculpaților V.S.O. și Ț.O., că, potrivit art.12 alin.1 lit.n din Legea nr.508/2004, infracțiunea respectivă este de competența D.I.I.C.O.T. numai dacă banii, bunurile și valorile care au făcut obiectul spălării banilor provin din săvârșirea unei infracțiuni date în competența acelei direcții. Or, în speță, se

susține că banii care au făcut obiectul infracțiunii analizate provin din săvârșirea infracțiunii de delapidare, care nu este menționată, în art.12 alin.1 din Legea nr.508/2004, printre infracțiunile care atrag competența D.I.I.C.O.T..

De asemenea, Curtea constată nefondată și critica referitoare la nulitatea absolută a propunerii de arestare preventivă a inculpaților, ca act de sesizare, întrucât, raportat la aceleași acte procedurale anterior menționate, nu se identifică niciun caz, dintre cele prevăzute de art.197 alin.2 din Codul de procedură penală, care să atragă o astfel de sancțiune.

2. Cererea de recuzare a judecătorului de la Tribunal, formulată de inculpatul V.S.O.

Curtea constată că, în mod nelegal, încălcând dispozițiile art.51 alin.3 din Codul de procedură penală, judecătorul de la Tribunal a respins, ca inadmisibilă, cererea de recuzare formulată împotriva sa.

În acest sens, Curtea reține că, potrivit art.51 alin.3 din Codul de procedură penală, numai nerespectarea condițiilor prevăzute în alin.2 (formularea cererii fără indicarea cazului de incompatibilitate invocat și a tuturor temeiurilor de fapt cunoscute la momentul recuzării ori împotriva unui alt judecător decât cel care compune completul de judecată) sau recuzarea aceleiași persoane, pentru același caz de incompatibilitate și pentru temeiuri de fapt cunoscute la data formulării unei cereri anterioare, care a fost respinsă, atrage inadmisibilitatea cererii de recuzare, care se constată chiar de completul în fața căruia s-a formulat recuzarea, cu participarea judecătorului recuzat.

În speță, niciuna dintre aceste situații nu este incidentă, întrucât cererea de recuzare s-a referit la judecătorul care compunea completul învestit cu judecarea propunerii de arestare preventivă, anterior nu se mai formulase o altă cerere similară, a fost indicat cazul de incompatibilitate invocat (prevăzut de art.47 alin.2 din Codul de procedură penală) și s-a menționat temeiul de fapt al acestuia (pronunțarea aceluiși judecător asupra a două dintre temeiurile de arestare preventivă supuse analizei sale prin propunerea dedusă judecății, prevăzute de art.148 alin.1 lit.d și f din Codul de procedură penală, cu ocazia dispunerii aceleiași măsuri, împotriva aceluiși inculpat, prin Încheierea nr.160/R din data de 29 aprilie 2011 a Tribunalului București – Secția a II-a Penală).

În aceste condiții, soluția legală era aceea prevăzută de art.52 alin.1 din Codul de procedură penală, respectiv soluționarea cererii de recuzare de un alt complet, în ședință secretă, fără participarea judecătorului recuzat.

În același timp, Curtea reține însă, în aplicarea dispozițiilor art.385⁶ alin.3 din Codul de procedură penală, că, dat fiind caracterul integral devolutiv, în fapt și în drept, al căii de atac cu care a fost sesizată, instanța de recurs este îndreptățită să examineze ea temeinicia cererii de recuzare a judecătorului de la Tribunal și că, potrivit art.385⁹ alin.1 pct.3 teza a III-a din Codul de procedură penală, numai constatarea, pe această cale, a existenței unui caz de incompatibilitate poate atrage casarea încheierii atacate, cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare la

Tribunal, conform art.385¹⁵ pct.2 lit.c din Codul de procedură penală și, implicit, revocarea măsurii arestării preventive dispuse de judecătorul recuzat.

În aceste condiții, examinând cererea de recuzare formulată, prin raportare la cazul de incompatibilitate invocat și temeiul de fapt al acestuia, Curtea constată că aceasta este nefondată.

Astfel, potrivit art.47 alin.2 din Codul de procedură penală, este incompatibil judecătorul care și-a exprimat anterior părerea cu privire la soluția care ar putea fi dată în acea cauză. Prin urmare, incompatibilitatea este atrasă de antepunerea judecătorului în cauza dedusă judecării sale în prezent, iar nu de pronunțarea acestuia, chiar asupra unei chestiuni similare, într-o altă cauză, anterioară.

În consecință, împrejurarea că, soluționând anterior, în recurs, o altă propunere de arestare preventivă a aceluiași inculpat, judecătorul de la Tribunal a reținut incidența, în privința acestuia, a temeiurilor prevăzute de art.148 alin.1 lit.d și f din Codul de procedură penală, invocate de Parchet și în propunerea de arestare preventivă dedusă judecării, nu este de natură să determine, în mod legal, o stare de incompatibilitate, cu atât mai mult cu cât aprecierea asupra existenței sau inexistenței acelorași temeiuri se face prin raportare exclusivă la faptele și împrejurările noii cauze.

3. Motivarea încheierii recurate

Curtea constată, acceptând criticile apărării în acest sens, că încheierea recurată nu cuprinde, în considerentele sale, o analiză proprie a judecătorului de la Tribunal cu privire la aspectele esențiale ale cauzei (temeiurile de fapt și de drept invocate în susținerea propunerii de arestare preventivă), ci reproduce integral, chiar *ad litteram*, susținerile procurorilor din acea propunere, atât cu privire la situația de fapt, cât și cu privire la împrejurările reținute a motiva măsura preventivă dispusă.

Această împrejurare, care este de domeniul evidenței pentru orice observator obiectiv, nu este însă nici ea de natură a atrage casarea încheierii atacate, cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare la Tribunal și, implicit, a revocării măsurii arestării preventive, astfel cum s-a susținut de către apărare, întrucât, având în vedere caracterul integral devolutiv al recursului, Curtea este îndreptățită și chiar obligată de dispozițiile art.385⁶ alin.3 din Codul de procedură penală să examineze cauza, în raport cu criticile formulate, dar și din oficiu, sub toate aspectele ei de fapt și de drept, putând realiza o nouă judecată în fond a cauzei.

4. Analiza temeiurilor de fapt și de drept invocate în susținerea propunerii de arestare preventivă a inculpaților

Potrivit art.149¹ alin.1 rap. la art.136 alin.1 și 6 din Codul de procedură penală, măsura arestării preventive poate fi dispusă, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau a închisorii, numai dacă este îndeplinită condiția prevăzută de art.143, există vreunul dintre cazurile prevăzute în art.148 și această măsură este necesară pentru a asigura buna desfășurare a

procesului penal ori pentru a împiedica sustragerea inculpatului de la urmărirea penală, judecată sau executarea pedepsei.

a. Condiția prevăzută de art.143 din Codul de procedură penală

Potrivit acestui articol, măsura arestării preventive poate fi luată dacă există probe sau indicii temeinice (în accepțiunea art.68¹ din Codul de procedură penală) că inculpatul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, existând date din care rezultă presupunerea rezonabilă că acesta a comis o astfel de faptă.

Conform referatului întocmit de procurori, în sarcina inculpaților se reține săvârșirea următoarelor fapte:

- inculpatul L.L. a determinat, în calitate de acționar majoritar al SC P. SA, adoptarea a două hotărâri ale Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor, la datele de 18 septembrie 2007 și 24 septembrie 2008, în baza cărora partea vătămată a achiziționat, în schimbul sumei de 45.000.000 euro, acțiuni emise de BC I. din Republica M., a căror valoare de piață era în realitate de 6.228.333 euro, prejudiciind astfel patrimoniul acesteia cu suma de 38.771.667 euro;

- inculpatul M.S. a participat, în calitate de președinte al Consiliului de Administrație al SC P. SA, la adoptarea a două hotărâri ale acestuia, la datele de 08 august 2008 și 24 februarie 2009, în baza cărora partea vătămată a achiziționat, în schimbul sumei de 14.240.954 euro, acțiuni emise de SA M. și de F.C.C., ambele din Republica M., a căror valoare de piață era în realitate de 1.217.701 euro, prejudiciind astfel patrimoniul acesteia cu suma de 13.023.253 euro;

- inculpatul Ș.G. a participat, în calitate de membru al Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor și al Consiliului de Administrație al SC P. SA, la adoptarea a două hotărâri ale A.G.E.A., la datele de 18 septembrie 2007 și 24 septembrie 2008 și a șase hotărâri ale C.A., la datele de 08 august 2008, 16 septembrie 2008, 23 ianuarie 2009 și 24 februarie 2009, iar, în calitate de director general al aceleiași societăți, a încheiat două memorandumuri cu D.I.LTD, având natura juridică a unor antecontracte de vânzare-cumpărare, a plătit prețul în avans către această companie și a semnat contractele de vânzare-cumpărare în baza cărora partea vătămată a achiziționat, în schimbul sumei de 93.840.954 euro, acțiuni emise de BC I., SA M., SA C., SA A., SA M., SA S. și SA F.C.C., toate din Republica M., a căror valoare de piață era în realitate de 10.677.789 euro, prejudiciind astfel patrimoniul acesteia cu suma de 83.163.165 euro;

- inculpatul B.I. a participat, în calitate de membru al Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor și al Consiliului de Administrație al SC P. SA, la adoptarea a două hotărâri ale A.G.E.A., la datele de 18 septembrie 2007 și 24 septembrie 2008 și a cinci hotărâri ale C.A., la datele de 16 septembrie 2008, 23 ianuarie 2009 și 24 februarie 2009, în baza cărora partea vătămată a achiziționat, în schimbul sumei de 84.240.954 de euro, acțiuni emise de BC I., SA C., SA A., SA M., SA S. și SA F.C.C., toate din Republica M., a căror valoare de piață era în realitate de 9.913.100 euro, prejudiciind astfel patrimoniul acesteia cu suma de 74.327.854 euro;

- inculpatul A.Z. a participat, în calitate de membru al Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor a SC P. SA, la adoptarea a două hotărâri ale acesteia, la datele de 18 septembrie 2007 și 24 septembrie 2008 și, în calitate de director financiar al aceleiași societăți, a încheiat două memorandumuri cu D.I.LTD, având natura juridică a unor antecontracte de vânzare-cumpărare, a plătit prețul în avans către această companie și a semnat contractele de vânzare-cumpărare în baza cărora partea vătămată a achiziționat, în schimbul sumei de 45.000.000 euro, acțiuni emise de BC I. din Republica M., a căror valoare de piață era în realitate de 6.228.333 euro, prejudiciind astfel patrimoniul acesteia cu suma de 38.771.667 euro;

- inculpatul V.S.O. a contribuit, în perioada 2008-2009, la încheierea contractelor prin care SC P. SA a achiziționat acțiuni emise de BC I., SA M., SA C., SA A., SA M., SA S. și SA F.C.C., toate din Republica M., în schimbul sumei totale de 93.840.954 de euro, în condițiile în care valoarea de piață a acestor titluri era în realitate de 10.677.789 euro, prejudiciind astfel patrimoniul părții vătămate cu suma de 83.163.165 euro și, de asemenea, a încheiat operațiuni comerciale fictive și a transferat sumele de bani provenite din prejudicierea patrimoniului SC P. SA, prin mai multe operațiuni bancare efectuate în aceeași perioadă, în scopul disimulării originii acestora;

- inculpatul Ț.O. a contribuit, în perioada 2008-2009, la încheierea contractelor prin care SC P. SA a achiziționat acțiuni emise de BC I., SA M., SA C., SA A., SA M., SA S. și SA F.C.C., toate din Republica M., în schimbul sumei totale de 93.840.954 de euro, în condițiile în care valoarea de piață a acestor titluri era în realitate de 10.677.789 euro, prejudiciind astfel patrimoniul părții vătămate cu suma de 83.163.165 euro și, de asemenea, a încheiat operațiuni comerciale fictive și a transferat sumele de bani provenite din prejudicierea patrimoniului SC P. SA, prin mai multe operațiuni bancare efectuate în aceeași perioadă, în scopul disimulării originii acestora;

- inculpatul R.M.V. a contribuit la fraudarea patrimoniului SC P. SA cu suma de 44.391.498 euro, prin întocmirea, în perioada 2008-2009, a unor rapoarte de evaluare, cu încălcarea normelor specifice acestei activități, în care a atestat împrejurări nereale și a evaluat bunuri care nu aparțineau întreprinderii evaluate, stabilind valori nejustificat de mari pentru acțiunile achiziționate de partea vătămată, cu scopul de a justifica prețul plătit de aceasta;

- inculpatul R.R.F. a contribuit la fraudarea patrimoniului SC P. SA cu suma de 44.391.498 euro, prin întocmirea, în perioada 2008-2009, a unor rapoarte de evaluare, cu încălcarea normelor specifice acestei activități, în care a atestat împrejurări nereale și a evaluat bunuri care nu aparțineau întreprinderii evaluate, stabilind valori nejustificat de mari pentru acțiunile achiziționate de partea vătămată, cu scopul de a justifica prețul plătit de aceasta;

- inculpata B.D.L. a contribuit la fraudarea patrimoniului SC P. SA cu suma de 44.391.498 euro, prin întocmirea, în perioada 2008-2009, a unor rapoarte de

evaluare, cu încălcarea normelor specifice acestei activități, în care a atestat împrejurări nereale și a evaluat bunuri care nu aparțineau întreprinderii evaluate, stabilind valori nejustificate de mari pentru acțiunile achiziționate de partea vătămată, cu scopul de a justifica prețul plătit de aceasta.

Raportat la situația de fapt astfel prezentată de procurori și la probatoriul administrat până în prezent, invocat în susținerea acesteia, Curtea acceptă, îndeosebi prin prisma circuitelor financiare relevate, existența unor indicii, îndeajuns de temeinice pentru faza incipientă în care se află ancheta, privind săvârșirea de către inculpați a unor fapte susceptibile de a îmbrăca un caracter penal, remarcând însă că acele fapte nu sunt încă precis determinate și suficient probate, sub aspectul modalității de comitere și consecințelor produse, iar încadrarea juridică dată acestora este discutabilă, cel puțin din perspectiva infracțiunii premisă de delapidare cu consecințe deosebit de grave, în formele de participare ale coautoratului (în cazul inculpaților L.L., M.S., Ș.G., B.I. și A.Z.) și respectiv complicității (în cazul inculpaților V.S.O., T.O., R.M.V., R.R.F. și B.D.L.), astfel încât se impune lămurirea lor, pe parcursul urmăririi penale aflate în desfășurare.

În acest sens, Curtea reține că inculpaților acuzați de coautorat la infracțiunea de delapidare cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, li se impută, în fapt, cauzarea unui prejudiciu părții vătămate SC P. SA, ca urmare a participării acestora, directă sau prin exercitarea influenței, la adoptarea, prin vot, a unor hotărâri în cadrul Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor și respectiv al Consiliului de Administrație, iar, în cazul inculpaților Ș.G. și A.Z., și ca urmare a semnării, în calitate de director general și respectiv director financiar, a unor pre-contracte și contracte privind cumpărarea de acțiuni (pretins supraevaluate), în baza hotărârilor respective, însă **procurorii au omis sau, în orice caz, au evitat, în pofida încadrării juridice stabilite, să precizeze, în concret, în care dintre modalitățile alternative (însușire, folosire sau traficare de bani, valori sau alte bunuri aflate în administrare), prevăzute de textul incriminator invocat cu privire la elementul material al laturii obiective a infracțiunii, au încadrat acțiunile inculpaților**, astfel că, raportat la situația de fapt prezentată, acțiunile reținute în sarcina acestora par a se încadra, mai degrabă, în infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, în varianta îndeplinirii defectuoase a unui act, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prevăzută de art.246 rap. la art.258 din Codul penal (caracterul calificat sau nu al acesteia, conform art.248¹ din Codul penal, fiind condiționat de determinarea întinderii prejudiciului, aspect asupra căruia se va reveni), cu un regim sancționator mai puțin sever decât infracțiunea de delapidare, chiar în forma calificată.

Sub acest aspect, Curtea menționează că, în această fază procesuală, judecătorul nu poate suplini omisiunea procurorilor de a indica, în actul de inculpare, însăși acțiunea ce constituie elementul material al infracțiunii reținute în sarcina inculpaților și nici cenzura încadrarea juridică stabilită de aceștia, dar, în

aceiași timp, nu poate valida acea încadrare, prin emiterea mandatelor de arestare preventivă, care trebuie să cuprindă, în mod obligatoriu, această mențiune, dar și pedeapsa corespunzătoare, conform art.151 alin.3 lit.f din Codul de procedură penală, în condițiile în care **încadrarea juridică invocată nu corespunde situației de fapt prezentate.**

Raportat la aceeași situație de fapt, Curtea constată ca fiind insuficient conturată acțiunea imputată inculpatului L.L., de a fi determinat adoptarea celor două hotărâri ale Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor, din datele de 18 septembrie 2007 și 24 septembrie 2008, în condițiile în care acesta deține, în nume propriu, numai 4.000 de acțiuni, reprezentând 0,134% din capitalul social al părții vătămate (fapt reținut ca atare chiar în referatul procurorilor), iar persoanele al căror vot se pretinde că l-ar fi influențat sau chiar controlat, ca urmare a calității sale de președinte al A.S. din SNP P.SA (reprezentată în acele adunări de B.F.) și respectiv de beneficiar real al companiei offshore E. LTD (reprezentată în aceleași adunări de avocatul B.P.), nu au fost încă audiate, în aceeași situație aflându-se, de altfel, și ceilalți acționari participanți la cele două adunări.

Referitor la inculpații V.S.O. și Ț.O., în sarcina cărora se reține, potrivit actelor de inculpare, că ar fi contribuit numai la încheierea contractelor prin care SC P. SA a achiziționat acțiuni (pretins supraevaluate) la banca și la cele șase societăți comerciale din Republica M. – avându-se în vedere raporturile informale ale acestora cu inculpatul L.L., dar și cu persoane din conducerea executivă a societății (inculpații Ș.G. și A.Z., care, în calitățile de director general și respectiv director financiar, au semnat acele contracte), conform mesajelor de poștă electronică identificate cu prilejul percheziției informatice (care datează însă dintr-o perioadă mult anterioară faptelor anchetate, chiar în referatul cu propunerea de arestare preventivă indicându-se ca dată a acelor mesaje 20 octombrie 2006) și declarației martorei M.O.M.(care îl descrie pe inculpatul V.S.O. ca fiind „consilierul pe probleme de afaceri” al inculpatului L.L. și relatează despre întâlniri ale inculpaților anterior menționați, pe teme legate de situația financiară și investițiile societății) – Curtea constată că nu este formulată acuzația de a fi avut vreo participație, determinată, la adoptarea hotărârilor (în cadrul Adunărilor Generale Extraordinare ale Acționarilor și al Consiliului de Administrație) fără de care, potrivit chiar referatului procurorilor, acele contracte nu ar fi putut fi încheiate.

Totodată, în cazul inculpaților R.M.V., R.R.F. și B.D.L., Curtea constată că, până în prezent, nu a fost dovedită cu certitudine vreo legătură a acestora cu inculpații acuzați a fi autorii infracțiunii la săvârșirea căreia se pretinde că ei ar fi participat în calitate de complici, singura relație probată, chiar pe baza declarațiilor lor, fiind aceea cu inculpatul Ț.O., la cererea căruia au întocmit, încheind în acest sens contracte cu societăți din Cipru, rapoartele de evaluare a acțiunilor (despre care se susține că ar conține informații false sau denaturate), tot la cererea acestuia expediind acele rapoarte către SC P. SA, astfel încât conștientizarea de către

inculpații respectivi a modului și scopului de folosire a acelor rapoarte este, cel puțin la acest moment, în dubiu.

În sfârșit, în ceea ce privește prejudiciul pretins cauzat prin faptele inculpaților, diferențiat în raport cu participația reținută în cazul fiecăruia la adoptarea hotărârilor și încheierea contractelor de cumpărare a acțiunilor, în valoare maximă afirmată de 83.163.165 euro, Curtea constată lipsa unei expertize sau măcar a unei constatări tehnico-științifice, care să îl confirme, astfel că, în absența administrării acestor mijloace de probă, valoarea anterior menționată nu poate fi reținută ca fiind precis determinată, ea fiind stabilită de procurori pe baza unor simple procese verbale (atașate în volumul 4 al dosarului de urmărire penală), întocmite tot de aceștia, prin utilizarea informațiilor obținute pe calea comisiei rogatorii dispuse în Republica M., dar și prin accesarea unor pagini de internet ale unor instituții publice din țara respectivă (conform mențiunilor din acele procese verbale).

b. Cazul de arestare preventivă prevăzut de art.148 alin.1 lit.b din Codul de procedură penală (invocat cu privire la inculpații V.S.O., L.L. și Ț.O.)

Potrivit art.148 alin.1 lit.b din Codul de procedură penală, măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă există date că acesta încearcă să zădărnicească, în mod direct sau indirect, aflarea adevărului, prin influențarea unei părți, a unui martor sau expert ori prin distrugerea, alterarea sau sustragerea mijloacelor materiale de probă, fiind de la sine înțeles că, pentru a justifica măsura respectivă, astfel de acțiuni trebuie să se manifeste în cauza în care aceasta este dispusă.

În speță, împrejurările faptice invocate de procurori în susținerea incidenței acestui caz de arestare preventivă (însușite, ca atare, de judecătorul de la Tribunal) nu se încadrează în niciuna dintre ipotezele textului normativ anterior citat.

Astfel, în referatul procurorilor, se susține că inculpații anterior menționați ar putea să îngreuneze administrarea probelor cu privire la alte fapte cercetate, privind achiziții desfășurate în modalități similare.

Raportat la această susținere, Curtea constată, pe de o parte, că, din actele prezentate, nu rezultă că, față de inculpați, ar fi fost începută urmărirea penală și pentru alte fapte decât cele anterior analizate, iar, pe de altă parte, că **pericolul de zădărniciere a aflării adevărului**, ca motiv de arestare preventivă, **trebuie să se refere exclusiv la faptele cu privire la care se solicită această măsură**, iar nicidecum la alte fapte (oricum, necunoscute instanței).

De asemenea, în referatul procurorilor, se susține că lăsarea în libertate a inculpaților le-ar permite acestora schimbarea directorilor și acționarilor nominali ai societăților offshore pe care le controlează, închiderea conturilor bancare ale societăților respective ori transferarea sumelor de bani din acele conturi (astfel cum inculpații au procedat deja în cazul a 14 dintre asemenea societăți), ceea ce ar îngreuna obținerea informațiilor cu privire la beneficiarii reali și recuperarea prejudiciului.

Raportat la această susținere, se poate lesne observa că, în fapt, nu se invocă nicio modalitate de zădărniciere a aflării adevărului, dintre cele menționate în textul art.148 alin.1 lit.b din Codul de procedură penală, procurorii nefăcând vreo referire concretă la posibilitatea influențării de către inculpați a unei părți, martor sau expert (calitate procesuală pe care, cel puțin până în prezent, niciunul dintre directorii sau acționarii nominali invocați nu o are) ori la distrugerea, alterarea sau sustragerea mijloacelor materiale de probă, astfel cum acestea sunt definite în art.94-95 din Codul de procedură penală.

c. Cazul de arestare preventivă prevăzut de art.148 alin.1 lit.c din Codul de procedură penală (invocat cu privire la inculpații V.S.O., Ț.O., Ș.G. și A.Z.)

Potrivit art.148 alin.1 lit.c din Codul de procedură penală, măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă există date că acesta pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni.

În speță, susținerea în acest sens a procurorilor (preluată, ca atare, de judecătorul de la Tribunal) se întemeiază, pe de o parte, pe o simplă presupunere, în lipsa unor date concrete care să o obiectiveze, iar, pe de altă parte (numai în cazul inculpaților V.S.O. și Ș.G.), pe o împrejurare care nu se încadrează în ipoteza textului normativ anterior citat.

Astfel, sub primul aspect, în referatul procurorilor, se susține că lăsarea în libertate a celor patru inculpați le-ar permite acestora să-și continue activitatea infracțională de devalizare a patrimoniului părții vătămate, chiar după demararea procedurii de insolvență, având în vedere păstrarea de către inculpații Ș.G. și A.Z. a pozițiilor deținute în cadrul societății și de către inculpații V.S.O. și Ț.O. a poziției de influență asupra deciziilor acestora, în contextul în care, potrivit planului de reorganizare, creanțele bugetare (statul fiind principalul creditor al societății) sunt planificate a fi achitate în semestrele V și VI de efectuare a plăților, existând riscul ca, până la acel moment, activele importante să fie deja valorificate, iar sumele obținute să fie direcționate de inculpați în mod fraudulos.

Raportat la această susținere, Curtea constată absența oricăror motive rezonabile de a preziona o astfel de atitudine viitoare a inculpaților, în condițiile în care, după cum se afirmă chiar în referatul procurorilor, începând cu data de 24 noiembrie 2010, societatea parte vătămată se află în procedură de reorganizare judiciară, ca urmare a confirmării de către judecătorul sindic a planului de reorganizare, administrator judiciar fiind desemnat RVA I. S.SPRL. În cauză, nu există date concrete (de altfel, nici de acuzare invocate), în sensul că inculpații ar fi determinat, în mod fraudulos, conținutul planului de reorganizare confirmat, prin impunerea unei anumite modalități de eșalonare a plăților, iar supravegherea activității societății, în baza aceluși plan, inclusiv în ceea ce privește valorificarea unor active, este realizată de către judecătorul sindic, fără a se evidenția încercări de influențare din partea inculpaților asupra acestuia.

Sub cel de-al doilea aspect, în referatul procurorilor, se susține că ar exista indicii în sensul că, pe parcursul procedurii de insolvență, inculpații au determinat

calificarea unei creanțe de 30.000.000 lei, în urma cedării unui brevet de invenție privind exploatarea calcarelor brucitice, drept creanță fără de care nu se poate desfășura activitatea societății, deși aceasta nu realizează activități de exploatare minieră, ceea ce a avut drept consecință plata cu prioritate a acelei sume, care a ajuns ulterior în patrimoniile unor persoane și societăți controlate de inculpatul V.S.O., în cursul lunii septembrie 2011.

Raportat la această susținere, Curtea constată, pe baza actelor ce i-au fost prezentate, că, în pofida invocării de către procurori a existenței unor indicii referitoare la săvârșirea faptei anterior menționate, aceștia nu au început, până în prezent, urmărirea penală cu privire la acea faptă, în volumul 1 al dosarului înaintat Curții aflându-se numai un proces verbal de sesizare din oficiu, datând din 05 noiembrie 2011, în ceea ce îi privește, între alții, pe inculpații V.S.O. și Ș.G., neurmat însă de efectuarea altor acte procesuale. Totodată, Curtea constată că, și în ipoteza în care s-ar dovedi ulterior comiterea faptei penale invocate, aceasta era deja săvârșită la momentul formulării, în prezenta cauză, a propunerii de arestare preventivă, neputându-se reține, prin urmare, raportat la acel moment, că inculpații anterior menționați ar fi pregătit săvârșirea ei.

d. Cazul de arestare preventivă prevăzut de art.148 alin.1 lit.d din Codul de procedură penală (invocat cu privire la inculpații V.S.O., Ț.O., M.S., Ș.G. și A.Z.)

Potrivit art.148 alin.1 lit.d din Codul de procedură penală, măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă acesta a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune.

Ipoteza acestui text legal, determinată pe calea interpretării logice, este, în opinia Curții, în pofida folosirii improprie de către legiuitor a noțiunii de „infracțiune” (ceea ce ar presupune constatarea vinovăției unei persoane, ca trăsătură esențială a infracțiunii, conform art.17 alin.1 din Codul penal, încă de la momentul soluționării propunerii de arestare preventivă, fapt inadmisibil din perspectiva prezumției de nevinovăție de care aceasta se bucură până la pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare), aceea că inculpatul, după ce a comis deja o faptă prevăzută de legea penală, susceptibilă de a constitui infracțiune, pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală (numai astfel putând dobândi calitatea procesuală de inculpat) ori s-a dispus trimiterea lui în judecată, săvârșește, cu intenție, o altă asemenea faptă, pentru care este urmărit penal.

Pornind de la această premisă, Curtea constată că împrejurările invocate de procurori în susținerea cazului de arestare preventivă analizat (însușite, ca atare, de judecătorul de la Tribunal) nu se încadrează în ipoteza anterior menționată.

Astfel, potrivit mențiunilor din referatul procurorilor, inculpații M.S., Ș.G. și A.Z. au fost trimiși în judecată, la data de 22 iunie 2011, în Dosarul nr.155/D/P/2007 al D.I.I.C.O.T. (cauza se află în prezent pe rolul Tribunalului București – Secția I Penală, făcând obiectul Dosarului nr.49963/3/2011), iar ultimii doi inculpați au fost trimiși în judecată, și la data de 19 septembrie 2011, în

Dosarul nr.38/P/2010 al Parchetului de pe lângă I.C.C.J. (cauza se află în prezent pe rolul Tribunalului București – Secția I Penală, făcând obiectul Dosarului nr.62172/3/2011). De asemenea, se afirmă că inculpații V.S.O. și Ț.O. au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de favorizarea infractorului (în cauza ce face în prezent obiectul Dosarului nr.49702/3/2010 al Tribunalului București – Secția a II-a Penală), iar primul inculpat și pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj (în cauza ce face în prezent obiectul Dosarului nr.22506/299/2011 al Judecătoriei Sectorului 1 București).

Raportat la aceste date, Curtea constată că faptele imputate celor cinci inculpați în prezenta cauză, pretins săvârșite în perioadele 2007-2008 (în cazul inculpatului A.Z.), 2007-2009 (în cazul inculpatului Ș.G.) și respectiv 2008-2009 (în cazul inculpaților M.S., V.S.O. și Ț.O.), nu au caracter de fapte noi față de faptele cu privire la care aceștia au fost trimiși în judecată, în cursul anilor 2010 și 2011, fiind anterioare acelor momente și concurente cu faptele respective, astfel că nu pot fundamenta cazul de arestare preventivă invocat.

În același referat, se mai susține că procurorii efectuează în prezent, cu privire la aceiași inculpați, cercetări legate de modul în care SC P. SA a achiziționat de la T.P.LTD acțiunile emise de D.A.SA, a preluat o creanță de la W. LTD și a finanțat SC GMG M.B.SA, însă referitor la aceste fapte, Curtea constată, pe baza actelor care i-au fost prezentate, că nu s-a început urmărirea penală, situație valabilă și în cazul creanței de 30.000.000 lei (la care s-a făcut referire la pct.4.c.), astfel că nici această împrejurare nu poate fi reținută ca motivând cazul de arestare preventivă analizat.

e. Cazul de arestare preventivă prevăzut de art.148 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală (invocat cu privire la toți cei zece inculpați)

Potrivit art.148 alin.1 lit.f din Codul de procedură penală, măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă acesta a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și există probe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

Referitor la prima condiție, având în vedere încadrarea juridică stabilită de procurori (pe care, după cum s-a evidențiat anterior, nu o poate cenzura, chiar dacă este discutabilă, raportat chiar la situația de fapt prezentată) și regimul sancționator corespunzător acesteia, Curtea constată că este îndeplinită.

În privința celei de-a doua condiții, Curtea menționează că, pentru a justifica măsura arestării preventive, starea de pericol pentru ordinea publică, la care face referire textul legal analizat, trebuie să fie **reală și actuală**, obiectivată de situații faptice concrete, din care să rezulte, în mod pertinent, iar nu pur afirmativ, că, fără privarea de libertate a inculpatului, societatea ar fi într-adevăr expusă unei amenințări serioase.

În speță, o astfel de stare de pericol nu se identifică, în mod obiectiv, cu caracter de actualitate, în cazul niciunuia dintre cei zece inculpați, ea neputând fi

reținută doar prin prisma pretensei gravități a faptelor imputate acestora, presupus epuizate în urmă cu 2-3 ani și care, după cum s-a menționat anterior, nici nu sunt încă pe deplin conturate.

În plus, în privința inculpaților M.S., Ț.O. și V.S.O., Curtea reține că, la data formulării propunerii de arestare preventivă, erau incidente, în alte cauze (aflate în prezent în curs de judecată), conform aspectelor menționate la pct.4.d., pentru **fapte concurente** cu cele ce fac obiectul urmăririi penale în această cauză, **măsuri preventive alternative**, respectiv **obligarea de a nu părăsi țara** (sub puterea căreia inculpatul M.S. se află în Dosarul nr.49963/3/2011 al Tribunalului București – Secția I Penală, după ce a fost pus în libertate, în faza de urmărire penală, la data de 25 noiembrie 2010, iar inculpații Ț.O. și V.S.O. în Dosarul nr.49702/3/2010 al Tribunalului București – Secția a II-a Penală, după ce au fost puși în libertate, în faza de urmărire penală, la data de 16 septembrie 2010), la care se adaugă, în cazul inculpatului V.S.O., **liberarea provizorie sub control judiciar** (dispusă, la data de 16 iunie 2011, prin Decizia penală nr.760/R a Tribunalului București – Secția I Penală, în cauza ce face obiectul Dosarului nr.22506/299/2011 al Judecătoriei Sectorului 1 București), iar comportamentul social al acestora, aflat sub supravegherea strictă a autorităților statului, ca urmare a obligațiilor și restricțiilor impuse pe durata acelor măsuri, nu a relevat, începând cu datele punerii în libertate și până în prezent, acțiuni concrete prin care să se tulbure într-adevăr ordinea publică.

Dovada incontestabilă a acestui fapt este aceea că, din datele pe care le deține Curtea, în niciunul dintre dosarele anterior menționate, Parchetul nu a solicitat până în prezent înlocuirea măsurii obligării de a nu părăsi țara cu măsura arestării preventive, pe temeiul art.148 alin.1 lit.a¹ din Codul de procedură penală și nici revocarea liberării provizorii sub control judiciar, în condițiile art.160¹⁰ din Codul de procedură penală.

În aceste condiții, luarea măsurii arestării preventive față de cei trei inculpați, conform propunerii înaintate de Parchet, ar conduce la situația absurdă în care aceeași persoană să nu fie considerată a reprezenta un pericol pentru ordinea publică într-o cauză, dar, în altă cauză, pentru fapte concurente, datând din urmă cu mai mulți ani, să se aprecieze că ea constituie un astfel de pericol.

Mai mult, împrejurarea că inculpații au respectat obligațiile și restricțiile impuse pe durata măsurilor preventive alternative sub puterea cărora deja se află dovedește că acele măsuri au fost **eficiente** și, în același timp, **suficiente** pentru realizarea scopului prevăzut de art.136 alin.1 din Codul de procedură penală, respectiv asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Referitor la inculpații Ș.G. și A.Z., trimiși în judecată, în stare de libertate, în două cauze, tot pentru **fapte concurente** cu cele pentru care sunt urmăriți penal în prezent, conform aspectelor evidențiate la pct.4.d., Curtea reține, în mod similar, că, deși aflați în atenția organelor judiciare, nici în privința lor nu s-au evidențiat

elemente faptice concrete și actuale care să conducă la concluzia că ar reprezenta un pericol pentru ordinea publică.

Raportat la inculpații anterior menționați, dar și la inculpații L.L., B.I., R.M.V., R.R.F. și B.D.L., Curtea constată și **dubla măsură** cu care procurorii înșiși au acționat în privința măsurilor preventive, sens în care reține că, față de inculpatul R.R. G., acuzat de coautorat la săvârșirea aceleiași infracțiuni de delapidare cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată (pretins comisă de acesta prin participarea, în calitate de membru al Consiliului de Administrație al SC P. SA, la adoptarea a patru hotărâri, la datele de 16 septembrie 2008 și 23 ianuarie 2009, în baza cărora partea vătămată a achiziționat, în schimbul sumei de 34.600.000 euro, acțiuni emise de SA C., SC A., SC M., SA S. și SA F.C.C., toate din Republica M., a căror valoare de piață era în realitate de 3.231.755 euro, prejudiciind astfel patrimoniul acesteia cu suma de 31.368.245 euro), s-a dispus, prin Ordonanța din data de 07 noiembrie 2011, măsura obligării de a nu părăsi localitatea (municipiul București), pe o perioadă de 30 de zile, procurorii apreciind că măsura respectivă este suficientă pentru a asigura buna desfășurare a procesului penal și a împiedica sustragerea inculpatului de la urmărirea penală.

În aceste condiții, întrucât, în lipsa incidenței altor temeuri de arestare preventivă, nu se constată elemente de diferențiere între inculpații urmăriți penal, nici măcar în ceea ce privește comportamentul procesual (din actele dosarului, rezultă că inculpatul R.R. G. s-a prevalat, în fața procurorilor, asemenea inculpaților L.L., Ș.G., V.S.O., T.O. și R.R.F., de dreptul la tăcere), Curtea nu găsește nicio **justificare rațională** pentru a aplica celor zece inculpați la care se referă propunerea de arestare preventivă dedusă judecății un alt tratament juridic decât cel pe care procurorii înșiși au înțeles să-l adopte față de inculpatul anterior menționat, pentru fapte similare.

5. Luarea față de inculpați a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara

Potrivit art.149¹ alin.12 rap. la art.146 alin.11¹ din Codul de procedură penală, în caz de respingere a propunerii de arestare preventivă, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, se poate dispune, față de inculpat, măsura obligării de a nu părăsi localitatea sau aceea a obligării de a nu părăsi țara.

În speță, având în vedere că, pentru motivele anterior expuse, nu este incident niciunul dintre cazurile de arestare preventivă invocate, prevăzute de art.148 alin.1 lit.b, c, d și f din Codul de procedură penală, Curtea, în rejudecarea pe fond a cauzei, după casarea, în parte, a încheierii recurate, va respinge, ca nefondată, propunerea procurorilor și, reținând numai îndeplinirea condiției prevăzute de art.143 din Codul de procedură penală (în sensul existenței de indicii, suficient de temeinice la acest moment procesual, cu privire la săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală, ancheta în curs urmând a clarifica toate aspectele asupra cărora în prezent planează dubiul), va dispune luarea, față de fiecare dintre

cei zece inculpați, a măsurii obligării de a nu părăsi țara, prevăzută de art.145¹ alin.1 din Codul de procedură penală, pe o perioadă de câte 30 de zile.

La alegerea acestei măsuri, Curtea are în vedere, în aplicarea dispozițiilor art.138 alin.6 din Codul de procedură penală, că unii dintre inculpați au domiciliile sau reședințele în județe din țară, în timp ce organul care efectuează urmărirea penală are sediul în municipiul București, astfel încât buna desfășurare a procesului penal impune asigurarea deplasării acelor inculpați la fiecare chemare în fața procurorilor.

Pe durata măsurii preventive dispuse, pentru asigurarea bunei desfășurări a urmăririi penale, Curtea va impune fiecărui inculpat, în temeiul art.145¹ alin.2 din Codul de procedură penală, respectarea obligațiilor imperative prevăzute de art.145 alin.1¹ lit.a-d din Codul de procedură penală, precum și a obligației facultative reglementate de art.145 alin.1² lit.c din Codul de procedură penală (în sensul de a nu se apropia și de a nu comunica, direct sau indirect, cu ceilalți coinculpați și cu martorii).

Referitor la ultima obligație, Curtea menționează că ea este valabilă și în cazul inculpaților R.M.V. și R.R.F. (tată și fiu), întrucât, pe de o parte, din actele dosarului, rezultă că aceștia domiciliază la adrese diferite, iar, pe de altă parte, raportat la caracterul temporar al măsurii și la scopul său (asigurarea bunei desfășurări a urmăririi penale), această ingerință în viața de familie este considerată necesară și proporțională cu scopul legitim urmărit.

În temeiul art.145¹ alin.2 rap. la art.145 alin.2² din Codul de procedură penală, Curtea va atrage atenția fiecărui inculpat că, în caz de încălcare, cu rea-credință, a măsurii preventive dispuse sau a obligațiilor care îi revin, se va lua față de acesta măsura arestării preventive.

Drept consecință a soluției pronunțate, Curtea va dispune punerea de îndată în libertate a tuturor inculpaților, dacă nu sunt arestați în altă cauză.

Vor fi menținute celelalte dispoziții ale încheierii recurate (privitoare la respingerea, ca neîntemeiate, a excepțiilor invocate de inculpații L.L. și M.S.), întrucât, în privința acestora, nu există motive de casare.

În temeiul art.192 alin.3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de judecarea tuturor recursurilor vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E :**

În temeiul art.385¹⁵ pct.2 lit.d din Codul de procedură penală, **admite recursurile declarate de inculpații L.L., M.S., B.I., Ș.G., A.Z., Ț.O., R.M.V., R.R.F., V.S.O. și B.D.L.** împotriva încheierii din Camera de Consiliu de la data de 08 noiembrie 2011, pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Penală în Dosarul nr.71076/3/2011.

Casează, în parte, încheierea și, rejudecând în fond:

În temeiul art.149¹ alin.9 din Codul de procedură penală, **respinge, ca nefondată, propunerea de arestare preventivă a inculpaților L.L., M.S., B.I., Ș.G., A.Z., T.O., R.M.V., R.R.F., V.S.O. și B.D.L.**

În temeiul art.149¹ alin.12 din Codul de procedură penală raportat la art.146 alin.11¹ din Codul de procedură penală cu aplicarea art.145¹ alin.1 din Codul de procedură penală, **dispune, față de fiecare inculpat, luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara, pe o perioadă de 30 de zile, cu începere de la data de 14 noiembrie 2011 și până la data de 13 decembrie 2011, inclusiv.**

În temeiul art.145¹ alin.2 din Codul de procedură penală raportat la art.145 alin.1¹ lit.a-d și alin.1² lit.c din Codul de procedură penală, fiecare inculpat va respecta, pe perioada măsurii preventive, următoarele obligații:

1) să se prezinte la organul de urmărire penală și la instanța de judecată, ori de câte ori este chemat;

2) să se prezinte la organul de poliție în a cărui rază teritorială domiciliază, desemnat cu supravegherea, conform programului de supraveghere întocmit de acesta sau ori de câte ori este chemat;

3) să nu își schimbe locuința fără încuviințarea instanței de judecată;

4) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nicio categorie de arme;

5) să nu se apropie și să nu comunice, direct sau indirect, fiecare cu ceilalți coinculpați și cu martorii.

În temeiul art.145¹ alin.2 din Codul de procedură penală raportat la art.145 alin.2² din Codul de procedură penală, atrage atenția fiecărui inculpat că, în caz de încălcare, cu rea-credință, a măsurii preventive sau a obligațiilor care îi revin, se va lua față de acesta măsura arestării preventive.

Dispune punerea, de îndată, în libertate a inculpaților:

- **L.L.**, de sub puterea M.A.P. nr.277/U.P./08.11.2011, emis de Tribunalul București – Secția a II-a Penală în Dosarul nr.71076/3/2011,

- **M.S.**, de sub puterea M.A.P. nr.278/U.P./08.11.2011, emis de Tribunalul București – Secția a II-a Penală în Dosarul nr.71076/3/2011,

- **B.I.**, de sub puterea M.A.P. nr.279/U.P./08.11.2011, emis de Tribunalul București – Secția a II-a Penală în Dosarul nr.71076/3/2011,

- **Ș.G.**, de sub puterea M.A.P. nr.280/U.P./08.11.2011, emis de Tribunalul București – Secția a II-a Penală în Dosarul nr.71076/3/2011,

- **A.Z.**, de sub puterea M.A.P. nr.281/U.P./08.11.2011, emis de Tribunalul București – Secția a II-a Penală în Dosarul nr.71076/3/2011,

- **T.O.**, de sub puterea M.A.P. nr.283/U.P./08.11.2011, emis de Tribunalul București – Secția a II-a Penală în Dosarul nr.71076/3/2011,

- **R.M.V.**, de sub puterea M.A.P. nr.284/U.P./08.11.2011, emis de Tribunalul București – Secția a II-a Penală în Dosarul nr.71076/3/2011,

- **R.R.F.**, de sub puterea M.A.P. nr.285/U.P./08.11.2011, emis de Tribunalul București – Secția a II-a Penală în Dosarul nr.71076/3/2011,

- **V.S.O.**, de sub puterea M.A.P. nr.282/U.P./08.11.2011, emis de Tribunalul București – Secția a II-a Penală în Dosarul nr.71076/3/2011 și

- **B.D.L.**, de sub puterea M.A.P. nr.286/U.P./08.11.2011, emis de Tribunalul București – Secția a II-a Penală în Dosarul nr.71076/3/2011, **dacă nu sunt arestați în altă cauză.**

Menține celelalte dispoziții ale încheierii.

În temeiul art.192 alin.3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 noiembrie 2011.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO